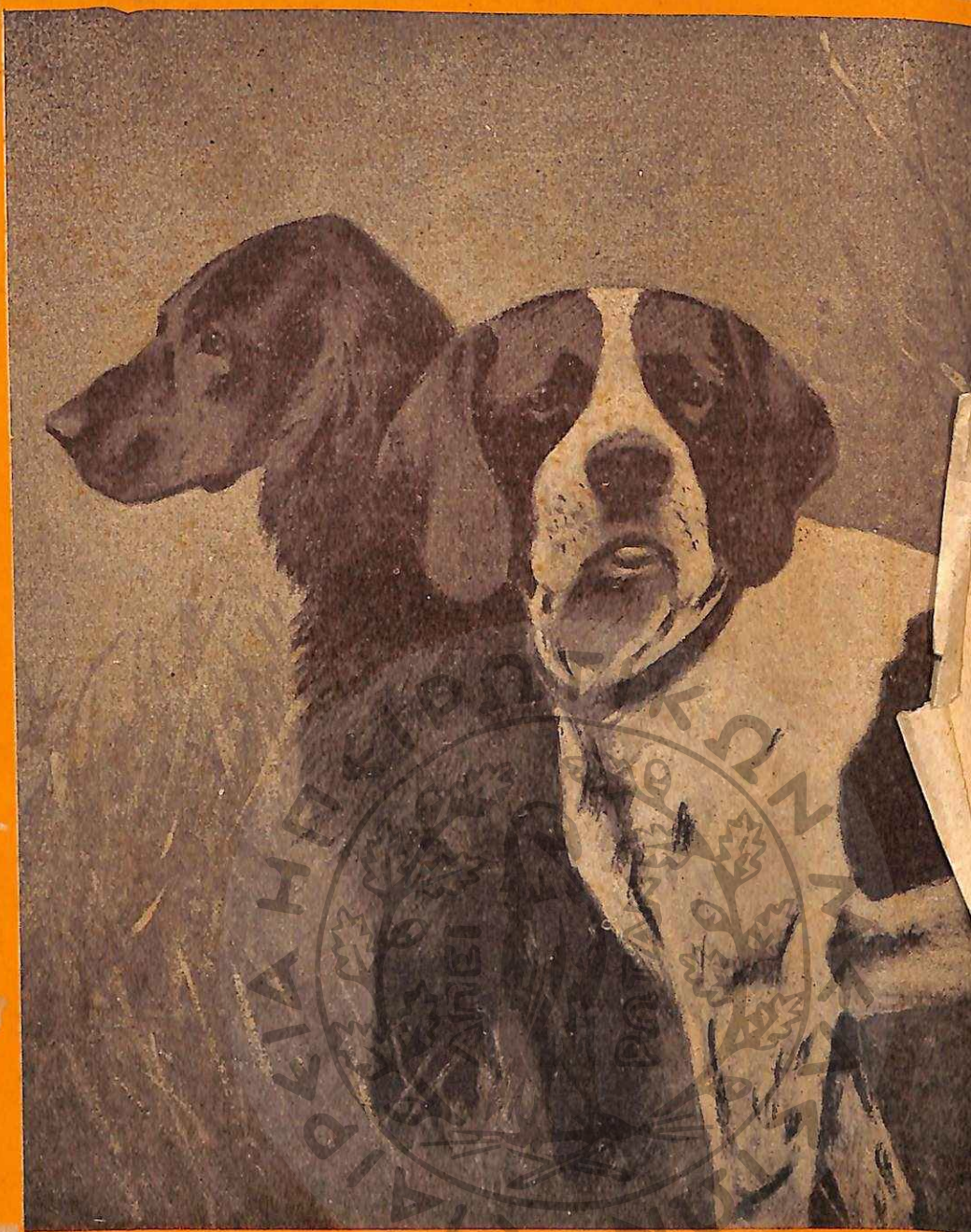
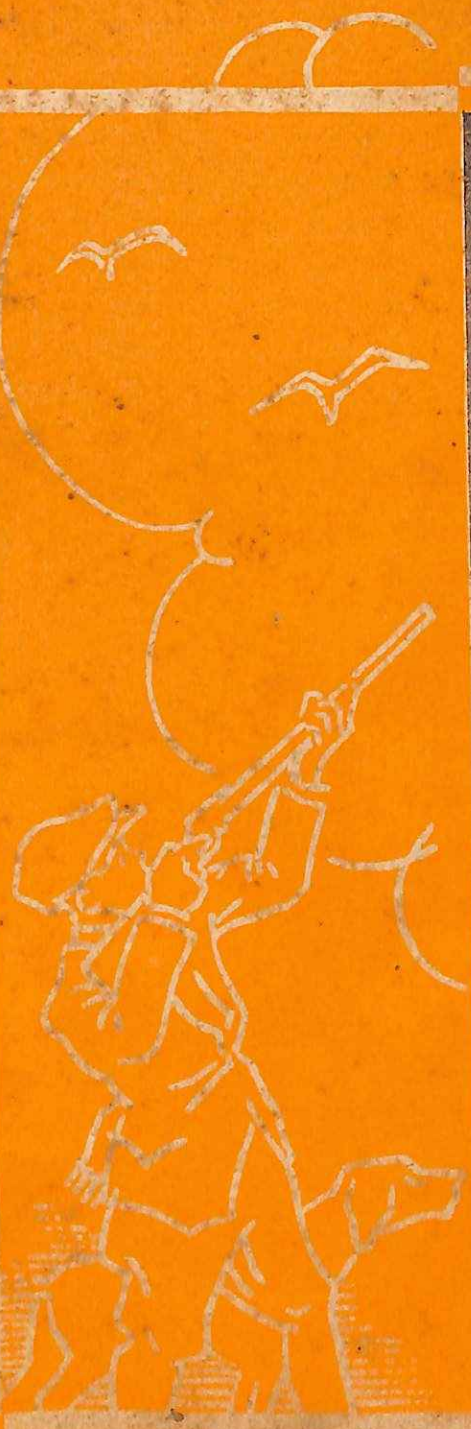

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡΙΘ. 96 (7)

ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1935

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΣΕΤΤΕΡ ΚΑΙ ΠΟΪΝΤΕΡ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δρχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῇ 30 'Ιουλίου 1934) » 9.189.000.000

KENTRIKON KATASTHMA εν 'Αθήναις ΥΠΟΚΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ EN ΑΙΓΥΠΤΩ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εις ὅλην τὴν 'Ελλάδα ΚΑ'Ι ΡΟΝ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ—ΖΑΓΑΖΙΚ

Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ Ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 51, MAIDEN LANE

'Ιδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας 'Υόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν 'Αμερικῇ 'Ελλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὅλοσχερῶς κατατεθειμένα \$ 1.500.000

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς
'Επαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ
'Αλεξ(ῖ)πολις, Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
'Αλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ
'Αμαλίας, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ
'Αργαστόλιον, Ε. ΚΑΔΟΓΕΡΑΤΟΣ
Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ
Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ
Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ
Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ
Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ
'Ελασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΑΔΗΣ Δικηγόρος
'Ελευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος
Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. 'Εν. Κυν.
'Ηράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ
Θεσ(ν)ίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ(ν)ΙΚΗΣ
 } ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
 } ΜΕΓ. ΔΡΑΚΟΥΛΗ 68
'Ιωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ Πρ. Κυν. Σουλ. Ν.ΙΩ.
Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ
Κάρυστος, ΛΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Συμβολ(ῖ)φος
Κομοτινή, ΓΕΩΡΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΣΗΣ

Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ
Κόνιτσα, ΑΔ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Λάρισα, Ι. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ
Λήμνος, Ι. ΠΟΥΛΤΑΡΙΔΗΣ
Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος
Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πάτραι, ΕΔ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ(ῖ)κος Πρ. Κυν. Σουλ.
Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Σουλ.
Τύργος, ('Ηλείας) Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
Σουφλίου, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ
Σπάρτη, Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Δικηγόρος,
Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Σουλ.
Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΑΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Σουλ.
Χανιά, ΓΕΩΡΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
Κνὸξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W Vine Avenue
Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΑΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος
Κων(σ)πολις, ΗΛ. ΛΕΠΤΙΑΔΗΣ Sirkeci Muhurdar
Zade han 42.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγραφήν, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανηῖτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους
ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Σταδίου 25 - 'Αθήναι
Πλάτωνος 15: Πειραιεύς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Μαρτίου 1935

Rue Stadion 25
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

'Ιδιοκτήτης ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

"NOUVELLES de la CHASSE,"

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ...ΔΡ. 100

Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ...ΔΡ. ΑΓΓΛ. 0.10

ΑΜΕΡΙΚΗΣ...ΔΟΛΛ. 3.

ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ...ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμή φύλλου δρχ. 10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» συμφωνοῦν ἀπολύτως μὲ τὴν ἐκ Ρώμης ἐπιστολὴν τοῦ πολυτίμου συνεργάτου των κ. Παν. Σαββίδου τὴν δημοσιευομένην εἰς ἄλλην σελίδα.

Τὸ κυνῆγι τῶν ἀπριλιάτικων τρυγονιῶν καὶ τῶν ἐνύδρων εἰς τὰς λίμνας ἀποκλειστικῶς εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ὥρμασε πλέον καὶ παρ' ἡμῖν.

—Προκειμένου μάλιστα νὰ ἄρῃ τὴν ἀπαγόρευσιν ἡ 'Ιταλία, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατὶ ἡμεῖς οἱ μικροὶ θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐφαρμόζωμεν προστατευτισμὸν μὴ τηρούμενον ἀλλοῦ.

'Αλλὰ καὶ ἀσχετῶς πρὸς τὸ τι κάμνουν οἱ ἄλλοι, νομίζομεν ὅτι ὁ κ. 'Υπουργὸς πρέπει νὰ εἰσακούσῃ τὴν γενικὴν ἀπαίτησιν τῶν 'Ελλήνων κυνηγῶν ὁρισμένων καὶ μόνον περιφερειῶν, οἷτινες στεροῦμενοι τῶν φθινοπωρινῶν καὶ χειμερινῶν θηραμάτων, δικαιοῦνται ἐπὶ τέλους τοῦ διαβατικοῦ μάνα τῆς ἀνοίξεως, τὸ ὁποῖον δὲν σέβονται οἱ ἄλλοι ὑπερπολιτισμένοι!!

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΜΑΣ

Κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, διατηρῶν δυστυχῶς τὸ ἀνώνυμον, μᾶς γράφει, πρὶν τὸ περιοδικὸν διότι διαρκῶς εἰς τὰς στήλας του παραλαμβάνουν τὰ ἴδια ὀνόματα συνεργατῶν.

Ὁ ἀναγνώστης μας λησμονεῖ προφανῶς ὅτι ἐπανειλημμένως ἐγράψαμεν ζητοῦντες τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν κυνηγῶν τῆς 'Ελλάδος, δεδομένου ὅτι τὰ «Κυνηγετικά Νέα» θέλουν νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι ἡ φωνὴ ὁλοκλήρου τῆς 'Ελληνικῆς Κυνηγετικῆς οἰκογενείας.

Δυστυχῶς ἐλάχιστοι ἀπήντησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας, εἴτε διότι δὲν διαθέτουν τὸν καιρὸν, εἴτε διότι δὲν γνωρίζουν τὰ ζητήματα.

Ὁφείλει ὅμως νὰ πληροφορηθῇ ὁ δύσκολος ἀναγνώστης μας ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, οἱ εἰδικοί, οἱ δυνάμενοι καὶ θέλοντες νὰ διαθέσουν ἀπὸ τὸν πολῦτιμον καιρὸν τοὺς διὰ τὰ εἰδικὰ ζητήματα, δὲν εἶναι πολλοὶ καὶ ὁ κύκλος ἰδιαίτητα τῶν κυνηγετικῶν συνεργατῶν εἶναι στενότητος.

Θὰ ἦτο καὶ δι' ἡμᾶς ἐξαιρετικῶς εὐχάριστον νὰ ἐκουράζαμεν ὀλιγότερον τοὺς ἐλάχιστους πιστοὺς καὶ πολυτίμους συνεργάτας μας, διότι, δυστυχῶς

φοβούμεθα διὰ τὴν αὐτοὶ κουρασθῶν, κανεὶς —καὶ πρῶτος ὁ δύσκολος ἀναγνώστης μας—δὲν θὰ διαθέσῃ τὸν καιρὸν ποὺ χρειάζεται διὰ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ.

Η ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

'Εκείνο ποὺ δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰσηγηθοῦν οὔτε ὁ ἀείμνηστος Καυτατζόγλου, οὔτε ὁ κ. Ζέρβας, οὔτε ὁ κ. Σαββίδης, ὅταν ἦσαν μέλη τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Θήρας, ἀλλὰ τὸνναντίον παρητήθησαν ὅταν ἀντελήφθησαν ποῖοι ἦσαν οἱ λόγοι ποὺ ὁ δῆθεν διεθνὴς αὐτὸς ὀργανισμὸς ἔγινε, καὶ ἰδίως ὅταν ὁ γραμματεὺς τοῦ κ. Ducroc ὕδρισε καπηλικῶς τὴν 'Ελλάδα καὶ τὰ κυνηγετικά της πράγματα, τὸ εἰσηγήθη λοιπὸν καὶ τὸ ἐπέτυχε ὁ γερουσιαστὴς κ. Α. Μεταξᾶς.

'Εννοοῦμεν τὴν ἀξιοθρήνητον παρασημοφορίαν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διελθόντος ἐξ 'Αθηνῶν κ. Μαξίμου Ντυκρό, Προέδρου τοῦ ἠθικῶς χρεωκοπημένου Διεθνoῦς Συμβουλίου Θήρας καὶ τὴν ἐτι σκανδαλώδη παρασημοφορίαν τοῦ ὑβρίσαντος τὴν κυνηγετικὴν 'Ελλάδα γραμματέως τοῦ Κόμματος 'Αντίξ.

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς ἀκόμη μίαν φορὰ, διότι τὰ κυνηγετικά μας πράγματα τελευταίως τὰ διευθύνει ὅχι πλέον τὸ καθαρῶς 'Ελληνικὸν συμφέρον, ὅχι ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνάγκη, ἀλλὰ τὸ ὄψιμον πείσμα καὶ ἡ ὀψιμος ἀνάμιξις τοῦ κ. Α. Μεταξᾶ εἰς τὰ κυνηγετικά ζητήματα τοῦ τόπου μας, παρασυρομένου δυστυχῶς ἀπὸ ἓνα δηλητηριασμένον περιβάλλον μίσους καὶ προσωπικῶν ἀντιθέσεων.

Τοιοῦτοτρόπως τὰ ἑλληνικὰ παράσημα, χάρις εἰς τὴν ἀφέλειαν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις δὲν ἐξηκρίβωσε τὸ ποῖον τῶν παρασημοφορουμένων καὶ χάρις εἰς τὸ πείσμα τοῦ κ. Μεταξᾶ, κοσμοῦν ἤδη τὰ στήθη ἀφ' ἑνὸς τοῦ κ. Ντυκρό, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀφανὲς συμβολαιογράφος, χάρις εἰς ὀρισμένους ἐπιτηδεϊότητας, ὥργανωσε τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Θήρας διὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐπισήμων κυνηγεσιῶν καὶ ὑποδοχῶν—εἰς τὰς ὁποίας θὰ

προσθήκη τώρα με τὸ εἰρωνικόν του μειδίαμα καὶ τὸ γεῦμα τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας—καὶ ἐξ ἄλλου τὸ στήθος τοῦ ὕδριστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς κυνηγετικῆς τάξεως Κόμητος Ἀντίξ.

Ἀλλὰ τί σημαίνει!! Ὁ κ. Μεταξάς, ὁ γερο-σιαστής ποὺ τὸν ἐξελέξαν κυρίως οἱ κυνηγοὶ τῆς

Ἀττικῆς, ἔδειξεν εἰς τὸν κ. Ντυκρό, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ τὰ παράσημα ποὺ δὲν τοῦ ἔδωκαν οὔτε ὁ μακαρίτης διπλωμάτης Καυτατζόγλου, οὔτε ὁ Ζέρβας, οὔτε ὁ Σαββίδης, ἀκριβῶς καὶ μόνον, διὰ νὰ δείξῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι κατὰ!! καὶ ὅχι ἐκεῖνοι.

Κακόμοιρο Ρωμέϊκο.

ΘΗΡΕΥΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Ἐνα μήνυμα κυνηγετικῆς ἀνωτερότητος μᾶς ἦλθε πρὸ δεκαπενθήμερου ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν τῆς Πελοποννήσου.

Ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογος Πατρῶν, μετὰ τὴν ἀρτίαν καὶ θαυμαστὴν ὁργάνωσίν του, ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην καθοδήγησιν τοῦ ἐκλεκτοῦ προεδρείου του καὶ ἰδίως τοῦ ἀκούραστου Προέδρου του κ. Ἐλευθερίου Συνοδινού, ἐγκαινίασε τὸν περασμένο μῆνα τὸ «Θηρευτικὸν καταφύγιον τοῦ Ὀμπλοῦ» στὴ βορειοανατολικὴ ἢ πλευρὰ τοῦ πυκνοφύτου αὐτοῦ βουνοῦ.

Ἡ χαρὰ μας γιὰ τὸ μήνυμα αὐτό, δὲν εἶναι τυχαία. Γιατί βλέπουμε πῶς τὸ ὄνειρον καὶ ὁ βασικὸς σκοπὸς μας λαβαίνουν σάρκες, ἐπιτυχάνουν, πραγματοποιοῦνται.

Ἡ ἰδρυσὶς φυσικῶν πάρκων καὶ κυνηγετικῶν καταφυγίων, ἐκ μέρους τῶν Κυνηγετικῶν ὁργανώ-

σεων, ὑπῆρξε τὸ πρόγραμμά μας. Ἀντετάχθημεν βεβαίως πάντοτε μόνον στὴν ἰδιοκτησίαν τῆς θήρας, τὴν ἰδιωτικὴν.

Στὸν ἐλεύθερον ὁρίζοντα τῆς πατρίδος μας, ἡ δουλεία τῆς θηρευτικῆς ἰδιοκτησίας δὲν ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ.

Ἐπρεπε ὅμως νὰ προστατευθῇ καὶ τὸ ἐνδημικὸ θήραμα, ποὺ ἡ κυνηγετικὴ ἀπληστία τὸ ἀπεδεκάτιζε καθημερινῶς.

Ἡ προσοχὴ δυστυχῶς τῶν ἀρμοδίων, εἶχε στραφῇ στοὺς περιορισμοὺς πρὸς περιφρούρησιν τῶν διαβατικῶν καὶ μόνον, τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτοῦ μᾶνα, τὸ ὁποῖον ἀδικαιολογῆτως ἐστεροῦσαν ἀπὸ τοὺς κυνηγούς μας, διὰ νὰ τὸ παραδώσουν ἀνέπαφον εἰς τὰ καταστρεπτικὰ μέσα συλλήψεως τῶν βορείως καὶ τῶν

νοτίως τῆς Ἑλλάδος θηραματεμπόρων.

Διὰ τὸ ἐνδημικὸ θήραμα οὐδεμία θητικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ κρατικὴ προσπάθεια καὶ ἐνίσχυσις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξάπλωσίν του.

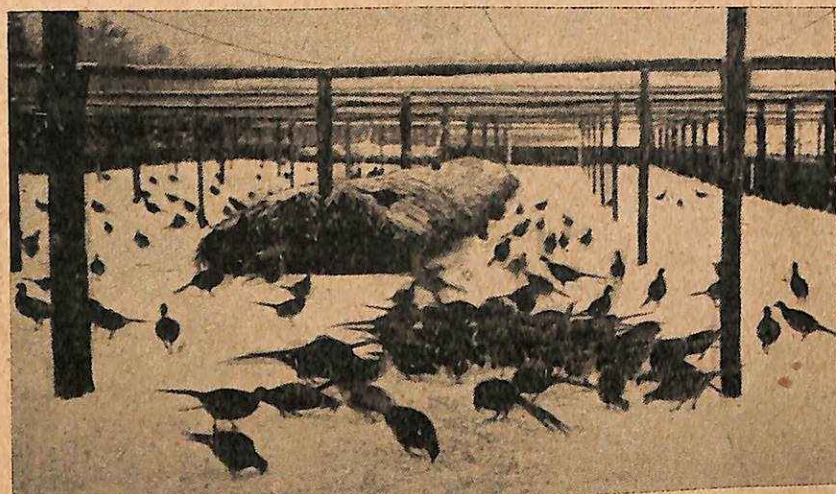
Καὶ ἔτσι ὁ φασιανὸς ἐξέλειπε ἀπὸ τὴ Μακεδονία, ἡ καμπύσια πέριξ ἀπὸ τὴ Θεσσαλία, ὁ λαγὸς ἀπὸ τὰ πλείστα μέρη μας λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς προόδου τῆς γεωργίας, τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων, τῆς ἐπεκτάσεως τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς ἀδύτου λαθροθηρίας.

Ἡ Ἑλλάς, χώρα βουνῶν καὶ νησιῶν, μετὰ τὴν πλέον θαυμαστὴν ποικιλίαν τῶν τοπείων τῆς, μετὰ τὴν πλουσίαν τῆς ἔρως χλωρίδας τῆς Εὐρώπης, μετὰ μοναδικὰ ἐνδημικά θηράματα, τὸν Κολχικὸν φασιανόν, τὴν Ἑλληνικὴν πέριξ, τὸν ἰδιότυπον αἰγάρο καὶ τὰ ἄλλα σπάνια ζῶα τῆς, ἦτο ἀ-

νάγκη νὰ περιφρουρηθῇ τὰ φυσικὰ σκηνικά ὅπου διεδραματίσθη ἡ κυνηγετικὴ ἱστορία τῆς, ποὺ τὴν ὕμνησεν ἕνας Ξενοφῶν καὶ ἕνας Ὀπιδανὸς καὶ νὰ προστατευθῇ τὰ θηράματά της ποὺ φέρουν τὴ σφραγίδα τοῦ ἰδιαιτέρου φυσικοῦ τῆς περιβάλλοντος.

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, δὲν ἔχει θέσιν στὸ ἑθνικὸ αὐτὸ κεφάλαιο. Ἐχρειάζετο ἡ μὴ κρατικὴ χειρονομία πρὸς δημιουργίαν ἑθνικῶν πάρκων, ὅπως ἐγένε στὴν Ἀγγλίαν, στὸ Βέλγιο, στὴς Ἡνωμένες Πολιτεῖς καὶ στὰ Κεντροευρωπαϊκὰ Κράτη κατόπιν ἡ μὴ ἐκχώρησις τοῦ προνομίου δημιουργίας Κυνηγετικῶν καταφυγίων, εἰς τὰς Κυνηγετικὰς ὁργανώσεις τῆς χώρας.

Καὶ εἰς αὐτὸ ἔτειναν αἱ προσπάθειαι μας. Νὰ ἐκπολιτισθοῦν καὶ νὰ ὁργανωθοῦν οἱ Κυνηγετικοὶ

Ἐνα χιονισμένο ἐκτροφεῖο κυνηγετικοῦ πάρκου τῆς Αὐστρίας

μας σύλλογοι, νὰ φθάσουν σ' ἕνα ἀνώτερον ἐπίπεδο κυνηγετικῆς συνειδήσεως καὶ ν' ἀναλάβουν τότε, με ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους, τὴν δημιουργίαν μονίμων πάρκων ἐκτροφῆς θηραμάτων καὶ καταφυγίων τοῦ ἐνδημικοῦ θηράματος.

Ἦτο δικαία ἡ ἱκανοποίησίς μας ὅθεν, ὅταν μᾶς ἀνήγγελλαν, ὅτι εἰς τὴν Ἀγίασσον τῆς Μυτιλήνης ἐξαπελύθησαν τὰ πρῶτα ζαρκάδια, ὅτι οἱ Κυνηγετικοὶ Σύλλογοι τῶν Σπετσῶν, τῶν Θηβῶν, τῆς Τριπόλεως, τῶν Χανίων κλπ. ἐδημιουργοῦν θηραματοτροφεία, ἔστω καὶ ἐρασιτεχνικὰ καὶ ἀνευ ἐκτάσεως κατὰ τὸν ἥλου.

Αὐτὰ ἦσαν τὰ ροδίσματα μιᾶς καλλιτέρας θηρευτικῆς αἰτίας.

Ἐν τῷ μεταξύ, αἱ προσωπικαὶ μας προσπάθειαι στοὺς ἀρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐξομαίουν ὑποσχέσεις, ὅτι προθύμως ἡ δασικὴ ὑπηρεσία θὰ ἐνισχύσῃ τὰς προσπάθειαις ταύτας τῶν κυνηγετικῶν Συλλόγων, δι' ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς εἰς τοὺς χώρους ἐκτροφῆς, διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ζωνῶν καταφυγίων ὡς ἀναδασωτέων χώρων καὶ δι' ἀναγκαστικῶν ἀπαλοτριώσεων ὑπὲρ τῶν Συλλόγων, τῶν θηρευτικῶν ἐκτάσεων.

Τὸ ἐνδημικὸν θήραμα θὰ σωθῇ καὶ θὰ πολλαπλασιασθῇ μόνον διὰ τῆς δημιουργίας ἐπαρκῶν θηρευτικῶν καταφυγίων.

Εἰς τὴν περιφέρειαν καθε Δασονομείου τοῦλάχιστον, πρέπει νὰ ἰδρυθοῦν τρία καὶ τέσσερα ἐκτετα-

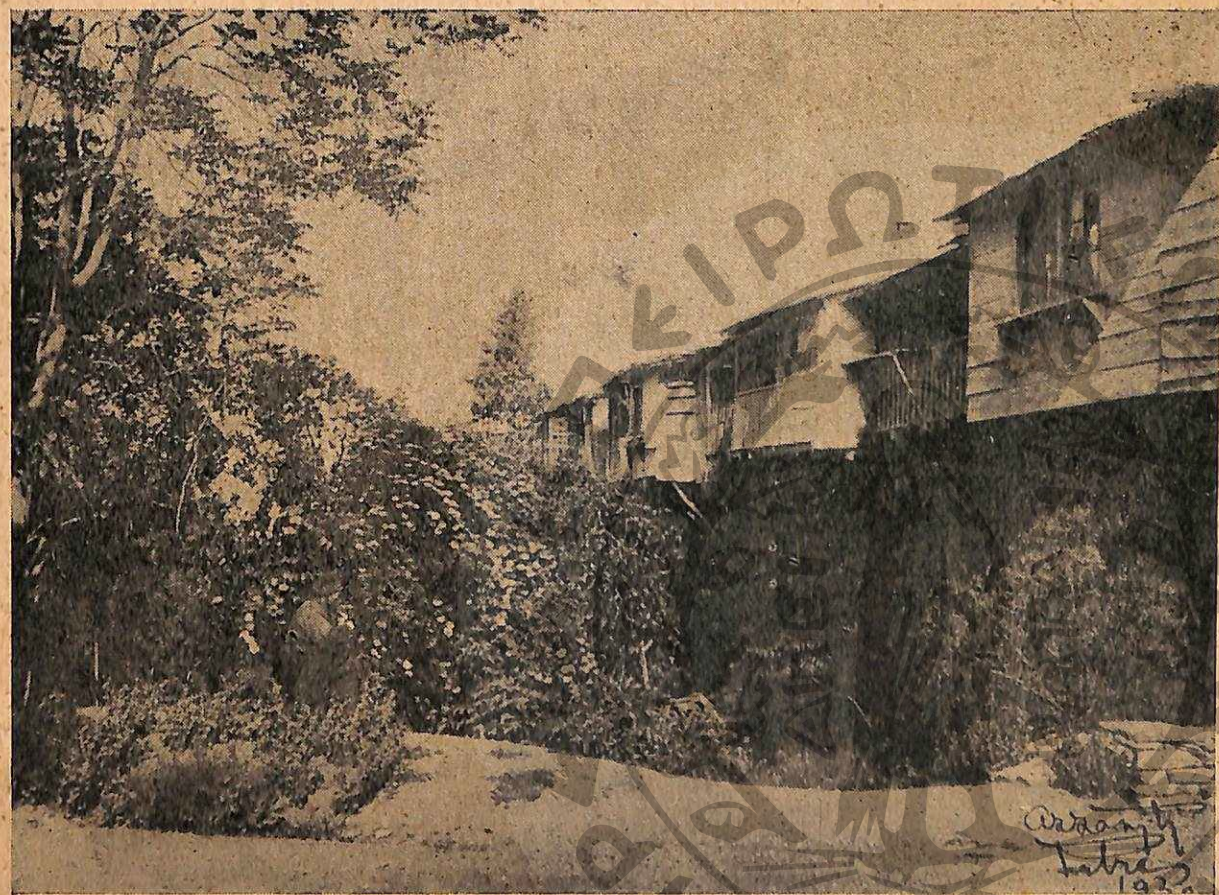
μένα κυνηγετικά πάρκα, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς περιφέρειας. Τὰ σωματεῖα ταῦτα θὰ τοποθετοῦν τοὺς θηροφύλακας, θὰ ἰδρύνουν ἐντὸς τῶν πάρκων τὰ περιφραγμένα ἐκτροφεία τῆς ἀναπαραγωγῆς ἐνδημικῶν, θὰ ἐνεργοῦν τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν καταφυγίων ἀπὸ τῶν ἐπιβλαβῶν καὶ θὰ κανονίζουν τὰ τῆς θήρας ἐν γένει εἰς τὴν περιφέρειάν των.

Εἰς τὰ μόνιμα ταῦτα καταφύγια, δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ νομοθετικῆς ρυθμίσεως ἡ ἢ ἐκ περιτροπῆς καὶ ἐναλλαγῆς μίστευσις τῶν παρὰ τῶν μελῶν τῶν Συλλόγων ἀνὰ τετραετίαν ἢ τριετίαν ἐκάστου, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταφυγίων περιοχῆς, ὡς ἐφαρμόζεται εἰς τὰ Βαλκάνια κλπ. ἢ νὰ θεσπισθοῦν ταῦτα ὡς μόνιμα καταφύγια, ἀπρόσιτα εἰς πάντα ἐσωτερικῶς, παρέχοντα ὅμως τὴν δι' ἀκτινοβολίας τῶν θηραμάτων τῶν κυνηγεσίαν, εἰς τὰ πέριξ τῶν ὁρίων τῆς ἀπηγορευμένης ζώνης.

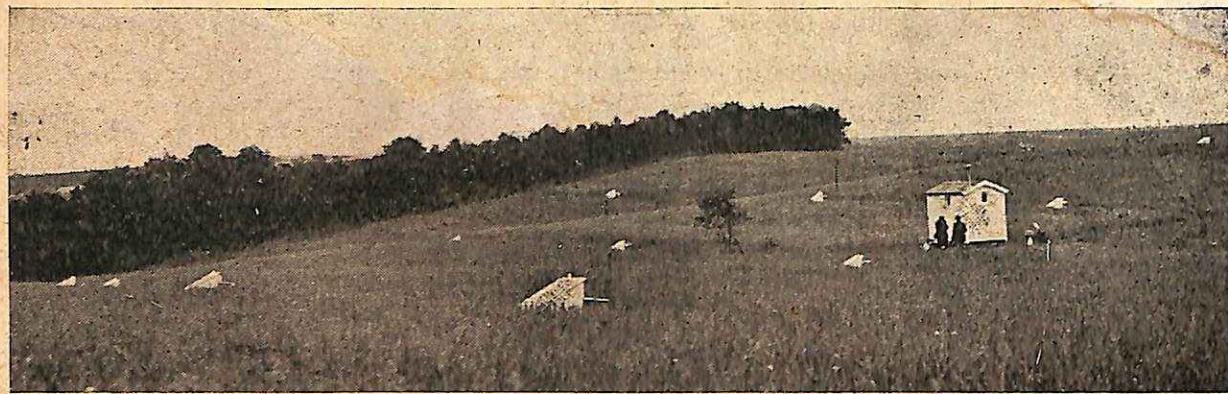
Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλαπλασιαζόμενον τὸ θήραμα, ἐπιζητεῖ ἐνστικτικῶς νέους ὁρίζοντας καὶ ἐκτάσεις πρὸς διατροφὴν του. Συνεπῶς ἀκτινοβολεῖ—διασπείρεται—ἐκτὸς τῆς ἀπηγορευμένης ἐκτάσεως.

Τὰ καταφύγια ταῦτα, πρέπει νὰ ἰδρυθοῦν εἰς τοποθεσίας ὅπου τὸ διαβατικὸν θήραμα δὲν σταματᾷ κατὰ τὰς διαδρομὰς του. Εἶναι δὲ ἀπ' ἀμνημονεύτων χρόνων γνωστὰ αἱ τοποθεσίαι ποὺ συγκεντρώνουν τὸ διαβατικὸν θήραμα.

Αἱ τοποθεσίαι αὗται θὰ εἶναι ἐλεύθεραι εἰς πάν-

Μία ἀποψὶς τῶν μεσημβρινῶν καλλιῶν τῆς Μονῆς, ποὺ εὐρίσκεται πλησίον τοῦ «Θηρευτικοῦ καταφυγίου τοῦ Ὀμπλοῦ» τοῦ ἰδρυθέντος παρὰ τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Πατρῶν

Αποψις ενός έκτροφείου φασιανών και περδίκων του κάμπου, σὲ Γαλλικὸ κυνηγετικὸ πάρκο

τα κυνηγόν, ὡς μέχρι ταῦδε, διὰ τὴν θήραν τῶν διαβατικῶν.

Οἱ Ἕλληνες κυνηγοί, ἅς δογματισθοῦν ἓνα θεωρητικὸν παράδεισον ἐνδημικῶν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν. Εἰς τὴν περιοχὴν Τριπόλεως π.χ. ἢ εἰς τὰ πεδινὰ τῆς Κρήτης ἢ εἰς ἐκτάσεις τῆς Κερκύρας, θὰ δύνανται νὰ θηρεύουν καμπύσιες πέρδικες ποὺ θὰ ἐγκλιματίζῃ καὶ θ' ἀναπαραγάγῃ ἐκεῖ ὁ τοπικὸς τῶν Κυνηγετικῶν Σύλλογος.

Λαγοὶ πελώριοι τῆς Τσεχοσλοβακίας, φραγκολίγια χαριτωμένα, φασιανοὶ Κολχικοὶ, ζαρκάδια καὶ ἄλλα ἐνδημικά, θὰ συναντῶνται σὲ κάθε καταφύγιον καὶ οἱ κυνηγοὶ μας θὰ δύνανται μὲ ἐνθουσιασμόν νὰ ἐπιδίδονται εἰς τὴν λελογισμένην θήραν τῶν.

Περὶ τῶν λεπτομερειῶν ὅμως τῶν καταφυγίων καὶ τῆς λειτουργίας τῶν, θ' ἀσχοληθῶμεν εἰς συνεχῆ ἄρθρα μας προσεχῶς.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ο ΔΙΠΛΟΥΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΣ

Τοῦ γ. Φ. Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Ἐλάβομεν πρό τινος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μουστάκα ἱατροῦ ἐν Πειραιεῖ, τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

« Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι μοὶ ἀπαντήσητε εἰς προσεχῆς φύλλον σας ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ἐρωτήματός μου :

Συμβαίνει σπανίως μὲν, πλὴν παρουσιάζεται περίπτωσις τοιαύτη καθ' ἣν δέον νὰ βληθῇ τὸ θήραμα παρὰ πλείστον σφαιριδίων τῶν Ν. 1 ἢ 2 ἵνα τοῦτο βληθῇ ἀποτελεσματικῶς.

Τοῦτο συμβαίνει ὅταν βάλλωμεν ἐναντίον λύκον, ἢ κυνὸς λυσσῶντος ἢ κατὰ ἀετοῦ, ἢ ὄρνέον. Τὰ θηράματα ταῦτα καθήμενα ἢ ἱστάμενα δύνανται νὰ πλησιάζωμεν εἰς ἀπόστασιν βολῆς καὶ βάλλωμεν κατὰ τούτων δι' ὀπισθογεμοῦς δικάνων ὅπλου τῶν 12 διὰ τῆς μιᾶς κάννης, ὅποτε τὸ θήραμα συνήθως τραυματιζόμενον ἀπομακρύνεται.

Κατὰ τούτου, ἐὰν αἱ συνθήκαι τὸ ἐπιτρέψουν, δυνάμεθα νὰ πυροβολήσωμεν καὶ διὰ τῆς ἐτέρας κάννης, τοῦ θηράματος φεύγοντος ἢ ἀπομακρυνόμενου.

Τίθεται νῦν τὸ ἐρώτημα, δυνάμεθα ἄνευ φόβου διαρρηξέως τῶν τοιχωμάτων τοῦ ὅπλου, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἐντὸς βολῆς θέσεως ἣν κατέχει τὸ θήραμα (ἱστάμενον ἢ καθήμενον) νὰ πυροβολήσωμεν τοῦτο δι' ἐνὸς καὶ μόνου χρόνου, πιέζοντες ταυτοχρόνως διὰ τῶν δύο δακτύλων τῆς δεξιᾶς μας χειρὸς τὰς σκανδάλας δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς κάννης, ἵνα οὕτω βληθῇ τὸ θήραμα ταυτοχρόνως διὰ τῶν σφαιριδίων καὶ τῶν δύο καννῶν;

Ἡ μήπως λόγῳ τῆς ταυτοχρόνου ἐκπυρσοκρο-

τήσεως τῶν δύο καννῶν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ διαρραγῇ τὸ ὅπλον;

Οἶκοθεν ἐννοεῖται ὅτι ἂν τὸ ὅπλον κατὰ τὴν συνήθη βολὴν λακτίζει, φυσικὰ οὕτε σκέψις δύνανται νὰ γίνῃ περὶ ταυτοχρόνου πυροβολισμοῦ καὶ τῶν δύο καννῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματός μου παρακαλῶ νὰ ἔχω ἀπάντησίν σας.

Εὐχαριστῶν ἐκ τῶν προτέρων
Α. ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Εἰς τὴν ἐπιστολήν ταύτην, ἣν ἀπὸ σκοποῦ δημοσιεύομεν αὐτοῦσιον, ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μας.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι τὰ κυνηγετικά ὅπλα δοκιμάζονται δι' ὑπερπίεσεων, ποῖν ἢ ταῦτα δοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ὅτι αἱ δοκιμαὶ αὗται φέρουσι χαρακτηριστὴν ἐπίσημον καὶ τὸ πρέπον κίτρος, ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦνται εἰς τὰ πεπολιτισμένα κράτη ὑπὸ ὑπευθύνων κρατικῶν ὑπαλλήλων.

Πλὴν αἱ πιέσεις τῶν εἰς ἕκαστον Κράτος ἐκτελούμενων δοκιμῶν, ποικίλλουσιν αἰσθητῶς.

Πάντως, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς δυσμενεστέρων τῶν συνθηκῶν, ἥτοι πιέσεις μὴ ὑπερβαλλούσας τὸ ὄριον τῶν 800 χιλγρ. κατὰ τετραγωνικὸν ἑκατοστὸν ἐπιφανείας, δυνάμεθα καὶ τότε ἀκόμη νὰ εἴμεθα ἀσφαλεῖς, ἐφ' ὅσον αἱ πιέσεις τῶν συνήθων καὶ καλῶν φυσικῶν τοῦ ἐμπορίου δὲν ὑπερβαίνουν, ἢ, τοιούλαχιστον, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσιν τὰς 650 περιέπου χγρ

Ὅτε τῷ 1925 μετέβην εἰς Liège τοῦ Βελγίου πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὅπλου μου, ὁ τότε διευθυντὴς καὶ φίλος μου τοῦ Banc d'Épreuve, συντεγματογράφος κ. Fréquin, ἀφοῦ πρότερον μοὶ ὑπέδειξε τὰς ἀρίστες ἀπὸ τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἐγκαταστάσεις δοκιμῶν τῶν κυνηγετικῶν ὅπλων, μοὶ ἐξέφρασε ἓνα παράπονον, τὸ ὅποιον—πρὸς τὴν νὰ τὸ ἀποκρύψω;—μὲ ἐξένισεν ὀλίγον.

Τὸ παράπονόν του αὐτὸ ἦτο, ὅτι τὰ κρατικά ἐπίσημα δοκιμαστήρια τῶν ὅπλων δὲν ἐξασφαλίζουν ἀκόμη πλήρως καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τὸν κυνηγόν.

—Καὶ πῶς τοῦτο; τὸν ἠρώτησα.

—Νὰ σᾶς πῶ, φίλε μου, μοὶ λέγει. Ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός μου καὶ μακρᾶς μου πείρας ἔχω μέχρι τοῦδε ἐξετάσει χιλιάδας ὅλας κυνηγετικῶν φυσικῶν. Λοιπὸν δὲν θέλω νὰ παραβιάσω τὸ ἄσυλον τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐχεμυθίας, δι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ ἐπιμεινῇτε εἰς τὴν ἐκμυστήρευσιν. Πρόκειται ὄντως περὶ γνωστοτάτου καθ' ὅλον τὸν κόσμον οἴκου, ὅστις, ἐκ συναγωνισμοῦ ἴσως, εἴτε ἐκ προμελέτης νὰ ἐπιδεῖξῃ φυσίγγια ἀνώτερα, μοὶ ἔδωκε κατὰ τὴν δοκιμὴν τῶν φυσικῶν τοῦ πιέσεως ἀνωτέρας τῶν 800 ἀτμοσφαιρῶν. Πῶς θέλετε, λοιπὸν, ν' ἀνθέξουν τὰ εἰς τὸ ἐμπόριον χορηγούμενα ὅπλα, τὰ διπλαῶν, ὡς ἐκ τοῦ λυσσῶδους συναγωνισμοῦ, ἢ ἀξία μόλις ἐνίοτε καλύπτει τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς; Καὶ πῶς ἡμεῖς, οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι νὰ περιφρουρήσωμεν τὸ κοινόν, τὸ ὅποιον ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς καὶ μόνον, ὡς σάνιδα σωτηρίας;

Δὲν ἀπῆντησα εἰς τὰ σοφὰ λόγια τοῦ σεβαστοῦ μου συνομιλητοῦ, ἀρκεσθεῖς μόνον εἰς τὸ νὰ κινήσω περιλύτως τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ ἐνδομύχως εἶπον. «Καὶ μὲν Fréquin, ἂν εἶχες τὴν περιέργειαν νὰ ἔκαμες ἓνα ταξεῖδι εἰς τὴν πατρίδα μας, θὰ ἔβλεπες πράγματα παραδοξότερα».

Ὅπως ὑπερφορτώνουν οἱ καροτρωγεῖς ἓνα κάρο μὲ πέτρες καὶ σακατεύουν τὸν ψαροῦ στὸ ξύλο, ἀπαιτοῦντες νὰ τὸ σύρη couste que couste, ἔτσι καὶ πολλοὶ κυνηγοὶ—καὶ ὅλοι τοῦς ἔξωμε—ἀπαιτοῦν ἀπὸ τὸ ὅπλο τοὺς ὑπερφυσικὰς δυνάμεις καὶ μαγικῆς τῆς Κύρκης ράβδον. Πρέπει τὸ θαυματουργόν αὐτὸ ὅπλον, ποὺ ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν τυχόντα, ἀφοῦ παρέμεινεν ἀναμένον τὸν πωλητὴν ἐπὶ ἔτη, εἰς τιμὴν καλύπτουσιν—καὶ δικαίως—τὰ ἔξοδα τοῦ πωλοῦντος καὶ μὴ ὑπερβάλλουσιν τὰς 2 3000 δραχμῶν, πρέπει λέγω, τὸ δύσμοιρον αὐτὸ ὅπλον, εἰς τὴν καμπόρα τοῦ ὁποῖου πρόκειται νὰ φορτωθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ὅλα τὰ σφάλματα τῆς ἐλαγελματικῆς ἀ-

Πειραιεῖς κυνηγοὶ εἰς τὸν Μακρᾶθνα: Ἐξ ἀριστερῶν Ε. Συνοδινός, Σ. Ἰγυλέση, Τσιχλιάς, Ν. Λυκούδης, Γ. Γεωργίου, Π. Πολίτης, Α. Συνοδινός, Γ. Μπόνης, Καβαλίας, Στ. Μανωλιάς καὶ Α. Μεταξάς.

πειρίας τοῦ χειριζομένου αὐτό, νὰ βάλλῃ καλῶς, εὐστόχως καὶ πρὸ πάντων, μακράν, πολὺ μακράν.

Ἄν ὅχι, τότε πταῖουν ὅλοι ἐκτὸς τοῦ χειριστοῦ.

Ἄν δὲ τυχὸν κατὰ διαβολικὴν—κατ' αὐτὸν πάντοτε—σύμπτωσιν σπάσῃ, τότε θὰ πταῖουν πάλιν ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ «μὰ γιὰ» εὐρωπαϊκὰ φυσίγγια, τὰ ὅποια, καθ' ὃ εὐρωπαϊκά, πρέπει νὰ φέρωσι τὸ «ἀλάθητον» τοῦ ποντίφηκος.

Ἄλλ' ἂς εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὸ θέμα.

Ὁ κ. Μουστάκας γράφει, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ πυροβολήσῃ ταυτοχρόνως δι' ἀμφοτέρων τῶν καννῶν, ἵνα ἐπιτύχῃ ταυτοχρόνον αὐτῶν ἐκκένωσιν, συνεπῶς ν' αὐθῇ τὰς πιθανότητας προσβολῆς τοῦ θηράματος.

Λεδομένου, ὅτι ἡ ταχύτης καθ' ἣν τὸ γέμισμα διατρέχει τὸ κοῖλον τῆς κάννης εἶναι μόλις ἑκατοστῶν τινῶν τοῦ δευτερολέπτου, ἀφ' ἐνός καὶ ὅτι αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ζωηρότητος τῆς πυρίτιδος, ἀφ' ἐτέρου δέ, ὅτι ἡ μυϊκὴ ἱκανότης τοῦ ἀνθρώπου σπανίως ἐξικνεῖται πρὸς τὴν ταχύτητα αὐτήν, πρὸς δὲ ὅτι ἡ καμπύλη τῶν πιέσεων ἐλαττοῦται ραγδαίως ἅμα τῇ ἐκκινήσει τοῦ βλήματος, δηλαδὴ τῶν σκαγίων, ἔπεται ὅτι σχεδὸν οὐδέποτε ἡ πίεσις εἶναι πράγματι διπλασία, ἀλλὰ ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ συγχρονίσεως τῶν πυροβολισμῶν.

Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὀποιεθῇ δι' συμπύκνους, ἐν τούτοις οὐδέποτε εἶνε ταυτοχρόνος καὶ συνεπῶς ὁ κλωνισμὸς τοῦ ὅπλου καὶ τῆς ἀνακρούσεως εἶνε πάντοτε σχεδὸν μικρότερος τοῦ διπλασίου.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη ἡ ἐπεξήγησις αὕτη ἔχει μάλιν πληροφορικὸν χαρακτήρα, δὲν συνιστᾷ δὲ εἰς κανένα κυνηγόν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ.

Πράγματι, ὡς τὰ ὅπλα τὰ γεμίζει ὁ διάβολος, κατὰ τὸ λέγειν τῶν Ἰταλῶν, οὐδεὶς δύνανται νὰ ἀποκλείσῃ τὸ συμπτωτὸν τῆς ταυτοχρόνου πυροβο-

Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Έπιστολή του κ. ΠΑΝΟΥ ΣΑΒΒΙΔΟΥ

ΡΩΜΗ, 17 Φεβρουαρίου.

Οι άγαγνίσται των «Κυνηγετικών Νέων» γνωρίζουν τους μακρούς αγώνες μου δια την προστασίαν των θηραμάτων. Υπάρχουν μάλιστα πλείστοι εξ αυτών οι οποίοι μου μέμονται την επιμονήν μου και μάλιστα δια το κυνήγι των Απριλιάτικων.

Θα τους φανούν λοιπόν αναμφιβόλως περίεργα όσα θα γράψω σήμερα.

Αλλά επειδή ήμεις οι κυνηγοί γνωρίζομεν ότι από τα θηράματα μόνον ο άπαίσιος λύκος και ο αγριόχοιρος είναι άλύγιστα, και όταν βάλουν μίαν

πορείαν δεν λοξοδρομούν, δεν θέλω βέβαια να μοιάσω με κανένα από τα δύο αυτά θηρία.

Κάθε πολεμική, όπως κάθε ιδέα, πρέπει να έχει μίαν λογικήν βάση και να συγχρονίζεται με το περιβάλλον.

Οι αγώνες μου δια το κυνήγι των Απριλιάτικων έστηρίζοντο κυρίως εις συνεννοήσεις που είχα κάμη με τους άρμοδίους κύκλους της γείτονος Ιταλίας, διότι κυρίως αι δύο χώραι που μās ενδιαφέρουν πολύ και τās όποιās πρέπει να παρακολουθώμεν είναι ή Ιταλία και ή Αίγυπτος.

Η Ιταλία λοιπόν δοκιμαστικώς ειχεν

λήσεως, ο δε νόμος των πιθανότητων μās καθιστά επιφυλακτικούς, προκειμένου περί της εξαιρέσεως του κανόνος.

Δεν συνιστώ όθεν εις τον επιστολογράφον μου το πείραμα, ουδέ την εις τούτου ένδεχομένως προκύψουσαν επιτυχίαν, προκειμένου αυτή να εξαγορασθῇ ύσως πάρα πολύ ακριβά, προ πιντός δε με δπλα, άγνώστου, ως επί το πολύ, προελεύσεως και ποιότητος.

Φ. Α. Φ.

άπαγορεύση το κυνήγι των Απριλιάτικων από τās παραλίας, όπου κατ' εξαίρεσιν το επέτρεπε, διότι αι περιφέρειαι εκείναι δεν είχαν κανένα άλλο είδος κυνηγίου. Η άπαγόρευσις έγινε με την έλπίδα να κρατηθούν άφινόμενα άνενόχλητα τα άποδημητικά, τα όρνυκτα ιδίως και να γεννήσουν εις την Ιταλίαν.

Αλλά αι στατιστικά και αι παρατηρήσεις των κατὰ τόπους δασικών όργάνων—είναι δε εις τούτο τελείως κατηγορημένα τα έπιτελεία του Υπουργείου Γεωργίας της Ιταλίας—άπέδειξαν ότι ή άπαγόρευσις εις ουδέν ωφέλησε και τα άποδημητικά, μολονότι έμειναν έντελώς άκυνήγητα, έπέρασαν όπως συνήθως χωρίς να μείνουν και να γεννήσουν.

Μία γενική έκστρατεία λοιπόν των Ιταλών κυνηγών εις την όποιαν μετέχει το άριστον των Ευρωπαϊκών κυνηγετικών περιοδικών ή «Diana», ήρchiσε δια την άρσιν της άπαγορεύσεως του κυνηγίου κατὰ τον Απρίλιον.

Ο διευθυντής του τμήματος θήρας του Ιταλικού Υπουργείου Γεωργίας φίλιτάτος μου κ. Em Cortes τον όποιον είδα επί τούτω, μου είπε:

—Αί παρατηρήσεις τās όποιās έχω συγκεντρώμενας έδω εις το γραφείον μου—και μου έδειξεν όγκώδη φάκελλον—συμφωνούν εις το ότι ή άπαγόρευσις ουδέν άμεσον αποτέλεσμα έσχεν επί της αύδήσεως των άποδημητικών κατὰ τον Αύγουστον και Σεπτέμβριον.

—Ίσως βέβαια ή έλλειψις πουλιών κατὰ την φθινοπωρινήν επιστροφήν να όφείλεται και εις όσα όρθα γράφετε εις το άρθρον σας εις την «Diana», το όποιον με προσοχήν άνέγνωσα (*). Ίσως από καθαρώς επιστημονικής άπόψεως ή προστασία της αναπαραγωγής θα πρέπει να εξακολουθήσῃ. Αλλά όταν εκεί που πηγαίνουν τα Απριλιάτικά κατὰ μέγιστον άριθμόν να γεννήσουν δεν υπάρχουν άπαγορεύσεις, θα ήτο άδικον δια τους Ιταλούς κυνηγούς να τους στερήσωμεν και του μόνου κυνηγίου που έμπορούν να κάμουν. Ούτω τείνει το υπουργείον και ή άνωτάτη όργάνωσις των Κυνηγετικών Συλλόγων εις το να άρη την επιβληθείσαν άπαγόρευσιν, από τās παραλίας έννοείται μόνον.

Η συνομιλία μας με τον κ. Cortes, έξηκολούθησεν έπειτα επί άλλων θεμάτων περί των όποιων θα γράψω προσεχώς.

Θεωρώ όμως και εγώ, κατόπιν της πείρας των τελευταίων έτών και των προσωπικών μου—δυστυχώς έλλείπει παρ' ήμιν έν Ελλάδι σύστημα πληροφοριών κρατικών—πληροφοριών ότι ο νόμος δια τα Απριλιάτικά πρέπει να μεταρρυθμισθῇ μερικώς.

Θα πρέπει δηλαδή να επιτραπῇ το κυνήγι των τρυγόνων και των υδροβίων μόνον εις τās πε-

(*) Εις το Ιταλικόν περιοδικόν «Diana» δημοσιεύεται εις περίβλεπτον θέσιν άρθρον του πολυτίμου συνεργάτου μας κ. Π. Σαββίδου περί των άποδημητικών, το όποιον επιφυλασσόμεθα να μεταφράσωμεν.

Τα Κυνηγ. Νέα

ριφερείας εκείνας της Ελλάδος όπου δεν διατρέχουν κίνδυνον τα σπαρτά και όπου δεν υπάρχει ένδημικόν θήραμα, το όποτον να καταστραφῇ από τους λαθροθήρας.

Η Αττική, αι Πάτραι, όρισμένα μέρη της Πελοποννήσου, τα πέριξ λιμνών τινων, θα δύνανται ν' άφεθούν ελεύθερα, διοριζομένων έννοείται θηροφυλάκων, από τους κατὰ τόπους συλλόγους και έφισταμένης της προσοχής των κατὰ τόπους συμβουλίων θήρας.

Επ' ουδενί όμως λόγω το κυνήγι των τριγόνων και υδροβίων θα πρέπει να επιτραπῇ εις Θεσσαλίαν, Μακεδονίαν και Θράκην όπου καθ' όλην την άλλην περίοδον οι κυνηγοί έχουν πλείστα θηράματα τα όποια ή θήρα του Απριλίου θα ήδύνατο να

θέσῃ εις κίνδυνον.

Με το μικτόν αυτό σύστημα πιστεύω ότι χωρίς να γίνη μεγάλη ζημία, θα ήμπορούν να ικανοποιηθούν και παρ' ήμιν αι περιφέρειαι αι όποιαι από το κυνήγι του Απριλίου περιμένουν να διασκεδάσουν.

Αλλά μολονότι γράφω τα άνωτέρω και μολονότι τα στηρίζω εις παραδείγματα των γειτόνων μας, είμαι βέβαιος ότι τίποτε δεν θα γίνη εις τον τόπον μας, διότι δυστυχώς τα καθ' ήμās κυνηγετικά πράγματα διευθύνουν τελευταίως μόνον τα πείσματα και αι προσωπικαι παρεμβάσεις όρισμένων κύκλων, οι όποιοι πολεμοῦν κατὰ στήμα πᾶν ότι δεν προέρχεται από αυτούς.

Πάνος Σ. Σαββίδης

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΣ

Τι είναι το Διεθνές Συμβούλιο Θήρας, το έχουμε είπῃ πολλές φορές και δεν θα ήτανε ανάγκη να το ξαναπούμε, αν δεν μās έδινε σ' αυτό άφορητή ο πρόεδρος του κ. Ντυκρό που πέρασε από τη πόλιν μας το περασμένο μήνα.

Αλλ' ας κρατήσωμε μιὰ σειρά στην άνάπτυξιν του παρόντος. Λοιπόν στο 1933 το καλοκαίρι μās έπεσκέφθη για 48 ώρες ο Γενικός Γραμματεὺς του Συμβουλίου αυτού. Στις 48 αυτές ώρες που έμεινε, φιλοξενείται από τον Κυνηγετικό Σύνδεσμο Αθηνών, κάνει μιὰ διάλεξι με άκροατάς μερικούς κυνηγούς—καμιά 20αριά—οι όποιοι άγνωστο γιατί είχανε την ύπομονή να τον άκούνε, γυρίζει στο Παρίσι και με ένα του άρθρο που δημοσιεύει στην εκεί εφημερίδα «Αδιλλάκτος» μās λέγει ότι στην ύπαιθρό μας δεν έχουμε ασφάλεια, ότι οι χωροφύλακες τρώνε σκάγια από τους κυνηγούς όταν θέλουνε να τους ελέγξουνε κλπ. Δηλαδή ούτε πολύ ούτε λίγο, μās σκυλοβρίζει.

Δεν θα εξετάσουμε πώς μέσα στις 48 ώρες που έμεινε στην Αθήνα ο κ. Γενικός Γραμματεὺς και πουθενά άλλοι μέσα στο Κράτος μας, μπόρεσε και εκατάλαβε τι γίνεται και δεν γίνεται στη χώρα μας. Πιθανόν να είναι τόσο έξυπνος—αφού είναι και Κόμης—και να τα είδε όλα αυτά από το αεροπλάνο με το όποιο πέταξε από πάνω από την Ελλάδα και δεν του τα είπανε όσοι τον πλησίασαν.

Τώρα μās έρχεται και ο κ. Ντυκρό, μένει στην

Αθήνα 4-5 ώρες, ανακοινώνει ότι ταξιδεύει για να διορθώσῃ τα κυνηγετικά, πέρνει ένα παράσημο για τον εαυτό του και ένα για το Κόμητα γενικό του Γραμματέα, φιλοξενείται το μεσημέρι στη «Μεγάλη Βρετανία» από τον κ. Μεταξά το Πρόεδρο της

Ενώσεως Σκοπευτών και Κυνηγών Ελλήνων και άναχωρεί αύθημερόν για την Αίγυπτο, για να προφτάσῃ να διορθώσῃ και εκεί τα κυνηγετικά ζητήματα....

Μπορεί όμως να νομιστῇ ότι τα παραλέμε. Ίδου λοιπόν να συζητήσουμε το ζήτημα, πέρνοντας ως βάσι τα όσα γράφανε την ήμερα κείνη ή εφημερίδες.

Λοιπόν οι κ. κ. Ντυκρό και Ντ' Αντίξ, δηλ. ο Γενικός του Γραμματέως, παρασημοφορήθηκαν. Για να παρασημοφοριέται όμως ένας ξένος τι πάει να πῇ; Ότι προσέφερε προς το Κράτος αυτό μιὰ σπουδαία υπηρεσία. Δικαιολογείται όμως επίσης αν το πρόσωπο αυτό έκαμε μιὰ διακεκριμένη πράξι

παγκοσμίου ενδιαφέροντος, ή εξυπηρέτησε την ανθρωπότητα με μιὰ εφεύρεσι, ή με μιὰ ανακάλυψιν κλπ.

Η Ελλάς επομένως για να παρασημοφορηῇ αὐτούς τους δύο κυρίους, πάει να πῇ ότι κάμανε κάτι το εξαιρετικό είτε για την Ελλάδα είτε για όλο το κόσμο.

Ερωτούμε λοιπόν, τι κάμανε αυτοί για την Ελλάδα;

Από όσα άκούμε, δεν κάμανε απολύτως τίποτα. Κάτι δε που κάνανε, είναι το άρθρο του κ. Γενικού

Ο πρόεδρος του Διεθνούς Συμβουλίου κ. Ντυκρό, δια την παρασημοφορίαν του όποιον έχει έξεργασῇ ο κυνηγετικός κόσμος

Γραμματέως, τὸ ὁποῖο μάλιστα μὲ τὸ νὰ μὴ τὸ διαψεύσῃ ὁ κ. Πρόεδρος, οὔτε δὲ ἄλλως πῶς νὰ τὸ δικαιολογήσῃ ὅπως τοῦλάχιστο γράφουνε τὰ «Κυνηγετικά Νέα» στὸ προηγούμενο τεύχος, φαίνεται **ὅτι τὸ ἐγκρίνει.**

Ὡστε λοιπὸν πρέπει νὰ βρίζῃ κανεὶς τὸ Κράτος μας γιὰ τὴν πέδηση παρασῆμα; Ἔτσι φαίνεται.

Ἀλλὰ μήπως ἡ παρασημοφορία τοὺς αὐτὴ ὀφείλεται ἴσως σὲ τίποτε ἄλλο πὺν νὰ ὠφέλησῃ τὰ κυνηγετικά ζητήματα παγκόσμια;

Ἄς τὸ ἰδοῦμε καὶ αὐτό.

Οἱ δύο αὐτοὶ κύριοι ἐμφανίζονται ὡς πρόεδρος καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς ἐνὸς ὁργανισμοῦ πὺν φέρει τὸν τίτλο Διεθνὲς Συμβούλιο Θήρας. Δὲν φανταζόμεθα λοιπὸν ὅτι ἡ Ἑλλάς παρασημοφορεῖ τοὺς τίτλους τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως, γιὰ τὴν τότε θὰ χρειαζόσαντε βαποριὲς καὶ πολλὰ φορτηγὰ τραῖνα γιὰ νὰ προφτάνῃ μὲ παρασῆμα ὅλους τοὺς Προέδρους καὶ τοὺς Γενικοὺς Γραμματεῖς παρομοίων ὁργανισμῶν.

Κατ' ἀνάγκη, πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε, ὅτι θὰ κάμανε κάτι τὸ καλὸ παγκόσμια μὲσφ τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτοῦ. Ἄς ἰδοῦμε λοιπὸν καὶ αὐτό, δηλαδὴ τὴν ἔκτασιν ὡς τώρα ὁ ὁργανισμὸς αὐτός.

Γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὴν ἔκτασιν, δὲν ἔχουμε ἄλλη πηγή, παρὰ τὰ πρακτικὰ πὺν δημοσίευσεν τῶν συνεδριάσεων πὺν ἔκαμαν, στὸ Παρίσι καὶ στὴ Βαρσοβία.

Ἐὰν κανέναν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας ἀπὸ περιέργεια ἀπλῆ, θελήσῃ νὰ ρωτήσῃ «μὰ γιὰ τὴν μὴ ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν ἔγινεν στὴ Βαρσοβία; ἦταν ἀνάγκη;» θὰ βρεθοῦμε στὴ δύσκολη θέσιν νὰ μὴ ἀπαντήσωμε. Εἶναι φόβος μήπως μπλέξωμε μὲ πολιτικὴν, μὲ ἀγίατες μὲ τὴν Πολωνία καὶ δὲν ξέρομε τί ἄλλο καὶ νὰ βρεθοῦμε σὲ κανένα λαβύρινθο. Ὡστε «μὴ ρωτᾷς γιὰ τὴν».

—Στὰ πρακτικὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμβαθύνουμε γιὰ νὰ βγάλωμε συμπεράσματα. Μὲ μὴ ἀπλῆ ματιὰ καὶ ὁ πλέον ξένος πρὸς τὰ κυνηγετικά τὸ βλέπει. Γίνεται ἓνας μεγάλος θόρυβος νὰ πετύχουνε μερικοὶ πλούσιοι νὰ μπένουνε σὲ ὅσα Κράτη θέλουνε νὰ κυνηγήσουν, μὲ κάποιες ἐλευθερίες σχετικὰ μὲ τὰ ἄλλα τοὺς, τὰ γιουφένια τοὺς, τὰ φυσίγγια τοὺς κλπ.

Γίνεται μὴ συζήτης γιὰ τὴν καναριντιέρες καὶ θόρυβος γιὰ τὰ δίχτυα μὲ τὰ ὁποῖα πιάνονται τὰ οὐτόκια.

Ὅλα αὐτὰ γαρνίρονται καὶ μὲ λίγη διάφορη σάλτσα, καὶ σερβίρονται. Εἶναι κρῖμα, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἓνας ὁργανισμὸς μὲ ἓνα τέτοιο τίτλο, νὰ ἐμφανίζεται ὅπως εἶνε τώρα, πρᾶγμα ἄλλωστε πὺν βγαίνει, ἂν προσέξῃ κανεὶς καὶ ποιοὶ εἶναι ὅσοι ἔχουνε στείλει ἀνακοινώσεις καὶ ποιοὶ γενικὰ ἀπαρτίζουν τὸ Διεθνὲς αὐτὸ Συμβούλιο, Φτώχεια μεγάλη ἀπὸ ἐπιστήμονες.

Ἐνας τέτοιος ὁργανισμὸς θὰ μπορούσε σίγουρα νὰ ὠφελήσῃ τὴν παγκόσμια κυνηγετικὴ κατὰστασιν μὲ τὸ νὰ βάλλῃ ὡς πρόγραμμα τέσσερα μονάχα ἀρθρα.

1) Ποιὰ ἀπὸ τὰ πουλιὰ θὰ κυνηγιῶνται

2) Ἀπὸ πότε καὶ ὡς πότε θὰ κυνηγιῶνται.

3) Μὲ τί μέσα θὰ κυνηγιῶνται.

4) Πραγματικῶς τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου ἀπὸ τὰ διάφορα Κράτη,

Γιὰ νὰ γίνουν ὅμως αὐτὰ ξέρετε τί προϋποτίθε-

ται; Ὅτι οἱ διευθύνοντες τὸν ὁργανισμὸ αὐτόν, εἶναι σὲ θέσιν νὰ ξέρουνε τὰ κυνηγετικά ζητήματα. Ἀπὸ ὅσα ὅμως δημοσιεύονται γιὰ δικὰ τοὺς στοὺς τόμους τῶν πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ οἱ δύο τοὺς, δηλ. Πρόεδρος καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς, εἶναι «ἀλάργα νυχτωμένοι» κατὰ τὸ λαϊκὸ ῥητό.

Ἡ ἐφημερίδες γράφανε ἀκόμα, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος θὰ πάγῃ μετὰ ἀπ' ἐδῶ στὴν Αἴγυπτον καὶ δὲν ξέρομε πὺν ἄλλου, γιὰ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ κυνηγετικά ζητήματα.

Γιὰ νὰ ξεκινᾷ ὅμως ὁ κ. Πρόεδρος ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ νὰ κἀνῃ τέτοια μακρινὰ ταξείδια, πρέπει νὰ πάρωμε ὡς σίγουρον, ὅτι στὴν Πατρίδα τοῦ ἔχουνε τακτοποιηθῇ ὅλα τὰ ζητήματα γιὰ τὰ ὁποῖα ταξιδεύει.

Λοιπὸν, ὅχι μονάχα στὴ Γαλλία, ἀλλὰ καὶ σὲ ἀρκετὰ γειτονικά της Κράτη μὲ ἀξιώσεις... ὑπερπολιτισμένων, ἢ κατὰστασις εἶναι τέτοια, ὥστε ἔπρεπε ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου νὰ ντρέπεται ὅχι μονάχα νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ νὰ πηγαίνει σὲ... ἀπολίτιστες χώρες γιὰ νὰ διορθώσῃ τὰ κυνηγετικά ζητήματα, ἀλλὰ καὶ νὰ μὲνῃ ὡς Πρόεδρος ἐνὸς ὁργανισμοῦ κυνηγετικοῦ, ὅταν δὲν διορθώνονται στὴ βάση ὁρισμένα κυνηγετικά ζητήματα.

Ἐπρεπε νὰ ντρέπεται νὰ ἐπισκέπτεται τοὺς ἀπολίτιστους Αἰγυπτίους, Ἑλλήνας ἢ Ἀλγερίνους καὶ νὰ θέλῃ νὰ ἐμφανίσῃ τὴ Γαλλία ὡς πρωτοπόρον μὴς τέτοιας κινήσεως, ἐφ' ὅσον τὸ ἐμπόριο τῶν ζωντανῶν ὀρνυκίων ἐπιτρέπεται στὴ Γαλλία, ἢ γίνονται στὴν πατρίδα τοῦ καὶ σὲ κατὰ ἄλλες γειτονικὲς τοῦ χώρες ἐκεῖνα πὺν γράφει ὁ πατριώτης τοῦ Maurice Boubier σὲ ἓνα ἄρθρον τοῦ Les oiseaux—chapitre VIII στὴν Encyclopedie par l'image.

Φαίνεται ὅμως ὅτι μὲ τὸ νὰ προσπαθῇ ὁ κ. Ντυκρὸ νὰ πετύχῃ νὰ μπαίνουνε ἐλευθερὰ κάμποσοι πλούσιοι στὰ διάφορα Κράτη γιὰ νὰ κυνηγᾶνε, ἢ μὲ τὸ νὰ πιστεύῃ ὅτι κάνει σπουδαῖα πράγματα ὅταν μιλάει γιὰ τὰ δίχτυα στὴν Αἴγυπτον, νόμισεν ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ βοηθὸς τοῦ σπουδαῖου φυσιογνομίς, καὶ ἀξίζουν στὰ ἀλήθεια καὶ τὰ παρασῆμα καὶ τὰ γεύματα στὴ Μεγάλῃ Βρετανία.

Συμπέρασμα: τὸ ὅτι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ἔμασταν πολλὰς φορὰς σοβαροὶ ἄνθρωποι καὶ στὸν κάθε ξένο βλέπομε ἢ μὴ μὴ προσωπικότητα ἢ ἓνα μέσο γιὰ νὰ πετύχωμε σὲ τίποτε μικροφιλοτιμομωροδοξίες μας, εἶναι πολὺ παλιὰ ἱστορία δυστυχῶς. Φαίνεται τὸ ἔχομε στὸ αἷμα μας.

Μὲ τὸν κύριον ὅμως Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τούτου τῆς θήρας, συμβαίνει ἓνα ἀπὸ τὰ δύο ἂν μὴ, ποὺς ξέρετε, ἴσως καὶ τὰ δύο μαζί, τὰ ἑξῆς:

Ἡ «τὸσο ξέρομε τόσο κάνομε» ἢ «δὲν ὑπάρχει τιμωρὴ καὶ σ' αὐτόν καὶ σὲ κείνους πὺν μὲ τὰ φερσνιὰ τὸν μοιάζοντε σὴν νάνε γυναικοῦλες πὺν καλοπιάνουνε τὴ νεόπλουτη γειτόνισσα!

Καὶ τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο Θήρας; Αὐτό, ἂν οἱ τωρινοὶ τοῦ ἀρχηγοῦ δὲν καταλάβουν ἔστω καὶ ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν ἀπρστολή του, ἢ δὲν ἀλλάζοντε τὰ πρόσωπα, θὰ εἶναι γιὰ νὰ γελᾷ κανέναν.

Θὰ ἀποτελῇ ἀφορμὴ νὰ γίνεταιν κουβέντα μὲ τὰ ταξείδια πὺν θὰ κάνουνε οἱ πρόεδροι καὶ οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τοῦ καὶ μὲ τὰ **λίλια πὺν θὰ πέρνουντε ἀπὸ ὅσα Κράτη θὰ μοιάζοντε τοῦ δικοῦ μας.**

ΕΝΑΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΒΟΛΗ

ΤΡΟΠΟΙ ΣΚΟΠΕΥΣΕΩΣ

Τοῦ Γάλλου Συνταγματάρχου ΝΤΟΜΑΝΖΕ

Οἱ ἄνθρωποι κατατάσσονται εἰς τρεῖς κυρίας κατηγορίας ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀθλήματα, τοὺς ἀνεπιτηδεύους, τοὺς ἐπιτηδεύους καὶ τοὺς λιαν ἱκανοὺς. Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἀναφαίνεται ἐνίοτε καὶ ἓνας ἄσος. Οἱ ἀνεπιτηδεῖοι ματαιῶς ἐπιμένουν· δὲν θὰ κατορθώσουν ποτὲ νὰ ὑπερβῶν μίαν ἀπατηλὴν μετριότητα. Οἱ ἐπιτηδεῖοι οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ οἱ πολυαριθμότεροι, δύνανται διὰ τῆς ἐξασκήσεως νὰ ἀναπτύξουν τὴν ἐπιδεξιότητά των καὶ νὰ φθάσουν εἰς ἀξιόλογον σημειον.

Παντοῦ ὅπου γίνεται συχνὴ χρῆσις τοῦ ὄπλου, ὅλοι σχεδὸν οἱ σκοπευταὶ ἀποκοτῶν ἱκανοποιητικὴν ἐπιδεξιότητα σκοπεύσεως.

Εἰς τὸν στριπτόν οἱ γυμνασταὶ σκοποβολῆς, διαθέτοντες χρόνον καὶ φυσίγγια καθορθῶν νὰ ἀναδείξουν πολλοὺς σκοπευτὰς πρῶτης τάξεως, παρὰ τὰ ἐλαττώματα τῶν κοντακίων τῶν στρατιωτικῶν ὄπλων τὰ ὁποῖα λόγφ τοῦ ὁμοιοτύπου πάντοτε μεγέθους καὶ σχήματός των, δὲν παρουσιάζουν ἀναλογίαν λαβῆς.

Οἱ λιαν ἐπιτηδεῖοι οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ ὀλιγώτεροι, μὲ προσεκτικὴν ἐξάσκησιν ἐξελίσσονται συντόμως καὶ φθάνουν τὸ μέγιστον τῆς ἀποδόσεως των.

Οἱ ἄσσοι ἐπίσης μόνον κατόπιν μεθοδικῆς ἐξασκήσεως φθάνουν εἰς τὰ ρεκόρ των, πρέπει δὲ νὰ ἀσχοῦνται συνεχῶς διὰ νὰ μὴ γ' τὸν τὴν φόρμαν των.

Διαπραγματενός τὴν κυνηγετικὴν σκόπευσιν θ' ἀπευθυνθῶν πρὸς τὴν κυνηγετικὴν μερίδα ἢ ὁποῖα ἐπιθυμῇ νὰ γνωρίσῃ τὴν χαρὰν μὴς ἐπιτυχίας καὶ ἦτις ἐφαρμόζοντε μερικὰς ἐκ τῶν συμβουλῶν μου τὰς ὁποίας πιθανότατα δὲν εἶχε σκεφθῇ ποτὲ, θὰ ἐξασκήσῃ τὰ φυσικὰ προσόντα της καὶ θὰ φθάσῃ εἰς σημαντικὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς τὴν σκόπευσιν ὁ σπουδαιότερος παράγων εἶναι ἡ θέσις. Ὁ στόχος πρέπει νὰ διακρίνεται ὅσον τὸ δυνατόν καθαρώτερον.

Ἡ κατασκευή ὄπλων τὰ ὁποῖα νὰ βάλλουν στηριζόμενα μόνον ὑπὸ τοῦ σκοπεύοντος προσέκρουσεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ στηρίγματος τὸ ὁποῖον θὰ παρουσίαζεν τὸ ἀνθρώπινον σῶμα καὶ τῆς κατόπιν τούτου ἀπομενοῦσης εἰς τὸν σκοπευτὴν ἐλευθερίας διὰ τὴν καλὴν σκόπευσιν.

Ἀς ἐξετάσωμε τὴν γενικωτέραν περίπτωσιν, τοῦ δεξιόχειρος βάλλοντος ὀρθοῦ καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς ἔχει ὀπτικὴν ἑξέτιτα τοῦλάχιστον ἴσην πρὸς τὸν ἀριστερόν.

Τὸ ὄπλον στηρίζεται διὰ τῶν δύο βραχιόνων τοῦ δεξιῦ ὤμου καὶ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς ἢ ἀριστερὰ πλευρὰ πρέπει νὰ τοποθετηθῇ πρὸς τὰ ἔμπροσθ ἢ δὲ δεξιὰ νὰ παρουσιάσῃ ποῖαν τινὰ ἀντίστασιν πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς κινήσεως. Ἡ τοποθέτησις πρὸς τὰ ἔμπροσθ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου δίδει μεγαλυτέραν ἀνεσιν εἰς τὸν ἀριστερόν βραχίονα, ὁ ὁποῖος τεταμένος σχεδόν, ὑποστηρίζει καὶ διευθύνει τὸ ὄπλον.

Ἡ θέσις τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἔμπροσθ δημιουργεῖ μίαν βάσιν μὲ τὸν δεξιόν, ἐπιτρέπουσαν εἰς τὸν σκοπευτὴν νὰ διατηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν του κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὀπισθοδρομῆσεως τοῦ ὄπλου.

Ἡ δεξιὰ πλευρὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποχωρῇ, διότι τότε τὸ κοντάκιον θὰ ὀλισθήσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἰσορροπία τοῦ σκοπευτοῦ πρέπει νὰ διευκολύνεται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὥστε ὁ δεξιὸς ὤμος πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον ἀνυψωμένος καὶ προτεταμένος, ὁ δεξιὸς ποὺς ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ὀπίσω μὲ τὰ δάκτυλα πρὸς τὰ ἔξω.

Τέλος ἡ δεξιὰ παρειὰ ἐλέγχει διὰ τῆς ἐπαφῆς τὴν θέσιν τοῦ ὄπλου.

Μὲ τὸ οὕτω στηριζόμενον ὄπλον σκοπεύομεν κατὰ δύο τρόπους.

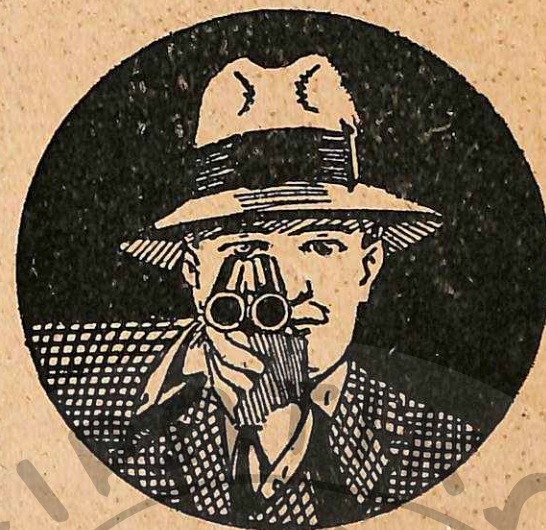
1) Εὐδρίσκομεν διὰ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν σκοπευτικὴν γραμμὴν τὴν ὁριζομένην ἀπὸ τὸν ἄξονα τῆς ταινίας (ἢ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἐγκοπῆς τοῦ στοχαστροῦ, ὅταν τὸ ὄπλον φέρει στοχαστρον) καὶ ἀπὸ τὴν κορυφὴν τῆς ἀκίδος καὶ διευθύνομεν τὴν γραμμὴν ταύτην εἰς τὸ κέντρον τοῦ στόχου.

2) Ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὴν σκοπευτικὴν γραμμὴν καὶ διευθύνομεν τὸ ὄπλον μηχανικῶς πρὸς τὸν στόχον, καθ' ὃν τρόπον θὰ ἐπεσημαίναμεν ἓνα σημεῖον μὲ τὸν δεξιὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς τεταμένης καὶ μὲ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἀνοικτούς.

Ἡ τελευταία αὕτη μέθοδος ἀπαιτεῖ μακρὰν ἐξάσκησιν ἀνάλογον μὲ τὴν τοῦ πιανίστα ὁ ὁποῖος γνωρίζει πὺν θὰ πατήσῃ τὰ δάκτυλα ἐνφ τὸ βλέμμα του στρέφεται πρὸς τὸ φέρον τὸ μουσικὸν τεμάχιον ἀναλόγιον. Αὕτη εἶναι ἡ τελειότερα μέθοδος.

Ἐν τούτοις δὲν ἀπέχει καὶ τόσον τῆς προηγουμένης ἢ ὁποῖα λέγεται «βολὴ σκοπευτηρίου», διότι δὲν εἶναι παρὰ μίαν τελειοποίησιν ταύτης διὰ τῆς συνηθείας τῶν σκοπεύσεων.

Καθ' ὅλους τοὺς τρόπους ὁ κυνηγὸς ἔχει συμφέρον νὰ θέτῃ τὸ ὄπλον του, τὸν δεξιόν του ὀφθαλμόν καὶ τὸ κέντρον τοῦ στόχου εἰς τὸ αὐτὸ κατακόρυφον ἐπίπεδον.

Ἀντικανονικὴ θέσις σκοπεύσεως
(Ἡ κεφαλὴ πολὺ πρὸς τὰ δεξιὰ)

Οὕτω δύναται νὰ σκοπεύσῃ καλῶς ἢ καὶ νὰ ἐλέγξῃ μίαν σκόπευσιν ἐπιχειρηθεῖσαν προηγουμένως χωρὶς στόχον.

Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ στηριχθῇ τὸ ὄπλον ἐπὶ τοῦ στηθους ὑπὸ τὸν δεξιόν ὀφθαλμόν, οὐδεμία δυσκολία θὰ ὑπῆρχε διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὡς ἀνω στοιχείων εἰς τὸ αὐτὸ κατακόρυφον ἐπίπεδον. Ἀλλ' οὔτε διὰ τῶν μέγαν ὄπλων τὰ ὁποῖα στηρίζονται εἰς τὸν ὤμον καὶ ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον εἰς τὴν κεφαλὴν δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐκμηδένισις τῆς γωνίας τῶν δύο κατακορύφων ἐπιπέδων ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν διερεχεται ἐκ τοῦ στόχου καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ δ' ἄλλο, ἐκ τοῦ στόχου καὶ τοῦ ἄξονος τοῦ μὲ σὺνθετος κοντάκιον ὄπλου τὸ ὁποῖον σκοπεύει ἐφαπτόμενον μὲ τὴν παρειάν.

Παλαιότερον, λόγφ τοῦ σχήματος τῶν κοντακίων, δὲν ἦδύνατο νὰ σκοπεύσουν φέροντες τὸ ὄπλον ὑπὸ τὸ βλέμμα καὶ ἠναγκάζοντο νὰ φέρουν τὸ βλέμμα των ὑπὲρ τὸ ὄπλον, κάμπτοντες δυσανάλογως τὸν λαιμόν. Οὕτως ἔχοντο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὑπὸ καλὰς συνθήκας ὁράσεως.

Ἀπὸ πολλοῦ ὅμως ἐπαρτήθησαν νὰ κάμψουν τὰ κοντάκια εἰς τὴν λαβὴν διὰ νὰ πλησιάσουν τὸ κατακόρυφον ἐπίπεδον τὸ περιέχον τὴν κἀννην (ἢ τὴν ταινίαν διὰ τὰ δίκαννα ὄπλα) πρὸς τὴν κατακόρυφον τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ.

Ἡ κάμψις αὕτη ἐβαλτίωσεν αἰσθητῶς τὴν σκόπευσιν

διά του ταυτισμού όλων των αφορόντων αυτήν ως άνω επιπέδων.

Έδω πρέπει να σημειώσουμε ότι οι σκοπευταί διακρίνονται εις όσους έμαθαν να σκοπεύουν με όπλα βελτιωμένα ως πρό το κοντάκιον και εις τους άποκτήσαντας κακώς συνηθείας διότι ήρχισαν να σκοπεύουν με κοντάκια ελαττωματικά.

Οί πρώτοι τάχιστα διά της εξασκήσεως θά φθάσουν το μέγιστον της άποδόσεως των ένω οι άλλοι θά αναγκασθούν διά νέας άσκήσεως να αποβάλλουν τας παλαιάς κακώς έξεις. Τουτό δε πολλάκις αποθαρρύνει τους μη αισθανομένους άρκετών ζήλον διά το σπόρ, άλλ' ή δυσκολία αυτή δεν υποτιμά την άξίαν των με κεκαμμένον κοντάκιον όπλων.

Οί όπλοπαλάι ή καλύτερον οί ειδικοί ρυθμισταί, ύποδεικνύουν εις τον πελάτην το κατάλληλον όπλον με το όποιον έκαστος λόγω της φυσικής του διαπλάσεως δύναται να σκοπεύη καλύτερον, εύρίσκων αυτόματος την σκοπευτικήν του γραμμήν όταν στηρίζων αυτάς θέτει την άριστεράν χείρα προς την διεύθυνσιν του στόχου.

Οί ρυθμισταί τροποποιούν ένίστε το κοντάκιον του όπλου ή και το ανταλλάσσουν.

Το όπλον πρέπει να είναι ρυθμισμένον ώστε να σκοπεύη όλίγον άνωθεν του στόχου, διότι όταν ό κυνηγός

Η κανονική θέσις σκοπεύσεως

βλέπει καλώς το θήραμα, τουτό δεν θά προσβληθίη παρά μόνον έφ' όσον και τα βλήματα άνυψούνται όλίγον (περίπου 30 εκατοστόμετρα άνα 30 μέτρα).

Τουτό δε είναι έτι μάλλον καλύτερον άφού τα πτηνά γενικώς άνυψούνται τα δε τριχωτά θηράματα απομακρύνονται επί του όριζοντίου εδάφους άνυψούνται επίσης και ή τροχιά των βλημάτων είναι παραβολική.

Έξετάζομεν την συνήθη περίπτωσιν του δικάννου όπλου μετά ταινίας. Έφαρμόζομεν εις το άκρον της ταινίας το έγγίζον το ζυγαίον, έν ήμικυκλικόν βύσμα έκ φελλού και κάμνομεν μίαν τομήν σχήματος V, τριών χιλιοστών ώστε να κατασκευασθίη μία έγκοπή στοχάστρου 6 χιλιοστόμετρα ύπέρ την ταινίαν.

Διά του στοχάστρου τούτου και της άκίδος σκοπεύομεν κλείοντες τον άριστερόν όφθαλμόν έν μαύρον βύσμα στερεωμένον εις τον τοίχον. Έάν δυνάμεθα να κάμωμεν την σκόπευσιν ταύτην με το έλάχιστον της ένοχλήσεως του άριστερου μας βραχίονος και με έλαχίστην κλίσιν της κεφαλής, έχομεν το όπλον πού μάς άρμόζει.

Δοκιμάζοντες θά πεισθώμεν ότι δυνάμεθα να συγκαν- τρώσωμεν τα βλήματα μας περί έν σημείον κείμενον 10 εκατοστόμετρα άνωθεν του κέντρου του στόχου έξ άποστάσεως 10 μέτρων.

Ούτω θά συνηθίσωμεν όλίγον κατ' όλίγον να κλείωμεν τον άριστερόν όφθαλμόν και να στηρίζομεν καλώς το όπλον διά των χειρών του ώμου και της παρειάς μας,

τέλος δε θά σκοπεύωμεν έξ ένστίκτου με άριστα άποτε- λήματα.

Διά να κατορθώσωμεν τουτό πρέπει να συγκεντρώνω- μεν την προσοχήν μας επί του στόχου και να κάμνωμεν διαδοχικάς δοκιμαστικάς σκοπεύσεις έκάστην των όποιων να έπαληθεύωμεν είτε διά προσεκτικής σκοπεύσεως, είτε και διά βολής. Όταν συνηθίσωμεν τουτό καλώς, άφαι- ρούμεν το έκ φελλού στοχάστρον και εξακολουθούμεν να άσκούμεθα έχοντες πάντοτε ύπ' όψιν ότι θά παρατηρού- μεν έν σημείον εύρισκόμενον 7 χιλιοστόμετρα άνωθεν της ταινίας.

Διά να διατηρήσωμεν τας έκ των σκοπευτικών τούτων άσκήσεων ικανότητάς μας πρέπει να μεταχειριζόμεθα συ- χνά το όπλον μας. Ούτω γυμνάζονται οι μυς και διατη- ρούνται ίσχυροί, έλαστικοί και πειθαρχικοί εις τας λα- βάς μας.

Μία καλή τοιαύτη εκγύμνασις έγκείται εις σκοπεύσεις επί μικρών στόχων στερεωμένων εις διάφορα ύψη του τοίχου ή και εις την όροφήν του δωματίου μας. Η γύ- μνασις αυτή επαναλαμβάνεται δύο τρεις φορές την ήμέ- ραν άνα έν λεπτόν. Έκάστην φοράν γίνονται τριά- κοντα περίπου σκοπεύσεις εάν δεν χειρίζομεν την σκαν- δάλην και δεκαπέντε μόνον εάν έκτελούμεν επ' αυτής τους χειρισμούς βολής, τουτό όπερ είναι και ηρωτικώτερον. Τα περισσότερα άλλως τε των νεωτέρων όπλων δύναται να βάλλουν χωρίς να είναι γεμισμένα, άνευ βλάβης τινός εις τον μηχανισμόν των.

Καλή άσκησις είναι να ιστάμεθα εις έν σκοτεινόν δω- μάτιον και να παρακαλούμεν ένα βοηθόν να φωτίξη το παραπλεύρως δωματίον, κατ' αρχάς επί τρία δευτερόλεπτα βαθμίδον δε επί περισσότερον χρόνον. Διά της άνοιχτής θύρας αυτού, κάμνομεν σκοπεύσεις επί μικρών στόχων στερεωμένων εις τον τοίχον του. Ούτω συνηθίζομεν εις άκαριαίας σκοπεύσεις και εις το να συγκεντρούμεν το βλέμμα μας επί του αντίκειμένου. Ο ήλεκτρισμός διευκο- λύνει τους βραχείς τούτους φωτισμούς. Έλλείψει τούτου καλύπτεται ή υπάρχουσα λυχνία δι' ένός σώματος μη διαφανούς.

Αί γραμμαί αύται περιορίζονται εις το ύπό του άν- θρώπου παρεχόμενον εις το όπλον στηρίγμα και εις τας σκοπεύσεις επί άκινήτου στόχου.

Η βολή κατά το κυνήγιον ως βολή επί κινητού στό- χου, άποτελεί εύρύ θέμα ώστε να μη άρκεί έν μόνον κε- φάλιον.

Είναι ίσως άναγκαίον να εξηγήσω διατι έπαχείρησα να αναπτύξω το θέμα της προσαρμογής. Θά φανή παρόδο- ξον εάν ειπω ότι ή βολή επί κινητού στόχου είναι βολή επί άκινήτου στόχου. Έν τούτοις τίποτε δεν είναι άλλθέ- στερον τούτου και μάλιστα όταν αυτή άσκεείται κατά τον δεύτερον έκ των άναφερθέντων τρόπων.

Και εξηγούμεθα. Το σπουδαιότερον κατά την βολήν επί κινητού στόχου είναι ο καθορισμός του σημείου του διαστήματος εις το όποιον το βλήμα μας θά συναντήσθι το θήραμα· δηλαδή θά συμβή άκριβώς ως εάν ο σκοπευτής έβαλλεν επί ένός άκινήτου σημείου εμφανιζόμενου επί ένός τοίχου και επί έλάχιστον χρόνον.

Η ιδιοφυία του σκοπευτού έγκείται εις την έκλογήν του σημείου τούτου εις το διάστημα.

Κεΐται δε το σημείον τουτό επί της τροχιάς του πτη- νού εις τόσην πρό αυτού άπόστασιν ώστε ο χρόνος τόν ο- ποιον χρειάζεται το πτηνόν διά να τον διανύση να είναι ίσος με τον χρόνον πού χρειάζεται το βλήμα μας να φθά- σθι το αυτό σημείον.

Έχει ύπολογισθίη ότι ο χρόνος ο άπαιτούμενος ίνα διανύσθι το βλήμα μας 30 μέτρα άφ' ής στιγμής βάλλο- μεν, είναι περίπου έν τέταρτον του δευτερολέπτου. Κατά τον χρόνον τούτον και με άνεμον λίαν άσθενή μία πέρδιξ διανύει τρία μέτρα.

Άρα πρέπει να σκοπεύσωμεν επί της διευθύνσεως την όποιαν ακολουθεί το πτηνόν τρία μέτρα πρό αυτού ίνα το πλήξωμεν. Τουτό όμως άπαιτεί μεγάλην ικανότητα άκριβείας εις την βολήν.

Και ούτως αρχίζομεν να άσκούμεθα εις σκοπεύσεις επί στόχων άκινήτων και φευγαλέων.

Συνταγματάρχης ΝΤΟΜΑΝΖΕ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΟΥ ΦΟΝΕΥΕΤΕ

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Αποκρεάσεις: Πρέπει να αφαιρώμεν τα κρέατα πού προσκολλώνται επί του δέρματος κατά την έκδοράν. Η άφαίρεσις αυτή άπαιτεί ειδικότητα, λεπτότητα και προσοχήν, διά να άποφεύγη κανείς τις μαχαίριες. Άς πά- ρωμεν ως τύπον το δέρμα του κουνελιού.

Αρχίζομεν να γδέρνωμεν με το μαχαίρι τον προσδε- ρμάτιον μύν, έκ του όπισθίου μέρους και να τον άποχωρί- ζομεν από το δέρμα, παρεμβάλλοντες τον άντίχειρα της δεξιής χειρός μεταξύ κρέατος και δέρματος και ώθούντες ένεργητικώς, ένφ ή άριστερά χείρ συγκρατεί το δέρμα.

Με κάθε τρόπον πρέπει να άποφύγωμεν την χρήσιν του μαχαίριου, πού εινε πάντοτε επικίνδυνον διά το δέρμα. Ομοίως άφαιρούμε και τα λιπόδη μέρη.

Αφού άποκρεάσθι το δέρμα, πλένομεν αυτό με κα- θαρό τρεχούμενο νερό και έν άνάγκη, εάν πρόκειται περί λευκού δέρματος, με διάλυσιν κατά το μάλλον και ήττον σαπωνούχον, καθιστώντες αυτήν άλκαλικήν δι' όλίγου άνδρακινού νατρίου.

Αί εργασίαι αύται πρέπει να έκτελώνται πολύ γρή- γορα και με πολλήν προσοχήν, διότι ή πέραν του πρόπον- νος παραμονή του δέρματος έντός άλκαλικής διαλύσεως, προκαλεί τριχόπτωσιν.

Μετά ταύτα άποπλένομεν το δέρμα με άφθονο νερό, άποξηραίνομεν και έκτελούμεν την δέψιν.

Δ Ε Ψ Ι Σ

Υπάρχουν πολλοί τρόποι δέψεως.

1) Με στυπτηρίαν, 2) με όξύ και άλας, προκειμένου περί δερμάτων λευκών, 3) με έλαιον, και 4) με χρώριον.

Η δέψις με στυπτηρίαν είναι εύκολος και το λουτρόν συνίσταται ως εξής:

Στυπτηρίας	χιλιογρ.	1,000
Μαγειρικού άλατος (χλωριούχου νατρίου)	>	0,500
Νερού	λιτρών	10

Διαλύομεν έν θερμώ, άποφεύγοντες να μεταχειριζό- μεθα γαλβανισμένα δοχεία, πού προσβάλλονται εύκόλως από την στυπτηρίαν. Το καλλίτερον είναι να χρησιμο- ποιώμεν σκάφην μιλτωμένην (έμαγέ) είτε δοχεία χάλκινα, ή δε δέψις να γίνεται έντός ξυλίνων κάδων, είτε έντός δοχείων έξ όπτης γής έπηλειμμένων.

Εμβαπτιζόμεν τα δέρματα έντός του ύγρου, πού πρέ- πει να εινε άρκετά θερμόν, μέχρις ότου διπλούμενα και αναδιπλούμενα επί της πρώτης πτυχής και έπειτα πιεζό- μενα μεταξύ των δακτύλων και στραγγιζόμενα να παρου- σιάζουν την πυχήν λευκήν.

Μία άλλη μέθοδος άπλουστερα και ή όποία δεν χρήζει δοχείου δέψεως, συνίσταται εις το να άπλώνομεν τα δερ- ματα επί μιās τραπέζης καθαράς, με το τρίχωμα από κάτω και να έμποτίζωμε το δέρμα από το μέρος του κρέατος με μίαν θερμήν διάλυσιν στυπτηρίας.

Αυτή ή εργασία επαναλαμβάνεται πολλάκις της ήμέρας ή δε δέψις γίνεται, κατ' αυτόν τον τρόπον, πολύ γρήγορα.

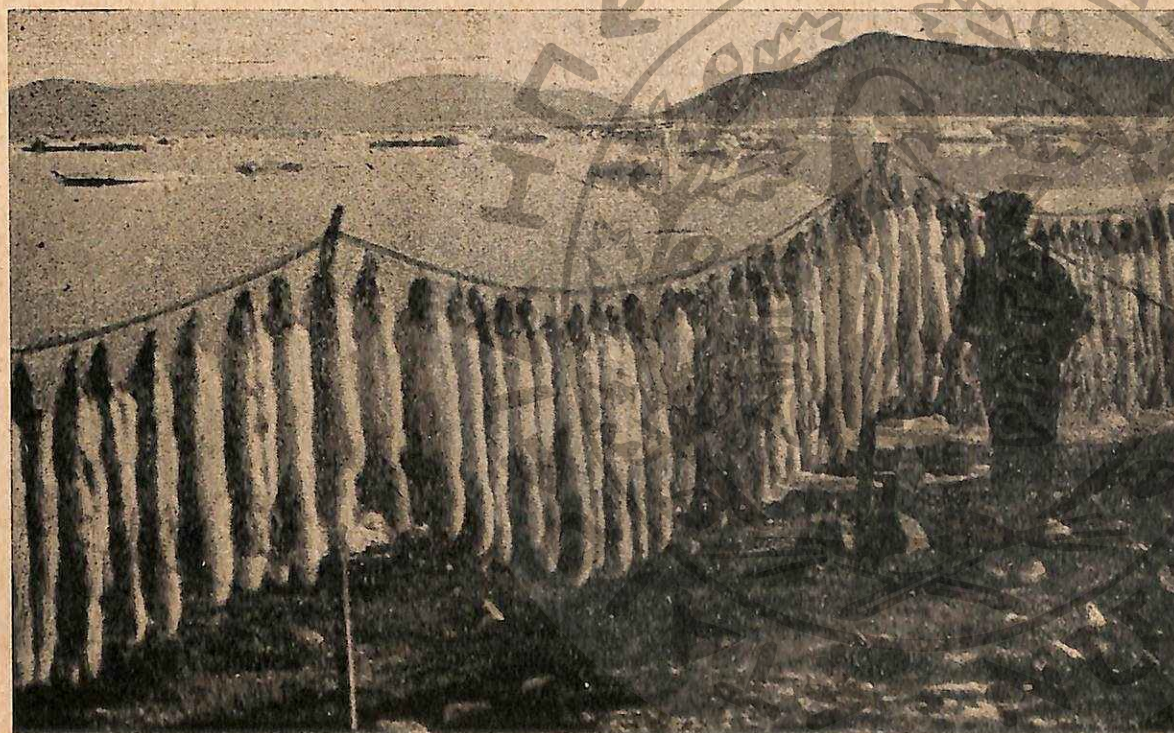
Έν άνάγκη ήμπορούμεν να στοιβάζωμεν τα δέρματα κατά τρόπον ώστε να συνεφίπτονται τριχωτών με τριχω- τόν μέρος και έσωτερικόν με έσωτερικόν.

Το δέρμα πού υπέστη την δέψιν άποπλένεται ταχέως, προς άφαίρεσιν του πλεονάζοντος άλατος, όπερ, αν έ- μενε, θά καθίστα αυτό ύγροσκοπικόν· κατόπιν στεγνώ- νουν αυτό διά στραγγίσεως ή στρέψεως (στήψιμο) και το συντηρούν.

Ο άπλούστερος τρόπος συντηρήσεως έγκείται εις την επάλειψιν του δέρματος (από του μέρους του κρέατος) διά διαλύσεως ένός κρόκου αυγού διά 4 δέρματα κουνε- λιών περίπου. Άλλ' έπειδή τα αυγά είναι συνήθως άκριβά, δυνάμεθα να τα αντικαταστήσωμεν διά έλαφράς έπαλείψεως έλαίου έκ ποδός βοός, ή παλαιού βουτύρου ή τέλος, οιοδήποτε άλλου έλαίου.

2) Η δέψις δι' όξέως δεν παρουσιάζει ώσαύτως δυσκο- λίας, του λουτρού συνιστάμένου έκ μιās διαλύσεως μαγει-

Οί κυνηγοί στη Γροιλανδία, πρόπαρασκευάζουν τα γουναρικά μόνοι των

ρικού αλάτος οξυούχου με την κάτωθι αναλογία :

Υδατος	10 λίτρες
Αλάτος	1 χιλιόγραμμα
Θειικού ή υδροχλωρικού οξέος του εμπορίου	70 γραμμάρια

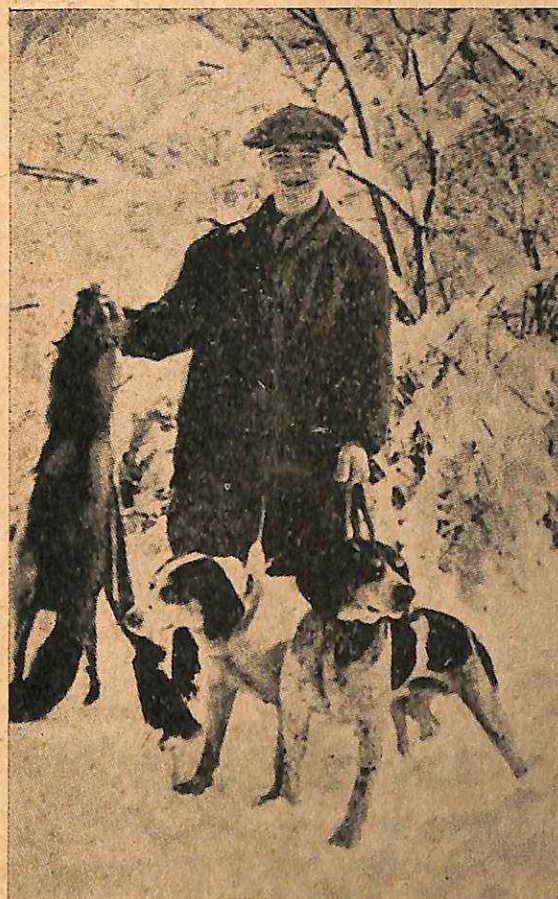
Τα ούτω αποπλυθέντα δέρματα βαπτίζονται εντός του λουτρού μέχρι δέψης, την οποίαν θεωρούν αρκετήν, ως ελέχθη ανωτέρω, ή ακόμη, αποπλύνουν ταχέως, επαλείφουν και εκθέτουν προς ξήραναι.

3) *Η δέψις δια χρωμίου* συνιστάται διά τα χρωματιστά δέρματα, διότι παρασκευάζει αυτά εις μαλακά και λεπτά· επί πλέον ή χρήσις του είναι εύκολος.

Τό λουτρόν συνιστάται εκ :

Στυπτηρίας δια χρωμίου ή βασικού θειικού χρωμίου	χιλιόγρ. 1,500 γραμ.
Υδατος	10 λίτρες

Η δια χρωμίου στυπτηρία είνε πάντοτε οξυούχ· καθι-

Η χαρά του κυνηγού για το σκότωμα του ζουλαπιού, που θα το παρασκευάζει σ' ένα ζεστό γουναρικό

σταται όθεν επάναγκες, όπως ούδετεροποιηθή διά του ανθρακικού νατρίου, μέχρις ελαφρούς έμμόνου αναταράξεως, ίνα τα αποτελέσματα ώσιν ικανοποιητικά.

Προετοιμασία του λουτρού : Διαλύομεν την δια χρωμίου στυπτηρίαν εντός ύδατος και εντός της διαλύσεως, προσθέτομεν ανθρακικόν νάτριον εις κόνην (νάτριον Solvay) μέχρις εμφανίσεως ελαφρού κατακηρμνίσματος οξείδιου χρωμίου έμμόνου.

Τα δέρματα υποβάλλονται εις την κατεργασίαν της δέψης δια βαπτίσεως εντός του λουτρού, μέχρι πλήρους έμποτίσεως, αναγνωριζομένης, διά του όμοιόμορφου χρωματισμού όλου του πάχους.

Κατόπιν αφυδατούνται, αποστραγγίζονται διά στρέψεως (στήψιμο), αποπλύνονται από του τριχωτού μέρους, αποστραγγίζονται και πάλιν, και λιπαίνονται κατά τον

ίδιον τρόπον και κατόπιν ξηραίνονται.

4) *Δέψις δι' ελαίου :* Τόν τρόπον τούτον μεταχειρίζονται πολύ διά την παρασκευήν των γουναρικών. Πρώτον ράπτονται τα δέρματα (προκειμένου κυρίως περί κονίκλων). Κόπτουν τους πόδας, την ουράν και την κεφαλήν, ράπτουν τα εκ της κοπής ταύτης σχηματιζόμενα κενά, εις τρόπον ώστε να αποφευχθή ή λιπανσίς της τριχής. Κατόπιν λιπαίνουν το δέρμα προς το μέρος του κρέατος, τό όποιον εύρίσκεται προς τα έξω με έν είδος ύφασματος Giron και συνθλίβουν τα δέρματα μαλάσσοντες αυτά εις ειδικήν τινα γναφευτικήν μηχανικήν (foulon) ή όποια τα μαλακώνει και τα έμποτίζει διά λίπος.

Η εργασία αυτή είνε δυνατόν να γίνη εντός ενός βίκου κατά την παλαιάν μέθοδον. Τα ούτω μαλακυνθέντα δέρματα αποσύρουν έπειτα εκ της γναφευτικής μηχανής (foulon) έλαφρώς βρεγμένα και τα όποια έπεξεργάζονται την έπομένην διά σιδηρού όργάνου, κατόπιν δέ απολιπαίνουν εντός βίκου μέσφ πριονιδίων και γύψου.

Πρακτικώς, δυνάμεθα όπλως να λιπαίνωμεν τα δέρματα των κονίκλων, να τα βρέξωμεν έλαφρώς και να τα μαλακύνωμεν, έλκοντες αυτά εντός κρίκου, εκ σχοινίου καλώς έστερωμένου.

Η δέψις μέσφ μυελού : Εκτελείται κατά τον ακόλουθον τρόπον.

Αφού εκδάρουν τό ζώον, αποκρεατώσουν δέ και βρέξουν τό δέρμα, επαλείφουν τό έσωτερικόν αυτού μέρος διά ζωμού, παρασκευαζομένου εκ μυελού τόν όποτον συνθλίβουν και διαλύουν όλίγον έν ανάγγη, μεθ' ό τό ξηραίνουν.

Δέψις μέσφ τανίνης : Αί τριχές δερμάτων των, ως των κονίκλων της Αυστραλίας και των ποντικιών, συμπιλούνται κατά την γνάφισιν, διά τούτο ύποχρεούμεθα να έπεξεργασθώμεν αυτά διά του οξέος ή της τανίνης.

Προς τούτο κάμωμεν μίαν διάλυσιν εκχυλίσματος ταννικού, εντός του όποιου έμβαπτίζομεν τα δέρματα μέχρι δέψης.

Δυνάμεθα να χρησιμοποιήσωμεν διάφορα εκχυλίσματα, γνωστά εις τό έμπόριον, ως Gambier, Quebracho κλπ. Τα ύποστάνα τοιαύτην δέψιν τανίνης δέρματα βάφονται πάντοτε.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

α) *Μαλάκυνσις :* Τα ύποστάνα την δέψιν δέρματα είναι πάντοτε ξηρά και πρέπει να καταστώσι μαλακά. Διαβρέχουμεν ούτα έλαφρώς, θέτοντες επί τινας ώρας εντός πρισμάτων ξύλου όλίγον ύγρων ή και άπλως διαβρέχουμεν τό έσωτερικόν μέρος.

Μετά ταύτα μαλακύνωμεν αυτά διά σχοινίου ή και μέσφ ειδικών εργαλείων, (ως έλκτικού έδρανου, λειάντρου κλπ.) Εκ της κατεργασίας ταύτης έξαρτάται κατά μέγα μέρος ή τελική μαλακότης των γουναρικών.

Η πρακτικώτερα κατεργασία είνε ή διά σχοινίου. Προς τούτο χρησιμοποιούμεν στερεόν σχοινίον τό όποτον κάμπτομεν εις σχήμα κρίκου, επιτρέποντος την διέλευσιν της πυγμής.

Αφού στερεώσωμεν τα δύο άκρα του σχοινίου καλώς, εισάγωμεν εις τόν κρίκον τό δέρμα και έλκομεν άνωθεν, προστρέβοντες τό έσωτερικόν μέρος μέχρις ότου μαλακώσιν κολώς.

Τα πλατέα δέρματα (άνοιγμένα) συνθλίβονται πρότερον διά της χειρός και έπειτα επί τινος έοτρογγυλευμένης γωνίας τραπεζής ή λειώτερον. Είνε επάναγκες τότε να συνθλίβωμεν τα δέρματα μέχρι των άκρων ίνα καταστώσι μαλακά και εις τα μέρη ταύτα.

β) *Απολίπανσις :* Συχνάκις τα δέρματα είνε όλίγον λιπαρά· ως εκ τούτου καθίσταται επάναγκες να αφαιρέσωμεν έξ αυτών τό λίπος τούτο, ίνα τό δέρμα καταστή μαλακόν και στιλπνόν.

Προς τόν σκοπόν τούτον τριβόμεν τα δέρματα διά γύψου, αποπρισμάτων ξύλου, ή πιτύρου, άτινα απορροφώσι τό περισσεύον λίπος.

Τα μαλακυνθέντα και απολιπανθέντα δέρματα, δέρονται και ξένονται, έπειτα πάλιν δέρονται με βέργαν και έξόνται διά μαχαιρίου, ή με ειδικόν εργαλείον ή τριβονται με λειαντικήν πέτραν έσωτερικώς.

Οί τρόποι διά στυπτηρίας, δι' οξέως και χρωμίου διδουν έξαίρετα αποτελέσματα και είνε άπλοι και πρακτικοί, επιτρέποντες, με όλίγην πείραν, την εύκολον κατεργασίαν των δερμάτων των οικιακών ζώων ή των υπό του κυνηγού φρονευομένων θηραμάτων.

Φ. Α. Φ.

ΤΖΙΜ ΔΗ ΓΚΡΗΚ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

V

Οί 'Αφρικανικοί άγριοβούβαλοι.— Τό τραγικό τέλος του μαύρου Μακαταπάγι.—

Σίφουνας στις καλαμιές.— Πατέρας και γιός.— 'Ο 'Αγγλος δικαστής

και τό πληγωμένο βουβάλι.—'Ο τρόμος των μαύρων—.

'Ο όρκος του 'Αγγλου.

Έδώ τελείωσε τη διήγησή του ό Τζιμ για τα λιοντάρια. Τόν παρακάλεσαμε κατόπιν με γραμμάτα μας να συνεχίση και να γνωρίση στους συναδέλφους του εδώ, τις συνήθειες και των άλλων θηρίων της ζούγκλας, τις ιστορίες που έζησε μαζί τους.

Και ξανά κίνησε λοιπόν από τη «Δήμητρα Φάρμα», ό μαύρος του Τζιμ, πέντε μέρες ποδαρόδρομο άνάμεσα άπ' τη ζούγκλα, με τό φάκελλο για τα «Κυνηγετικά Νέα» στον κόρφο του, να πάη να τα ταχυδρομίση στο Καρούι.

—Σας μίλησα και πριν για τους άγριοβούβαλους, γράφει ό Τζιμ, για τό φοβερώτερο άπ' όλα τα άγρια ζώα της 'Αφρικής. Έχω σκοτώση πάνω από διακόσους στη ζωή μου, και για να γράψω τα ότι μου έχουν συμβή μαζί τους, θα χρειαζότανε όλόκληρος τόμος. Κάθε φορά που θα γυρίσω από κυνήγι τους, λέω πως δέ θα ξαναπάω ποτέ άλλοτε πιά, αλλά έλα που είναι ώραίο σπόρ και τόν τραβάει κανένανε.

—Στην 'Αφρική υπάρχουν τρία είδη βούβαλοι. Τα δυο είναι μικρότερα από τόν κυρίως 'Αφρικανικό Βούβαλο, (Bos cafer), που είναι και ό πιο φοβερός. Μ' αυτόνε δεν είναι παίζε γέλασε όταν σου έπιτεδή, όπως κατά κανόνα σχεδόν συμβαίνει. Η πρόεπι, όπως κατά κανόνα σχεδόν συμβαίνει σου και φυτεύοντάς του μια καλή σφαίρα, να τόν ρίξης κάτω ή αν δεν είσαι σίγουρος γι' αυτό και για την ψυχραιμία σου, να κοιτάξης να σκαρφαλώσης χωρίς καμμιάν άρρητη σε κανένα γερό, κοντά σου, δέντρο.

Και λέω γερό, γιατί αυτός θάρρη χωρίς άλλο και θ' άρρησι να τό χτυπή λισσασμένα με τα κέρατά του, που αν είναι μικρά ή με λεπτό κορμό

θα σε ρίξη χωρίς άλλο κάτω—και τότε χάθηκες.

Έχθρους δεν έχει, γιατί όλα τα άλλα θεία τόν αποφεύγουν. Τό ίδιο τό λιοντάι δεν δείχνει καμμία όρεξη να τα βάλη μαζί του, έξόν αν τύχη καμμία φορά και βρή κανένα μικρό ξεμοναχιασμένο, μα-

Ο Τζιμ καθισμένος σ' ένα πελώριο άγριοβούβαλο που σκότωσε προ τριετίας

κονά από τη μάννα του κι' από το κοπάδι.

Ο μόνος έχθρος του είναι ο άνθρωπος, κι' αυτό το ξέρει καλά ο αγριοβούβαλος και το θυμάται πάντα. Οι μαύροι αγαπούνε πολύ το κρέας του κι' όταν σέ δουν νά τοιμάζεσαι για κυνήγι αγριοβούβαλων πετούνε απ' τη χαρά τους. 'Αλλά πολύ λίγοι είναι εκείνοι που το κάνουν απόφαση ν'αρκούν μαζί σ' αυτό το κυνήγι.

Αν σέ ξέρουν ότι είσαι καλός κυνηγός και σου έχουν εμπιστοσύνη, βλέποντάς σε νά σημαδεύεις ελέφαντα, ρινόκερο, λιοντάρι, δέν σέ παροτρύν για νά απομακρυνθῇς αλλά περιμένουν πλάι σου. 'Αν δούν όμως πώς σημαδεύεις αγριοβούβαλο, έστω κι' αν κρατούν το δεύτερο όπλο σου, που πάντα πρέπει νά'χεις, το πετούν χίμω και εξαφανίζονται.

Είναι ευχάριστο και ενδιαφέρον νά του: ακούς νά σου διηγούνται τις ιστορίες τους και τὰ παθήματά τους με τοῦ αγριοβούβαλου. 'Εγώ είχα ένα μαύρο, **Μακαταπάγι** τὸν λέγανε. Αὐτὸς ἤξερε τις πὸ ὠμορφες ἱστορίες νά σου διηγῆται. 'Αλλά νά σὰς διηγῇ τὸ περιστατικό πὸ τοῦ ἔτιχε πρὶν δυὸ χρόνια και τοῦ στοιχίσε τὴ ζωὴ του.

Τὸ κονάκι τῆς πατριᾶς του ἦτανε κάπου τρία μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴ φάρμα μου. Μία μέρα, δουλεύοντας στὸ χωράφι του κοντὰ στὸ ποτάμι, πῆρε κάποιον δοχεῖο και πῆγε νά πάρη νερό. 'Όπου, μίᾳ στιγμῇ, βλέπει ἐκεῖ σιμὰ καθισμένον ἕνα πληγωμένον αγριοβούβαλο. Τρόμαξε πολὺ και ἔτρεξε νά φύγη, ἀλλὰ ἀφοῦ εἶδε ὅτι δὲν τοῦ ἐπετέθηκε ἀμέσως ὥπως θὰ γινόταν σὲ ἄλλη περίπτωση, νόμισε πὼς ἦταν χτυπημένος για καλὰ και δὲν μποροῦσε νά κουνηθῇ. 'Ητανε μεγάλη ὑπόθεση τόσο κρέας ἐκεῖ πέρα. 'Εκαμε κουράγιο και χωρίς νά πῇ τίποτο σὲ ἄλλον, για νά'χη τὸ κέρδος και τὴ δόξα μόνος του, πῆρε τὸ τουφέκι τοῦ γαμπροῦ του κι' ἔτρεξε πάλι στὸ ποτάμι.

Σίμωσε με προφυλάξεις στὸ μέρος πὸν εἶχε ἰδῇ τὸν αγριοβούβαλο και τὸν βλέπει ἀκούνητο στὴν ἴδια στάση πὸν τὸν εἶχε πρωτοἰδῇ. Τοῦ τραβᾷ λοιπὸν μίᾳ τουφεκιὰ και ἀπομακρύνεται. Σκαρφάλωσε πέρα σὲ κάποιον δέντρο και περίμενε κάμποση ὥρα ὅλο χτυποκάρδι, ἀλλὰ οὔτε ἀκούγε τίποτα. 'Αφῆσε και πέρασαν μερικά λεπτά ἀκόμη κι' ἔπειτα ξεθαρορεύοντας κατέβηκε ἀπὸ τὸ δέντρο και τράβηξε νά ἰδῇ τὰ ἀποτελέσματα τῆς παλληκαριᾶς του. 'Αλλά τί νά ἰδῇ! 'Ο αγριοβούβαλος βρισκότανε καθισμένος στὴν ἴδια ἀκριβῶς θέση, ὥπως πρὶν.

Τρέχει πάλι στὸ κονάκι ξαναγεμίζει τὸ τουφέκι και γυρίζει πάλι κάτω στὸ ποτάμι. Πρόβαλε τὸ κε-

φάλι του—ὁ αγριοβούβαλος καθότανε ἐκεῖ πάντα—και σήκωσε τὸ τουφέκι νά τὸν σημαδέψῃ καλὰ. 'Αλλὰ τὴν ἴδια στιγμή τὸ ἀγριεμένο ζῶο πετιέται ἀπάνω και τοῦ ρίχνεται σὰν ἀστροπελέκι.

Φωνές και κακὸ και μουγκρητιά. 'Ηρθανε στὴ φάρμα μαύροι και με εἰδοποιήσανε. Πῆρα τὸ ὅπλο μου κι' ἔτρεξα νά ἰδῶ ἂν θὰ μπορέσω νά δώσω καμμιὰ βοήθεια στὸν κακὸ τυχο τὸν Μακαταπάγι. 'Αλλά σὰν ἔφτασα τὸν βρήκα νά τὸν ἔχουν ξαπλωμένο οἱ ἄλλοι μαύροι ἀπάνω σὲ μίᾳ ψάθα σὲ ἐλεεινὴ κατάσταση, με ὅλα τὰ σπλάχνα του ἔξω.

—Μωρὲ τί ἔπα'ες, καὶ μένε, τοῦ λέω.

—'Αχ, ἀφέντη, μοῦ λείει με κομένη φανή. Σοῦ-λεγα πάντα ἱστορίες για τοὺς βουβάλους και για τὴ νοστιμιὰ πὸν ἔχει τὸ κρέας τους. 'Αλλά νά τῷ χης στὸ πιάτο και ὄχι στὸ δάσος...

Ἐξῆσε δύο ὥρες μοναχά. 'Ο αγριοβούβαλος, ἀφοῦ τὸν εἶχε κάμῃ σάλιττα με μίᾳ φοβερὴ κουτουλιά, εἶχε χωθῇ πέρα σὲ κάτῃ πυκνὲς καλαμιές, ὅπου ἦταν ἀδύνατο νά πάῃ κανεὶς για νά τὸν χτυπήσῃ. 'Ητανε σὰν νά πῆγαινε σὲ βέβαιο θάνατο.

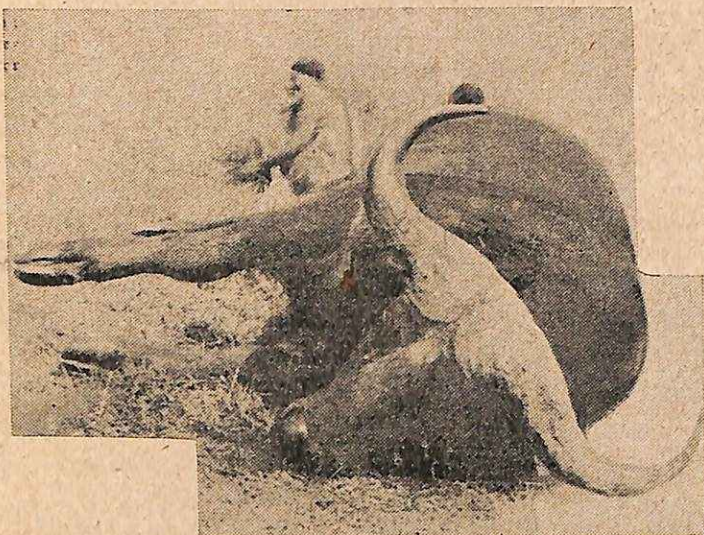
Μίαν ἄλλη φορὰ ἔνας ἄλλος ἀπὸ τοὺς μαύρους μου με τὸ γυῖό του μαζί πήρανε τὸ μονόξυλό τους νά πάνε νά ἐπισκεφθοῦν κάποιον συγγενῇ τους κάπου ἔξη μίλια μακριὰ ἀπὸ τὴ φάρμα μου. Φθάσανε στὸ μέρος πὸν ἦτανε νά πάν, δέσανε τὸ μονόξυλό τους και πήραν ἕνα μονοπάτι μέσα ἀπὸ καλαμιές για νά περάσουν στὸ κονάκι τοῦ συγγενῆ τους. 'Αλλά για κακὴ

τους τύχη, μέσα στὴν καλαμιὰ ἦταν ἕνας πληγωμένος αγριοβούβαλος. 'Ανύποπτος ὁ πατέρας προχωροῦσε μπρὸς και πίσω ὁ γυῖός του. 'Όπου μίᾳ στιγμῇ ἀκούνε πίσω τους τὴν καλαμιὰ σὰν νά τὴν θέριζε σίφουνας. Τρομαγμένοι τρέξαν ἀλλὰ σὲ λίγα βήματα τὸ ἀγριεμένο θερίο πρόφθασε τὸ γυῖό κι' ἄρχισε νά τὸν χτυπᾷ λυσσασμένα με κέρατα και με πόδια.

Τὸ τί τὸν ἔκαμε δὲν περιγράφεται· μίαν ἄμορφη μάζα ὅλον ἀπὸ σπασμένα κόκκαλα και σάρκες τσαλαπατημένα και παραχωμένα μέσα στὴν ἄμμο. Καὶ μάλιστα περίμενε ἐκεῖ στὸ ἴδιο μέρος μίαν ἡμέρα ὁλόκληρη.

Με τὰ ἴδια μου τὰ μάτια ἔχω ἰδῇ ἔξη λευκοὺς και ἀπάνω ἀπὸ 15 μαύρους σκοτωμένους ἀπὸ ἀγριοβούβαλους.

Νά σὰς διηγῇ τὴν ἰστορία και ἕνα περιστατικό πὸν μοῦ συνέβη τοῦ ἰδίου, μαζί με ἕναν φίλο μου κυβερνητικὸν ὑπάλληλο, νεοφερμένον ἐδῶ. Εἶχε ἰδῇ φαίνε-

Ὁ αγριοβούβαλος ἔπεσε χωρίς πνοὴ λίγα μέτρα μπροστὰ μου...

ται αγριοβουβάλους σὲ τίποτα φωτογραφίες ἢ σὲ ζωολογικὰ μουσεῖα. Καὶ μίᾳ μέρᾳ λοιπὸν, τὸν Ἰούλιο, ἦρθε στὴ φάρμα μου αὐτὸς ὁ φίλος μου, δικαστὴς R. T. Chieen, ἀπὸ περιοδείᾳ πὸν εἶχε βγῆ και μάζευε φόρους ἀπὸ τοὺς μαύρους.

—Τζίμ, μοῦ λείει, δὲν πιστεύω νά μοῦ χαλάσης τὸ χατήρι και νά μοῦ πῇς ὄχι, θέλω νά πάμε μαζί για βουβάλους.

Ἐμένα δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου νά πηγαίνω μαζί με ἄλλους κυνήγι, ἀλλὰ δὲν ἤθελα νά τοῦ χαλάσω τὸ χατήρι και τοῦ ὑποσχέθηκα. 'Ηξερα ἕνα κοπάδι αγριοβούβαλους ὄχι πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὸ μέρος μου. Σηκωθήκαμε λοιπὸν τὴν ἄλλη μέρα πρῶι πρῶι, με ἕνα διαβόλεμένο κρύο και τραβῆμε για τὴν περιοχὴ πὸν ἤξερα.

Εἶχαμε περπατήσῃ ἀρκετὴν ὥρα και ἄρχισε νά ξεμερώνῃ, ὅταν ὁ ὁδηγὸς ὁ μαύρος, μου σηκώνει μίᾳ στιγμή τὸ χέρι του και μοῦ δείχνει κάτω βουβάλους

Τὴν ὥρα πὸν ὁ αγριοβούβαλος ὤρμουσε ἀπάνω μας, ὁ 'Αγγλος δικαστὴς τρομαγμένος ἐξαφανίζετο...

πὸν ἐρχόντουσαν δῶθε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. Δίχως νά χάσω καιρὸ, για νά μὴ μοῦ μποῦν στὸ πυκνὸ και χάσω τὴν εὐκαιρία, τραβῶ στὸ κοπάδι τέσσερες τουφεκιές συνέχευα και σκοτώνω δυὸ και τραυματίζω ἕναν τρίτο.

—'Ε, νά! λέω τοῦ 'Εγγλέζου τοῦ φίλου μου, τώρα ἔχεις ἀρκετὸ κρέας για τοὺς μαύρους σου, σταθήκαμε τυχεροί.

Περάσανε ἐκεῖ καμμιὰ δεκτριὰ λεπτά με τὰ σκοτωμένα ζῶα. 'Επειτα τοῦρχεται τοῦ Chieen και μοῦ λέει:

—Σε παρακαλῶ Τζίμ, πᾶμε νά δοῦμε τί ἀπογίνει ὁ πληγωμένος.

—Νά ἀκολουθήσουμε πληγωμένο βούβαλο σὲ τέτοιο πυκνὸ λόγγο δὲν μοῦ ἀρέσει καθόλου, τοῦ λέω. 'Αλλά αὐτὸς ἐπέμενε.

Τέλος τί νά γίνῃ, πήραμε τὸ ντορό του και ἐπρωχωρήσαμε. Μετὰ μισὸ μίλι ἡ καλαμιὰ ἄρχισε νά γίνεται πολὺ πυκνὴ και ἐπικίνδυνη.

Λέω σ' ἕνα μαῦρο μου νά ἀνέβῃ σ' ἕνα δένδρο και νά κυτᾷ μὴν εἶναι κεῖ πουθενὰ σταματημένος ὁ αγριοβούβαλος και μᾶς ἐτοιμάζει καμμιὰ ἐπίθεση. 'Αμέσως μόλις ἀνέβῃ ἀπάνω ὁ μαῦρος κι' ἔκαμε νά μᾶς δείξῃ με τὸ χέρι του τρομαγμένος, ἀκούμε τὴν καλαμιὰ νά τὴν θέριζῃ σίφουνας και νάρχεται πρὸς τὸ μέρος μας. Κράτησα τὴν ψυχραιμίαν μου, εἶδα τὴ ράχη και τὰ κέρατα τοῦ ζῶου καθὼς ὤρμουσε

πρὸς τὰ μᾶς, ἀλλὰ δὲ βιάστηκα, προτίμησα νά τὸ ἀφίσω νά σιμῶσῃ πολὺ, ὄχι πέρα πάνω ἀπὸ δέκα μέτρα.

Τοῦρχεῖα τότε μίᾳ καλῇ τουφεκιὰ και σωριάστηκε χίμω ἀμέσως, χωρίς πνοή. Γυρίζω νά ἰδῶ τὸ φίλο μου, οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκοράσῃ. Οὔτε φίλος, οὔτε μαῦροι. Μόνον ἐκεῖνος πὸν εἶχε ἀνεβῇ πλάι ἐκεῖ στὸ δένδρο, ἀπόμεινε.

Ἀρχίσανε και γυρεύαμε κι' οἱ δυὸ μαζί νά βροῦμε τοὺς ἄλλους, μᾶ τίποτα. Τέλος, ἴσως μετὰ μισὴ ὥρα ὁλόκληρη, τοὺς ἀνακαλύψαμε πέρα, μέσα στὸ δάσος, σκαρφαλωμένους ὅλους ἀπάνω σὲ δέντρα, τὸ φίλο μου μάλιστα δίχως καπέλλο, δίχως ὅπλο. 'Απὸ

τὸ φόβο του μὴν πέσῃ κάτω, ἔσφιγγε τὰ κλαδιά τοῦ δέντρου πὸν εἶχε ἀνεβῇ, με τὴν δύναμη, πὸν εἶχε πιαστῇ ἡ ἀναπνοὴ του.

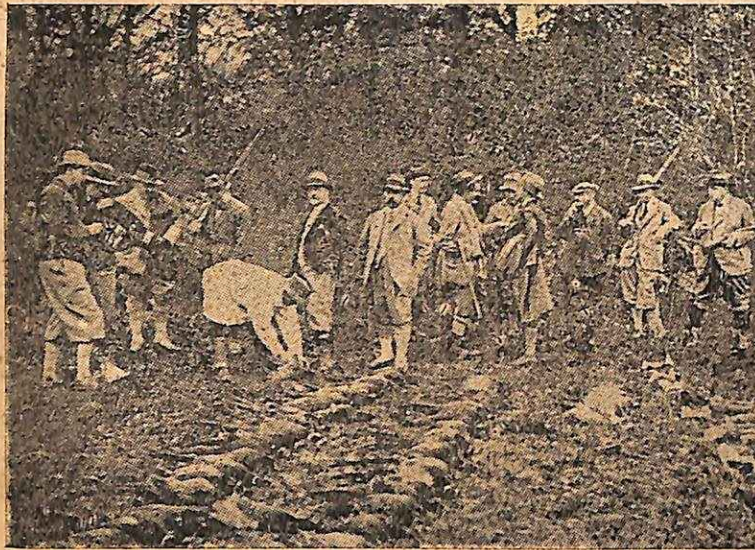
Φοβήθηκα μὴν τύχῃ και πάθῃ τίποτα ἀπὸ τὴν τρομάρα του, γιατί, ἀληθινά, τὸ χάλι του ἦτανε κακό. Τοῦρχεῖα λίγο κρύο νερό στὴ κεφαλή, και τοῦ εἶπα:

—'Αντε πᾶμε στὸ βούβαλο, τὸν ἐσκότωσα.

—'Όχι, μοῦ κάνει, ἀρκετὴ πείρα ἔλαβα. Οὔτε ψόφιον δὲν θέλω νά τὸν δῶ.

Τὸν πῆρα μαζί μου και εἶπα στοὺς μαύρους και στήσανε τὴ σκηνὴ του κάπου τρία μίλια μακριὰ. 'Όλη τὴν ὥρα πὸν γυρίζαμε, ἔκανε ὄγκο πὼς σὲ κυνήγι αγριοβούβαλων, ποτὲ πιά δὲ θὰ ξιναπάῃ. Κι' ἀπὸ τότε, ἅμα ἦτανε σὲ παρέα και ἐρχότανε ἡ κουβέντα για κυνήγια, διηγότανε πάντα τὴν ἱστορία τούτη και ἔλεγε πὼς ἂν δὲν ἦμουν ἐγώ, δὲν θὰ ἦτανε πιά αὐτὸς δικαστὴς στὴ Ndola. Πρὸ ἔξη μηνῶν μετατέθηκε στὴν 'Αγγλία και ἔφυγε.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Εἰς τὸ Ραμπουγιέ, τὸ κυνηγετικὸν Πάρκον τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἐσημειώθη κυνηγετικὸν ρεκόρ φασιανῶν φέτος κατὰ ἓνα κυνήγι τῶν ξένων διπλωματῶν

Τὰ μέλη τοῦ Σπόρτιν Κ्लούμπ τῆς Ἰσταμπούλ σὲ μιὰ φετεινὴ ἐκδρομὴ τῶν ἐφόνευσαν 45 ἀγριοχοίρους

Ἡ νέα ράτσα Ἐπανιέλ Κόκερ, ποὺ ἀρέσει πολὺ τελευταίως εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς κυνηγοὺς

Ὁ Ἀρχικαγκελάριος τῆς Γερμανίας Γκαϊριγκ εἶναι ἓνας ἐκ τῶν μανιωδῶν κυνηγῶν τῆς Χώρας του καὶ πρὸ μηνὸς ἐκυνήγησεν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Πολωνίαν, ὅπου εἶχε μεταβῆ διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Φακίρ, σέττερ Λάβερακ ποὺ ἔλαβε πρῶτον Διεθνὲς βραβεῖον φέτος καὶ ἠγοράσθη ἀμέσως ἀντὶ 8 χιλιάδων Γαλλικῶν φράγκων

Ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Κ.Α. τοῦ Βόλου κ. Ι. Ἀρτινὸς μετὰ τοῦ κ. Ι. Λαμπάδρη, κατόπιν ἐπιτυχοῦς κυνηγίου περδίκων

Μανιώδεις Ἀθηναῖοι κυνηγοὶ στὴ λίμνη τοῦ Ἀλιβεριοῦ, γιὰ πάπιες

Εἰς τὰ ἑφιππα κυνήγια τῶν Ἀγγλῶν ἀριστοκρατῶν γιὰ κυνήγι ἐλαφιοῦ, ἀλεπούς κλπ. κατὰ τὰ ψυχρὰ καὶ ὀμιχλώδη πρωῒνά, οἱ Ἀγγλοὶ ἀριστοκράται κυνηγοί, εὐχχρίστως δέχονται ἓνα θερμὸ ρόφημα, ποὺ τονώνει τὰ παγωμένα μέλη των, προσφερόμενο ἀπὸ γκαρσόνια τῶν ἐξοχικῶν κέντρων, στὸ μέσο τοῦ δρόμου. Τὴν ἱσκηνὴν αὐτὴν παριστᾷ ἡ εἰκὼν μας.

Τὰ κυνηγετικά βιβλία στὸν τόπο μας, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους κυνηγούς σὰν κάτι τὸ τελείως περιττό, κάτι ποὺ δὲν θὰ τοὺς ὠφελήσῃ, ἂν τὸ διαβάσουν, σὲ τίποτα, ἢ τέλος κάτι ποὺ κατὰ τὴν γνώμην των, γράφει μερικὲς ἀνοησίες, ἀνοησίες ποὺ ἀσφαλῶς δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ διαβασθοῦν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνηγῶν ποὺ παρακολουθεῖ μὲ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον κάθε κυνηγετικὴ ἐκδοσι, ποὺ θέλει νὰ ἔχῃ μιὰ μικρὴ κυνηγετικὴ βιβλιοθήκη, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ βροῖσκῃ σ' αὐτὴ κάτι νὰ τὸν διδάξῃ, ἢ ἂν τὰ ξέρῃ ὅλα, κάτι νὰ τὸν διασκεδάσῃ ἢ νὰ τοῦ θυμίσῃ τὴν κυνηγετικὴν του ζωὴν, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι, φαίνεται, τόσο πολὺ μικρός, ὥστε ἡ ἐκ-

δοσις ἐνὸς κυνηγετικοῦ βιβλίου ἢ περιοδικοῦ, νὰ εἶναι καταδικασμένη σὲ πλήρη ἀποτυχία.

Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηγεῖται πῶς ἐνῶ ἀπὸ γενικῆς ἐκδοτικῆς ἀπόψεως ἡ Ἑλλάς, σύμφωνα μὲ τις σχετικὲς στατιστικὲς βρίσκεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ της, σὲ πολὺ καλὴ σειρὰ, πολὺ καλλίτερη ἀπ' ὅλα τὰ Βαλκανικὰ κράτη, ἀπὸ κυνηγετικῆς ἀπόψεως βρίσκεται ἀσφαλῶς στὴ χειρότερη.

Ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων κυνηγετικῶν βιβλίων καὶ ἡ σταδιοδρομία τῶν κυνηγετικῶν περιοδικῶν.

Τὰ γενικοῦ κυνηγετικοῦ ἐνδιαφέροντος βιβλία ποὺ ἐξεδόθησαν στὴν Ἑλλάδα, δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δέκα. Ἄν δὲ προστεθοῦν σ' αὐτὰ καὶ ἄλλα τόσα περίπου, ποὺ δὲν εἶναι μὲν καθαρῶς κυνηγετικά, ἀλλ' ἔχουν σχέσιν μὲ τὸ κυνήγι, τότε τὸ σύνολον τῆς Ἑλληνικῆς κυνηγετικῆς φιλολογίας, δὲν ὑπερβαίνει τὰ 25 τὸ πολὺ ἔργα.

Διὰ νὰ συγκριθῇ δὲ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐκδοτικὴ πτώχεια μὲ ἄλλα κράτη, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι στὴ Γαλλία π. χ. ἡ τελευταίως ἐκδοθεῖσα ἀπὸ τὸν κυνηγετικὸν ἐκδοτικὸν οἶκον τοῦ Παρισιοῦ Emile Nourry «Βιβλιογραφία τῶν γαλλικῶν ἔργων περὶ κυνηγίου» τοῦ κ. J. Thiébaud, περιλαμβάνει 5.000 ἔργα ποὺ ἐγράφησαν ἢ μεταφράσθησαν στὴ γαλλικὴ γλῶσσα ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι σήμερον.

Ὁ ὄγκος αὐτὸς τῶν 5.000 γαλλικῶν κυνηγετικῶν βιβλίων, συγκρινόμενος μὲ τὰ 25 δικά μας, δεί-

χνει καθαρὰ πόσον ὑστεροῦμεν σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μας γάλλους κυνηγούς, οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς τῶν ἀπειραγμένων γενικῶν κυνηγετικῶν συγγραμμάτων, ἔχουν στὴ διάθεσιν των καὶ πλείστα ἄλλα εἰδικὰ βιβλία γιὰ κάθε κυνηγετικὸ θέμα, ὅπως δείχνουν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί.

Εἰδικῶς γιὰ τὰ κυνηγετικά ὄπλα ἐξεδόθησαν 60 ἔργα διαφόρων συγγραφέων, γιὰ τὴν λαθροθηρία 25, γιὰ τὰ κυνηγετικά σκυλιὰ 150, τὴν κυνηγετικὴν νομοθεσίαν 35, τὴν ἱερακοθηρίαν 30, γιὰ τὰ ἐνυδρὰ 35, τὴν μεγκατσία 25, τὸ λαγὸν 34, τὸ φασιανὸν 15, τὴν σιαρήθραν 11, τὰ μεγκατσίνια 4, τὴν τσίχλην 3, τὸ ἀγριοκύνελον 20, τὸ ἐλάφι 24, τὸ ζαρκαδί 14, τὴν πέρδικαν 15 κτλ. κτλ.

Ἀπὸ ἀπόψεως κυνηγετικῶν περιοδικῶν, μέχρι τοῦ 1928, ὁπότε ἐξεδόθη ὁ «Κυνηγός», ἡ Ἑλλάς ἴσως νὰ ἦτο τὸ μόνον Εὐρωπαϊκὸν Κράτος ποὺ ἐστερεῖτο ἐνὸς τακτικοῦ κυνηγετικοῦ ὁργάνου. Δυ-

στυχῶς ὅμως, μετὰ ἓνα ἔτος ὁ «Κυνηγός» παρ' ὅλον ὅτι ἦτο ἄξιος καλλίτερος τύχης, διέκοψε τὴν ἐκδοσὶν του «λόγω τῆς ἀδιαφορίας τῆς μεγάλης μάξης τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου» καθὼς γράφει εἰς τὸ τελευταῖον του φύλλον.

Ἐπακολουθεῖ διάστημα 1)2 ἔτους ὁπότε τὸν

Αὐγούστου τοῦ 1930 ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτον τεύχος τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων» μὲ ἐμφάνισιν καὶ ὕλην συγκρινομένην μὲ τῶν καλλίτερων περιοδικῶν τῆς Εὐρώπης. Παρ' ὅλον ὅμως ὅτι ἀπὸ τότε τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἐξακολουθοῦν βελτιούμενα ἀπὸ πείσης ἀπόψεως, ὥστε σήμερον νὰ εἶναι ἀρτιώτατα, ἀντικρύζουν κα' αὐτὰ τὴν ἴδια ἀδιαφορίαν ποὺ συνήνησε ἄλλοτε καὶ ὁ «Κυνηγός».

Θὰ ἦτο εὐχὴς ἔργον νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴν θαυμασίαν δρασίν των, μέχρις ὅτου οἱ Ἕλληνες κυνηγοὶ ἀνυληθῶσιν ἐπὶ τέλους τί θὰ τοὺς στοιχίσῃ, ἂν καμμιὰ φορὰ ἀναγκασθῇ καὶ τὸ περιοδικὸν αὐτὸ νὰ διακόψῃ τὴν ἐκδοσὶν του.

Ἐπίσης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου κυκλοφορεῖ καὶ ἡ μηνιαία ἐφημερίς «Κυνηγὸς Ἰωαννίνων» ὄργανον τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Ἰωαννίνων, μὲ τοπικιστικὸν ἰδίως χαρακτήρα.

Ἡ ἐσφαλμένη καὶ ὀπισθοδρομικὴ αὐτὴ ἀντίληψις τῶν περισσοτέρων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κυνηγετικά βιβλία καὶ περιοδικὰ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα

ποῦ ἐξετέθησαν, εἶχε καὶ ὡς φυσικὸν ἐπακολούθημα ὅτι μέχρι σήμερον δὲν ἔγινε στὸν τόπο μας καμμιὰ συστηματικὴ βιβλιογραφικὴ ἐργασία, ὥστε οἱ λίγοι Ἕλληνες βιβλιόφιλοι κυνηγοὶ νὰ ξέρουν τὰ λίγα αὐτὰ βιβλία ποὺ ἐξεδόθησαν:

Ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἠσχολήθη κάπως μ' αὐτὸ τὸ θέμα, εἶναι ὁ μακαρίτης συγγραφεὺς Ε. Λυκούδης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει εἰς ἓνα ἔργο του (Τὸ κυνήγι—Κυνηγετικὲς ἱστορίαι 1920) 3 μόνον κυνηγετικά ἔργα, ὡς ἐκδοθέντα μέχρι τότε, ἐκ τῶν ὁποίων, καθὼς γράφει, μόνον τὰ δύο κατ' ὀρθὴν νὰ εὕρῃ. Ἐπίσης τελευταίως, εἰς τὴν «Μεγάλῃν Ἑγκυκλοπαιδείαν», ὁ κ. Φ. Γεωργαντᾶς ἀναφέρει εἰς τὸ περὶ Κυνηγίου ἄρθρον του, ἀρκετὰ κυνηγετικά βιβλία, καθὼς καὶ εἰς τὸ κυνηγετικὸν κεφάλαιον τῆς λέξεως «Ἑλλάς».

Φαίνεται ὅτι ἡ σύνταξις μιᾶς πλήρους Ἑλληνικῆς κυνηγετικῆς βιβλιογραφίας, ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων συγγραφέων γιὰ τοὺς ὁποίους χρειάζεται εἰδικὴ μελέτη, εἶναι παρὰ τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων, ἀρκετὰ δύσκολη, γιὰ τὴν περισσότερην ἀπ' αὐτὰ εἶναι πρὸ πολλοῦ ἐξηντημένα, μερικὰ δὲ ἐξαιρετικὰ δυσσεύρετα.

Ἀλλὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σήμερον εἶναι ἐπιβεβλημένον ὁ καταρτισμὸς μιᾶς βιβλιογραφίας, αἱ τυχόν ἀτέλειαι τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐλπίς νὰ διορθωθοῦν ἀπὸ ἄλλους βιβλιόφιλους συναδέλφους, ποὺ θὰ εἶχαν τὴν καλωσύνη ν' ἀνακοινώσουν στὰ «Κυνηγετικά Νέα» κάθε τί σχετικόν, ὥστε νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ γίνῃ πολὺ σύντομα πλήρης.

Σύμφωνα μὲ τὰ ὑπάρχοντα ἀτελῆ στοιχεῖα, τὰ ἑλληνικὰ καθαρῶς κυνηγετικά βιβλία καὶ τὰ ἔχοντα ὁπωσδήποτε σχέσιν μὲ τὸ κυνήγι, εἶναι κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἐκδόσεως, τὰ ἑξῆς:

1. Marksman

Ο ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ Ἦτοι

Ὁδηγὸς τοῦ Κυνηγέτου, περιέχων τὴν χρῆσιν τοῦ ὅπλου, τὰ τῆς ριπῆς, τὴν πτήσιν τῶν πτηνῶν, τὴν κτηνοτροφικὴν κτλ. Μεταφρασθεὶς μὲν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ κατὰ τὴν τρίτην ἐκδοσὶν ὑπὸ Χερουβεῖμ Kerdoel, ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ δὲ ὑπὸ I. A. Μοσχονησίου, προσθέντος ἐν τῷ προλόγῳ καὶ σύντομον ἱστορίαν τῆς θήρας, ἐν τέλει δὲ νομοσχέδιον.

Ἀθῆναι, τύποις Χ. Ν. Φιλαδελφῆος 1871.

Ἄν δὲν ὑπάρχει προγενέστερον ἔργον, ἡ ἑλληνικὴ κυνηγετικὴ φιλολογία ἀρχίζει μὲ μίαν μετάφρασιν καὶ τί μετάφρασιν... Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι μέγα μέρος

τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ἀσχολεῖται μὲ κυνήγια τοῦ τέτραγος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ τοῦ Σκωτικοῦ λαγόποδος, (Grouse) τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες κυνηγοί, ἔστοι καίτης. Ἐποχῆς τοῦ 1871, δὲν εἶδον ποτὲ οὕτε στὸν ὕπνο τους: Ὁ Λυκούδης ἔγραψε γιὰ τὴν μετάφρασιν αὐτὴν τὰ ἑξῆς: «Τὸ ἔτος 1871 ὁ μακαρίτης I. A. Μοσχονησίος, διαπρεπὲς ἐπιστήμων, ἐδημοσίευσεν μετάφρασιν τοῦ «Ἀλάνθαστου κυνηγοῦ» τοῦ ἀγγλοῦ Μάρσαμ. Ἀλλὰ προέταξε ἰδικόν του πρόλογον περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ κυνηγίου» εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὁ ὁποῖος εἶναι προϊόν εὐσυνειδήτου καὶ βαθείας μελέτης, ἀποτελῶν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν φιλολογικὸν ἔργον πολλῆς ἀξίας. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μετέφρασε καὶ τότε δὲν εἶχε διὰ τὸν τόπον μας τοῦλάχιστον, μεγάλην χρησιμότητα σήμερον δὲ καμμίαν».

Πράγματι ὁ πρόλογος τοῦ I. Μοσχονησίου εἶναι ἔργον ἀρτίον εἰς τὸ εἶδος καὶ μοναδικόν μέχρι σήμερον. Ὡστε ἂν ἡ μετάφρασις δὲν ἔχει κυνηγετικὴν ἀξίαν, ὁ πρόλογος εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα καὶ πρωτοτυπώτερα ἑλληνικά ἔργα.

2. Ν. Γ. Οἰκονομίδου

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Ὅπλον καὶ ρῦμα. Κῦνες καὶ ἐγκύμνασις αὐτῶν. Τὰ διάφορα θηράματα. Τὰ τῆς θήρας νόμιμα. Τῶν κυνῶν ἀσθένειαι καὶ θεραπείαι αὐτῶν.—Ἐν Ἀθῆναις ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνδρέου Κορομηλά, 1884.

Ἡ ἐκδοσις τῶν «Κυνηγετικῶν» τοῦ Οἰκονομίδου, πρέπει ν' ἀποτελέσῃ σταθμὸν εἰς τὰ Ἑλληνικά κυνηγετικά χρονικά. Εἶναι μέχρι σήμερον ἀκόμη, ἓνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἔργα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἐκδοθέν μὲ κάθε ἐπιμέλεια, σὲ ἐκλεκτὸ χαρτί, μὲ ὠραία εἰκονογράφηση καὶ ἐξαιρετικὰ καλοτυπωμένο, ἀποτελεῖ τὴν πολυτελέστερη ἑλληνικὴν ἐκδοσιν.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς πολυτελοῦς τοῦ ἐμφάνισεως, εἶναι καὶ πάρα πολὺ καλογραμμένο. Ἄν σήμερον τὰ περὶ ὄπλων καὶ φυσικῶν πού γράφει, ἐπάλωσαν, ἀντιθέτως, τὰ περὶ θηραμάτων καὶ ὅλα τὰ ἄλλα κεφάλαια, εἶναι πάντοτε ἐπὶκαιρα καὶ διαβάζονται μὲ πολὺ μεγάλην εὐχαρίστησιν. Νὰ τί γράφει καὶ γιὰ τὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ Λυκούδης, ποὺ ὡς πρῶτος ἀσχοληθεὶς μὲ τὴν κριτικὴν τῶν κυνηγετικῶν ἔργων, ἔχει αὐτοδικαίως τὸν λόγον.

«Τὸ ἔτος 1884 ὁ μακαρίτης Νικόλαος Γ. Οἰκονομίδης, ἀρίστος κυνηγὸς ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων καὶ ἐγκυκλοπαιδικώτατος, ἐδημοσίευσεν ἀρτιώτατον ἔργον περὶ κυνηγίου, μὲ περιγραφὴν πολλῶν ἰδικῶν του κυνηγιῶν.

Τὸ ἀδικεῖ ἡ πλέον ὑπερκαθαρόσυρα γλῶσσα του, μέχρι βαθμοῦ ὥστε νὰ τὸ καθιστᾷ ἀποκρουστικόν, ἐνῶ εἶναι ἔργον ὑπερτάτης εὐσυνειδήσεως καὶ θὰ ἦτο ἐλκυστικόν, ἐὰν ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τοιούτου ἀντικειμένου ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ τὴν γλῶσσαν μὲ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ θέματος προσαρμοσμένην».

3. "Θωανός Κάρπου (Άντισυν/χου του πεζιού)

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

Πρὸς χρῆσιν τῶν διαχειριζομένων ἢ προτιθεμένων νὰ διαχειρισθῶσιν ὄπλον, ὡς καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τερπομένων.—'Εν Πάτραις, τύποις Π. Εὐμορφοπούλου 1893.

Μικρὸ βιβλιαράκι (σελίδες ἐν ὄλῳ 128, ἐκ τῶν ὁποίων περὶ κυνηγίου 99) γραμμένο εἰς τὸ στυλ τῶν «Κυνηγετικῶν», τοῦ Οἰκονομίδου, ἀλλὰ γενικῶς πολὺ κατώτερον τοῦ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Παρ' ὅλον δι εἶναι κατὰ 9 χρόνια νεώτερον τῶν «Κυνηγετικῶν», ὁ συγγραφεὺς τοῦ προτιμᾷ τὸ ἐμπροσθογεμὲς ὄπλον διότι, καθὼς γράφει «ἀπεδείχθη δι' ἐκνευλισμένων καὶ ἐπιμόνων δοκιμασιῶν παρ' ἐπιστημόνων ἐν Εὐρώπῃ κυνηγῶν, ὅτι εἶναι προτιμώτερον τοῦ ὀπισθογεμούς»!!! Ὁ Οἰκονομίδης, ὅμως ἐπρωτιμοῦσε ἀπὸ πολὺ πρὶν τὸ ὀπισθογεμὲς.

Ἐν τούτοις τὸ βιβλίον αὐτὸ τοῦ Κάρπου εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον δυσεύρεστα, ἴσως λόγῳ ἐκτυπώσεως μικροῦ ἀριθμοῦ ἀντιτύπων. Ὁ Λυκούδης ἔγραψε καὶ γι' αὐτὸ τὰ ἐξῆς: «Ἐμαθα ὅτι εἶχε γράψῃ περὶ κυνηγίου καὶ ὁ μακαρίτης Κάρπος. Ἄλλ' οὔτε εἰς τὰς δημοσίας βιβλιοθήκας, οὔτε πούθεν ἡμπόρεσα νὰ εὕρω αὐτὸ τὸ βιβλίον».

4. "Θωανός Κάρπου

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ

Αὐτὸ τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον παρ' ὅλας μου τὰς προσπάθειάς δὲν εὗρηκα πούθεν, τὸ ἀναφέρει εἰς τὴν χρησιμοποίησιν βιβλιογραφίαν τῆς «Θηρευτικῆς» τοῦ δ κ. Π. Ζέρβας. Ἐπίσης τὸ ἀναφέρει εἰς τὴν «Μεγάλῃν Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν» τόμος ΙΕ', σελ. 388, εἰς τὸν ἀρθρον περὶ κυνηγίου καὶ δ κ. Φ. Γεωργαντᾶς, ὁ ὁποῖος παραδόξως δὲν τὸ ἀναγράφει πλέον εἰς τὴν πολὺ πληρεστέραν τῆς πρώτης βιβλιογραφίαν τοῦ περὶ κυνηγίου κεφαλαίου εἰς τὸν ἀρθρον «Ἑλλάς» τοῦ πρὸ μηνὸς κυκλοφορήσαντος τελευταίου τόμου τῆς Ἐγκυκλοπαίδειας.

Μήπως πρόκειται περὶ ἀνατυπώσεως με' ἄλλον τίτλον τοῦ προηγουμένου βιβλίου τοῦ Κάρπου;

5. Κ. Δημακοῦλῃ

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

Ἀναφέρεται καὶ αὐτὸ εἰς τὴν βιβλιογραφίαν τῆς «Θηρευτικῆς» τοῦ κ. Π. Ζέρβας, καὶ εἰς τὴν «Μεγάλῃν Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν» ἀπὸ τὸν κ. Φ. Γεωργαντᾶν, χωρὶς ὅμως ἡμερομηνίαν καὶ τόπον ἐκδόσεως, ὁπῶς ὅλα τὰ ἄλλα πού ἀναγράφει.

6. Π. Κωνσταντινίδου

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ

Πρὸς χρῆσιν τῶν κυνοφίλων, ἰατρῶν καὶ κτηνιάτρων.—'Εν Ἀθήναις, τύποις καὶ ἀνακλώμασι Π. Δ. Σακελλαρίου 1894.

7. Ι. Κ. Μαυρουδῇ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΝΗΓΕΣΙΑΣ

'Αθήναι, 1894.

Ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν κ. Φ. Γεωργαντᾶν, εἰς τὴν «Μεγ. Ἑλλην. Ἐγκυκλοπαίδειαν».

8. Λαζάρου Α. Σανταντωνίου.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

'Εν Σύρῳ, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Γεωργ. Ρ. Πρίντζη 1910.

Ἀρκετὰ καλογραμμένον ἔργον, παρὰ τὸ μικρὸν τοῦ μέγεθος (σελ. 60). Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν βιβλίον πού γράφει σχετικῶς με' τὰς ἀκάπνους κυνηγετικὰς πυρρίδας.

9. Βασιλείου Σ. Παπαγεωργοπούλου (Ζακυνθίου).

ΤΑ ΘΕΛΗΤΡΑ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ (Ποίημα)

'Εν Ἀθήναις, τύποις Ἀδελφ. Μπλαζουδάκη, 1917.

47 τετρασυχὰ ἀφιερωμένα ὅλα στὸ κυνήγι. Πολλὰ ἀπ' αὐτὰ, χωρὶς βέβαια ποιητικὰς ἀξιώσεις, εἶναι ἐξυπνότατα καὶ ἔχουν δημοσιευθῇ σὲ πολλὰ μεταγενέστερα κυνηγετικὰ ἔργα, ὅπως στὸ «Κυνήγι» τοῦ Λυκούδη καὶ στὸν «Ἐπιστημονικὸν ὁδηγὸν τοῦ Κυνηγίου» τοῦ κ. Ε. Συνοδινού. Ἐπίσης ἔχει δημοσιευθῇ ὁλόκληρο στὰ «Κυνηγετικά Νέα».

10. Γεωργίου Δροσίνῃ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ (Μετ' εἰκόνων)

Βιβλιοπωλεῖον Ι. Ν. Σιδέρη, Ἀθήναι.

Εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 86 ἐκδοσις τοῦ «Συλλόγου, πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων». Πολλὰς φορὰς ἀνατυπώθην. Ἄλλες ἐκδόσεις τοῦ ἰδίου Συλλόγου, πού ἔχουν ὁπωσδήποτε σχέσιν με' τὸ κυνήγι εἶναι αἱ κάτωθι.

11. Χ. Ν. Ἀποστολίδου

ΤΑ ΩΦΕΛΙΜΩΤΕΡΑ ΠΤΗΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (5)

12. ΤΑ ΘΗΡΙΑ

Κατὰ τὸ γαλλικὸν ὑπὸ τῆς Κας Α. Ο. (No 64).

13. ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΩΩΝ

Κατὰ τὸ Γαλλικὸν ὑπὸ τῆς Κας *** (No 33).

14. Ἐμμανουὴλ Στυλ. Λυκούδῃ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ.—ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

'Εν Ἀθήναις, ἐκδόσις Ἀγκύρας (1920)

Τὸ πρὸ διαδεδομένο καὶ ἀναμφισβητήτως τὸ πρὸ καλογραμμένο ἑλληνικὸν κυνηγετικὸν βιβλίον. Εἶναι πάρα πολὺ γνωστὸ, ὥστε περιτετεῖται κάθε σχόλιον.

15. Ἐμμ. Στυλ. Λυκούδῃ.

ΟΙ ΝΕΜΡΩΔ ΤΗΣ ΛΑΥΡΙΩΤΙΚΗΣ

'Αθήναι, ἐκδότης Ἰωάννης Δ. Κολλάρος, 1920.

Κυνηγετικὴ νουβέλλα γραμμένη με' πολὺ πνεῦμα ὅπως ὅλα τὰ ἔργα τοῦ συγγραφέως. Τυπωμένη μαζὺ με' τὸ μυθιστόρημα τοῦ ἰδίου «Κίμων Ἀνδρεάδης».

16. Στεφ. Γρανίτσα

ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΗΜΕΡΑ

ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ

Πρόλογος Ζαχ. Παπαντωνίου. Ἐκδοτικὸς οἶκος «Ἐλευθερουδάκης», ἐν Ἀθήναις 1921.

17. Ρ. Σ. Ράσπε

ΟΙ ΑΛΛΟΚΟΤΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΜΥΝΧΑΟΥΖΕΝ

Μεταφραστὴς Κ. Τρικογλίδης, ἐκδοτικὸς οἶκος Χ. Γανιάρη, Ἀθήναι.

Ἐπεκράτησε σὲ ὅλες τὰς ξένες κυνηγετικὰς βιβλιογραφίας νὰ συμπεριλαμβάνωνται καὶ οἱ περιπέτειες τοῦ Μυνχάουζεν ὡς ἔργο μᾶλλον κυνηγετικόν. Ἀκριβῶς δὲ γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀναφέρονται καὶ ἐδῶ.

18. Π. Δ. Πασχάλη

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΑΝΔΡΟΝ

'Αθήναι, 1925.

Ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν κ. Φ. Γεωργαντᾶν εἰς τὴν Μεγ. Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαίδειαν.

19. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ 1926—1927

'Επιμελεία Φιλ. Ἠλιάδου, Προϊσταμένου Γραφείου Θήρας Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν κυνηγετικὸν ἡμερολόγιον με' πολλὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφορὰ ὅλων τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θηραμάτων τῆς περιφέρειας τῶν, περιγραφή τῶν λιμνῶν καὶ βαλτωδῶν ἐκτάσεων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ὁποίας σταθμεύουν τὰ διαβατικά ἐνυδρᾶ πτηνὰ, πληροφορία περὶ δράσεως ὁλων τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων τῆς Ἑλλάδος κλπ.

20. Φ. Ἠλιάδου (Προϊστ. γραφ. Θήρας ὑπ. Γεωργίας).

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ

'Αθήναι, ἐκδοτικὸς οἶκος Ζηκάκη, 1927.

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου ἡμερολογίου με' πολλὰ ἐπίσης ἐνδιαφέροντα πράγματα, ὅπως μελέτη περὶ τῶν ἐντοπιῶν θηραμάτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ τοῦ κυνηγετικοῦ ὄπλου, περὶ τῆς θεωρίας τῆς τουφεκίας στὸ περὶ, περὶ τῆς βουνίσιας πέρδικας, περὶ κυνηγετικῶν σκυλιῶν, περὶ τοῦ κυνηγίου τῆς μεπαλάσσας, τῆς ἀλεπούς κλπ.

21. Π. Ι. Ζέρβας (Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν)

ΘΗΡΕΥΤΙΚΗ

'Εν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον Σ. Κ. Βλαστοῦ 1927.

Μετὰ τὰ «Κυνηγετικά» τοῦ Οἰκονομίδου, πού ἐκυκλοφόρησαν τὸ 1884, εἶναι τὸ πρῶτον ἄρτιον καὶ σύγχρονον ἑλληνικὸν κυνηγετικὸν σύγγραμμα. Περιλαμβάνει πλήρη μελέτην περὶ τῶν κυνηγετικῶν ὄπλων, τῶν κυνηγετικῶν σκυλιῶν, τῶν τρόπων θήρας ὁλων τῶν θηραμάτων κλπ. Μαζὺ με' τὸν «Ἐπιστημονικὸν ὁδηγὸν τοῦ Κυνηγίου» τοῦ κ. Ε. Συνοδινού, εἶναι ἀσφαλὲς τὰ καλλίτερα ἑλληνικὰ κυνηγετικὰ ἔργα.

22. Π. Ι. Ζέρβας (Προϊστ. γραφ. Θήρας Ὑπ. Γεωργίας).

ΘΗΡΑ ΚΑΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ

Μελέτη ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν κυνηγετικῶν συνθηκῶν.

23. Ἐλευθερίου Ε. Συνοδινού (Χημικοῦ, Προέδρου Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Πατρῶν).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥ

Πάτραι 1931 Τυπογραφεῖα τὸ «Φῶς».

Τὸ τελευταῖον κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν γενικὸν κυνηγετικὸν σύγγραμμα καὶ ἴσως τὸ καλλίτερον. Διακρίνεται διὰ τὰ θαυμάσια καὶ μοναδικὰ κεφάλαιά του περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν κυνηγετικῶν ὄπλων καὶ τῆς πυρρίδας, περὶ γομώσεως καὶ δοκιμῶν τῶν πυρρίδων καὶ τὸ περὶ ταριχεύσεως τῶν πτηνῶν. Ἐπίσης ὁ κ. Ε. Συνοδινὸς εἶναι ὁ μόνος συγγραφεὺς πού ἡσχολήθη ἕως τότε ἐιδικώτερον με' τὰ ἐνυδρᾶ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν των κατὰταξιν.

24. Ἡρακλῆ Ε. Καραλέκα

ΓΕΩΡΓΙΚΗ — ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΖΩΟΛΟΓΙΑ

'Εκδόσις Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας 1931.

Περιγραφή τῶν διαφόρων θηραμάτων. Τὸ κυνήγι. Τύπος αἰτήσεως ἀδείας κυνηγίου κλπ.

25. Γεωργίου Ψάλτου (Νομοκτηνιάτρου Ἐβρου)

ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ

'Ἡ καταγωγή των, οἱ ράτσες των, οἱ ἀρρώστειες καὶ ἡ θεραπεία των. Ἐκδόσις ἑλληνικῆς γεωργικῆς ἑταιρείας 1931.

26. Κώστα Γ. Φραγκισκάτου

ΘΗΡΕΥΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

'Εκδόσις «Γκρέκα», Ἀθήναι 1932

Εἰσήγησις γενομένη ἐν τῷ α' Πανελληνίῳ Κυνηγετικῷ Συνεδρίῳ συγκληθέντι ὀργανώσει τοῦ Ὁμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς καὶ προστασία τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, ἐν Πειραιεὶ τῇ 14-16 Ἰουλίου 1932.

27. Κ. Κ. Λάμπρου (Δασικοῦ ὑπαλλήλου)

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΚΥΝΗΓΟΥ

Θεσσαλονίκη 1933. Ἐκδόσις Καστρινάκη καὶ Γεωργαντᾶ.

Μικρὰ μελέτη—σελίδες 60—περὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς σημασίας τῆς θήρας, περὶ τῶν ἀπαντωμένων παρ' ἡμῖν θηραμάτων, τῆς ἰσχυροῦς νομοθεσίας περὶ θήρας, τοῦ προορισμοῦ τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων, μετὰ πρακτικῶν ὁδηγιῶν διὰ τὸν κυνηγόν.

28. Φιλίππου Φιλιππίδου καὶ Ἀδαμ. Φιλιππίδου.

ΑΡΤΕΜΙΣ (Σύγγραμμα Κυνηγετικόν)

'Εν Ἀθήναις, ἐκδόσις Περιοδικῶ «Κυνηγετικά Νέα» (ὑπὸ ἐκτύπωσιν). Ἐκυκλοφόρησε ὁ α' τόμος καὶ μέρος τοῦ β'.

Ὡς κυνηγετικὰ ἐπίσης συγγράμματα μποροῦν ἐν μέρει νὰ χαρακτηρισθῶσιν (ἀφοῦ περιγράψουν ἐκτὸς ἄλλων καὶ τὰ διάφορα θηράματα) τὰ ἐκδοθέντα ἔργα φυσικῆς ἱστορίας, ζωολογίας κτλ.

Τὰ πρὸ ἐνδιαφέροντα ἀπ' αὐτὰ εἶναι:

1. Α. Ε. Βrehm

Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τόμος α' τὰ θηλαστικά. Μετάφρασις Ν. Γερμανοῦ

2. Α. Κουρτίδου και Π. Τσίλιθρα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Επί τη βάση των «Εικόνων βίου εκ του ζωϊκού βασιλείου» του L. Busemann.

Εν Αθήναις, εκδότης Γ. Δ. Κολλάρος 1916.

3. Ν. Κ. Γερμανού

Ο ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Εκδοτικός οίκος «Ελευθερουδάκης», εν Αθήναις 1932.

★ ★

Αυτά είναι σχεδόν όλα τα Έλληνικά βιβλία περί κυνηγίου που εκκκλοφόρησαν μέχρι σήμερα. Καθώς φαίνεται από την χρονολογία της εκδόσεώς των, τα περισσότερα από αυτά είδαν το φως μόλις κατά την

τελευταία δεκαετία, πράγμα το οποίον σημαίνει ότι μόλις τελευταία ανεφάνη κάποια τάσις προς συμπλήρωσιν της ελλείψεως αυτής κυνηγετικών βιβλίων.

Κατά διαφόρους ενδείξεις, πρόκειται προσεχώς να ιδούμε και μερικά άλλα πολύ ενδιαφέροντα βιβλία. Τα «Κυνηγετικά Νέα», ἀγγέλιαν ήδη πρὸ ὀλίγου τὴν προσεχῇ ἐκδοσὴν δύο συγγραμμάτων σχετικῶς μετὰ τὰ ἐνυδρά πουλιά.

Ἐπίσης ὁ φίλος κ. Γ. Δημητριάδης ἐκ Θεσσαλονίκης, ἔχει ἐτοιμὴν τὴν «Μεγάλην Κυνηγετικὴν Ἑγκυκλοπαίδειαν» τῆς ὁποίας ἡ ἐκδοσις ἀνεβλήθη προσωρινῶς διὰ τεχνικοὺς λόγους.

Ἄς ἐλπίσουμεν ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ ιδούμεν τὰ νέα αὐτὰ βιβλία καὶ ὅτι οἱ κυνηγοὶ μας θὰ ἐκτιμῇσιν καλλίτερα τὴν ἀξία τῶν κυνηγετικῶν ἐκδόσεων.

ΑΛΕΞ. Α. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΟΥ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΙ

Τῆς Κας ΘΑΛΕΙΑΣ ΚΑΛΙΓΙΑΝΝΗ

Όταν μπεῖ κανεῖς σ' ἓνα ἀπὸ τὰ βορεινὰ δωμάτια τοῦ σπιτιοῦ μου, αὐτὸ θὰ σκεφθῇ: **Λογοτεχνία καὶ κυνήγι.**

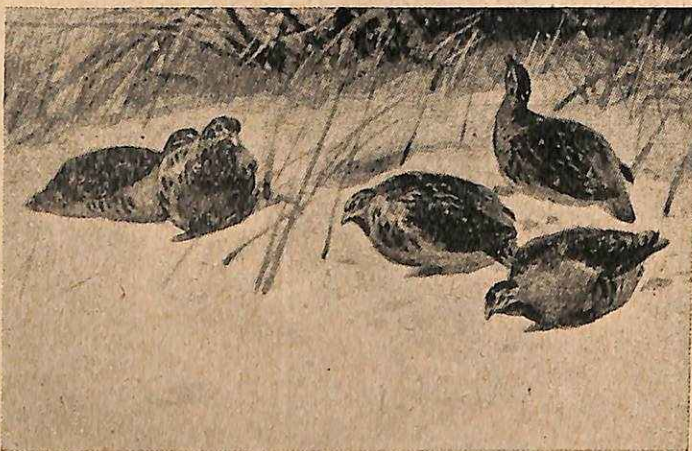
Ἀριστερὰ βρίσκεται μιὰ γιομάτη ἀπὸ πολύχρωμους τόμους, βιβλιοθήκη, ἓνα γραφεῖο καὶ λίγα κάδρα μεγάλων ἀντροῶν. Δεξιὰ, κρέμονται τρία κυνηγετικὰ ὅπλα καὶ ἐδῶ κι' ἐκεῖ κουνιὰ με φουσέκια, μπαρούτια κι' ὅλα τὰ σύνεργα τοῦ κυνηγιοῦ.

Όταν παντρέφτηκα πρὸ 9 χρόνων καὶ ἦρθα στὸ Ἡράκλειο, ὁ ἀντρας μου ἔφευγε κάθε Κυριακὴ κι' ἐγὼ, πού δὲν μπορούσα νὰ καταλάβω, πῶς εἶναι δυνατό, ἓνας ἀντρας καὶ μάλιστα νεόπαντρος, νὰ βροῖσκῃ μεγαλειότερη εὐχαρίστησι στὰ βουνά, ἀπὸ τῆ θαλπωρῇ τοῦ σπιτιοῦ του, γκρίνιαζα, φώναζα καὶ παραπονιόμουν στὴν ἀρχὴ καὶ ἔλεγα στὸν ἀντρα μου:

— Ἄν μ' ἀγαποῦσες, τίποτα δὲ θὰ σοῦ φαινότανε ὠραιότερο ἀπὸ τὴ συντροφιά μου. Καὶ κείνος μοῦ ἀπαντοῦσε:

— Δὲ θὰ μπορέσης ποτὲ νὰ με νοιώσης, ἂν δὲ με παρακολουθῇς. Ἔλα μιὰ καὶ δὴ πορὲς μαζί μου καὶ τότε τὰ ξανασυζητοῦμε.

Δὲ χρειάστηκε πολὺ γιὰ νὰ με πείσῃ. Εἶχα τὸν ἐνθουσιασμό καὶ τὴ δύναμη τῶν δεκαετηθῶ χρόνων μου καὶ μιὰ Κυριακὴ κατὰ τὰ ξημερώματα, ξεκίνησα μετ' αὐτοῦ καὶ φορτωμένοι, ἐκεῖνος μετὰ τὸ κυνηγε-

Ἡ πέρδικες κακάριζαν

τικὸ σάκκο καὶ τὸ ὅπλο του κι' ἐγὼ μ' ἓνα «Βουργιδάκι» μετ' ἀπαραίτητα γιὰ τὸ μεσημεριάντικο γεῦμα μας—ἓνα κομμάτι κρέας ψητό, τυρί, ψωμί, ἓνα παγοῦρι κρασί, φρούτα, δύο ἀλουμινένια ποτηράκια καὶ δύο ἐμαγιέ πιάτα.

Θὰ πηγαίναμε στοὺς «Κουμπέδες», δώδεκα χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο. Μαζὺ μας θὰ ερχότανε κι' ἓνας φίλος τοῦ ἀντρα μου, κυνηγὸς τοῦ... γλυκοῦ νεροῦ—ὅπως τὸν φώναζαν χωρὶς νὰ τοῦ κακοφαίνεται—γιατὶ τὸν καιρὸ ἐκεῖνο πρωτόπιανε τουφέκι στὰ χέρια του.

Εἴχαμε δώσει ραντεβού στὶς 4 τὸ πρωῒ στῶν Χανίων τῇ Πόρτα. Όταν συναντηθήκαμε καθήσαμε σ' ἓνα μικρὸ καφενεδάκι πού διανυκτέρευε, πήραμε τὸν καφέ μας καὶ ξεκινήσαμε.

Εἴμωνα ἐνθουσιασμένη, πρῶτα-πρῶτα γιατί θὰ πῆγαίνα κι' ἐγὼ στὴν ἐκδρομὴ αὐτὴ κι' ὕστερα γιατί ὁ ἀντρας μου μοῦ τάιζε νὰ με μάθῃ νὰ κυνηγῶ. Διάβλε! Δὲν ἦτανε μικρὸ πρᾶγμα αὐτό. Ὑστερα θὰ μοῦ ἀγόραζε καὶ δικό μου τουφέκι, θὰ ἔρραβα καὶ ἰδιαίτερο κονστούμι, θὰ βαζα μπόντες ἀπὸ γαλλικὸ βιδέλλο καί... θὰ μάθαινα κοντὰ στ' ἄλλα κι' ἓνα σωρὸ ψέμματα, ὅπως ὅλοι οἱ κυνηγοί...

Προχωροῦσαμε διὰ ἀρκῶς. Τὸ σκοτάδι ἀναλυόταν ὁλόενα καὶ τὸ φῶς τῆς μέρας πού πρόβαινε, μᾶς ἐπέτρε-

πε νὰ χαιρόμαστε τὸ πράσινο χρῶμα πού κυριαρχοῦσε στὴν ἐξοχὴ. Ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ, ἐγὼ τραγουδοῦσα καὶ πάντα βρισκόμουν λίγα βήματα πρὸ μπροστὰ ἀπὸ τοὺς συνοδοιπόρους μου, σὰ νᾶθελα νὰ τοὺς δώσω τὴν εὐκαιρίαν νὰ θανμάσουν τὸν τρόπο τοῦ βαδίσματός μου καὶ τὴ δυναμικότητά μου στὴ πεζοπορία.

Οἱ δύο ἀντρες κουβέντιαζαν σχετικὰ μετὰ τὸ κυνήγι. Εἶχε ξημερώσῃ ὅταν φτάσαμε στοὺς Κουμπέδες—ἓνα διαμέρισμα γιομάτο κόπρα καὶ ἄχρεα, πού ἔδινε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι οἱ «περᾶτες» χωρικοὶ, σταθμεύαν καὶ ξεκουραζόντουσαν μετὰ τὰ ζῶα τους. Σὴ μερὰ στὸ μέρος αὐτό, βρίσκεται ἓνα καθαρὸ καὶ περιποιημένο καφενεῖο, ἴσως γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ.

— Ἐδῶ θὰ σταματήσωμε, εἶπε ὁ ἀντρας μου, καὶ κρέμασε τὸ ὅπλο του στὸ κλαδί ἐνὸς δέντρου.

Ἀπὸ μιὰ πέτρα ἔβγαине καθάριο νερὸ κι' ἐγὼ ἀνοῖξα τὸ «βουργιδάκι» μου, πήρα τ' ἀλουμινένια ποτήρια καὶ τοὺς πρόσφερα ἱνερό. Καθίσσαμε λίγο νὰ ξεκουραστοῦμε καὶ σὲ λίγο ἀνεβρίναμε τὸ βουνό. Τὰ πέδιλα πού φοροῦσα δὲ με βοηθοῦσαν ἀρκετὰ γιατί πού καὶ πού, συναντούσαμε μεγάλα γλυστερὰ χαράκια καὶ χρειάζομουν κάπου νὰ στηριχθῶ γιὰ νὰ κρατήσω τὴν ἰσορροπία μου.

Ἡ Ἰρμα, ἓνα καλὸ σκυλί, ῥάτσας «σέτερ» νομίζω, πηδοῦσε ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα, ἔτρεχε μπρός, σταματοῦσε, μυριζόταν τὸ μέρος κι' ὕστερα πάλι προχωροῦσε. Κυνήγι δὲ φαινότανε ἀκόμα, σοβαρὸ κυνήγι δηλαδή, γιατί ὁ ἀντρας μου δὲ καταδεχότανε νὰ παίξῃ σὲ κοτσύφια κι' ἀσκορδαλούς, πού ἀπ' αὐτὰ ὑπῆρχανε ἀρκετὰ στὸ μέρος ἐκεῖνο. Αὐτὰ τᾶφινε γιὰ τὸν... κυνηγὸ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Εἶχε κάνει ἄλλωστε τὴ γόμοσή του γιὰ πέρδικα καὶ γιὰ λαγὸ.

Εἴχαμε κάμποσο ἀναβή, ὅταν ἀκούσαμε μιὰ πέρδικα νὰ κακαρίζῃ.

— Πέρδικες... πέρδικες, φώναξα ἐγὼ. Σὲ λίγο ἔκραξε ἄλλη, κι' ἄλλη, σωστὴ συναυλία. Προχωροῦσαμε καὶ σιγανέψαμε θυρεῖς τὶς ἀναπνοές μας. Ἡ Ἰρμα σταματοῦσε ξαφνικά, σήκωνε τὴ μουτσούνα της κι' ὁ ἀντρας μου, ἀφοῦ μᾶς εἶπε νὰ τὸν ἀκολουθήσωμε ἀπὸ μιὰ ὀρισμένη ἀπόστασι, προχώρησε γρηγορότερα, μὰ πάντα μετὰ προσοχὴ μετὰ τὸ σκύλο του.

Πέρασαν λίγα λεπτά κι' ἀκούσαμε μιὰ τουφεκιά. Ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμό μου ἄρπαξα τὸ καπέλλο

τοῦ φίλου μας καὶ τὸ πέταξα στὸν ἀέρα. Ὑστερα ἄρχισα νὰ τρέχω, νὰ πηδῶ ἀπὸ πέτρα σὲ πέτρα ἀψηφῶντας τ' ἀγγυλώματα τῶν ἀγκαθιδῶν. Ὁ ἀντρας μου εἶχε ἀλαργέψῃ, μὰ πάντα τὸν ἔβλεπα. Ὁ φίλος μας ἄρχισε νὰ μουρμουρίζῃ ὅτι τὸν ἔκοψαν τὰ ὑποδήματά του κι' ὅταν σὲ μιὰ στιγμὴ, πού δὲν ἄκουγα τὸ περπάτημά του, γύρισα πίσω μου, τὸν εἶδα καθισμένο χάμω ν' ἀσχολῇται μετὰ τὸ πόδι του. Ἐφύγα καὶ τὸν ἄφισα. Ὅταν με κόπο βέβαια γιὰ τ' ἀσυνήθιστα πόδια μου, ἔφτασα τὸν ἀντρα μου, εἶδα τὴ πέρδικα πού εἶχε σκοτώσει. Κι' ἐγὼ ἀπὸ τὴ χαρὰ μου τὸν φίλησα.

— Πού βρισκόμαστε; Τὸν ρωτῶ.

— Στὸ Φλομιά...

Μ' ἄφησε νὰ ξεκουρασθῶ λίγο. Ὑστερα προχωρήσαμε πάλι μαζύ. Ἡ Ἰρμα πού πήγαινε μπρός, κάποτε σταμάτησε, σήκωσε τὴ μουτσούνα της καὶ κύταξε μ' ἐπιμονὴ σ' ἓνα κλαδαρὸ μέρος. Ὁ ἀντρας μου λῆγε κατὰ κεῖ καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ πετάχτηκε ἓνα κοπάδι ἀπὸ πέντε πέρδικες. Ἐπαίξε πάλι μιὰ τουφεκιά καὶ σὲ λίγο μοῦφερε μιὰ πέρδικα με σπασμένη τὴ δεξιὰ φτεροῦγα. Τὴ πήρα στὰ χέρια μου, πού ματώθηκαν, κι' ὅσο τὴ κύταζα συλλογιζόμουν ὅτι δὲ θὰ γίνω ποτὲ κυνηγός... Τὴν τελευταία πνοή της τὴν ἄφησε στὰ χέρια μου.

— Κλαῖς; μοῦ λέει ὁ ἀντρας μου.

— Τώρα καταλαβαίνω γιατί οἱ ἀντρες εἶ-

ναι πρὸ δυνατόι, πρὸ σκληροὶ ἀπὸ τὶς γυναῖκες. — Καὶ πού νὰ πᾶς στὸ πόλεμο, νὰ δῇς ἀνθρώπους νὰ πέφτουν πλαῖ σου ἀπὸ ἐχθρὶκὲς τουφεκιές καὶ νὰ περνᾶς πλαῖ ἀπὸ σακατεμένα κορμιά, με μόνη τὴ σκέψι, πῶς νὰ σώσης τὸ δικό σου τὸ τομάρι...

Δὲ ξαίρω γιατί, μὰ ἡ διάθεσή μου χάλασε. Παρακάλεσα τὸν ἀντρα μου νὰ προχωρήσῃ κι' ἐγὼ νὰ τὸν ἀκολουθῶ ἀπὸ ἀπόστασι. Ἔτσι κι' ἔγινε ὥς πού φτάσαμε σ' ἓνα ἀπότομο μέρος. Μπροστὰ μας ἀπλονότανε ἓνας γκρεμὸς πού μοῦ ἦτανε ἀδύνατο νὰ καταβῶ χωρὶς βοήθεια. Κάθησα σὲ μιὰ πέτρα καὶ κοίταξα γύρω. Ἀριστερὰ χαμηλά, ὁ Ἀλμυρὸς με τοὺς μύλους, πρὸ πέρα, ἀμπέλια καὶ μακρότερα τὸ Ἡράκλειο — Δεξιὰ: βουνά, πέτρες, ἀσπαλάθοι, θυμάρια, μιὰ ἡσυχία, μιὰ ἄγρια ὁμορφιά, πού μοῦ φερε διάφορες σκέψεις στὸ νοῦ.

Μέσα μου γεννήθηκαν διάφορα συναισθήματα κι' ἐννοίωσα τὴν ἀνάγκη νὰ εἶχα κοντὰ μου χαρτί καὶ μολύβι γιὰ νὰ γράψω τὶς σκέψεις πού μοῦ γεν-

Τὴν τελευταία πνοή της τὴν ἄφησε στὰ χέρια μου...

νοῦσε τὸ ὅτι ἔβλεπα. Εἶχα ἀφαιρεθῇ, εἶχα φύγει θαρρεῖς ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μου, γι' αὐτὸ καὶ ξαφνιάστηκα σὰν ἀκουσα τὸν ἄντρα μου πὺν ἦρθε κοντά μου νὰ μὲ ρωτᾷ:

—Κουράστηκες;

—Ὁχι, σκέφτομαι μόνο πόσο ἀλλοιώτικος γίνεται ὁ ἄνθρωπος σὰν βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἡ ἡσυχία αὐτὴ, γεμίζει ἀπὸ ἀγαλλίαση τὴ ψυχὴ μου. Ἐχὼ τὴν ἐντύπωσι πὼς βρίσκομαι αὐτὴ τὴ στιγμή κοντὰ στὸ Θεό...

Ὁ ἄντρας μου γέλασε καὶ μοῦπε θέλοντας ν' ἀστενυτῇ:

—Ὅταν κατεβῆς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, εἰδοποίησέ με γιὰ νὰ προχωρήσωμε...

—Ἀλλὰ θαρρῶ πὼς θὰ...κατεβούμε μαζί ἂν πᾶμε ἀπ' ἐδῶ...καὶ τοῦδεῖξα τὸ γκρεμνὸ.

Σὲ λίγο κρατώντας τὸν ἀπὸ τὸ σάκκο του γιὰ νᾶχη ἐλεύθερα τὰ χέρια του, καταιβήκαμε σιγά, σιγά. Σκότωσε ἄλλη μιὰ πέδιλα καὶ ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα, γυρίσαμε στοὺς Κουμπέδες, ὅπου βρήκαμε τὸ κυνηγὸ τοῦ «γλυκοῦ νεροῦ» ξαπλωμένον στὸν ἴσκιον ἐνὸς δέντρου μὲ τρεῖς τσίχλες κοντὰ του.

Εἶχα κουραστῇ. Δὲν ἄργησα ὅμως ν' ἀναλάβω καὶ νὰ ἐκτελέσω τὰ καθήκοντά μου ὡς νοικοκυρᾶς—Καθάρισα ἓνα μέρος γῆς ἀπὸ πέτρες καὶ χόρτα, ἔστρωσα τὰ χαρτιά μου καὶ ἀπὸ τῆς πολλῆς μου ὀρεξὶ κόντεψα ν' ἀφίσω τοὺς ἄλλους νησιτικούς.

Πιὸ ὕστερα ὁ ἄντρας μου, ἄρχισε τὸ μάθημα. Μοῦδειξε πρῶτα πὼς νὰ πᾶνω τὸ τουφέκι στὰ χέρια μου, πὼς νὰ τὸ ἀκουμπῶ στὸ δεξιὸ ὦμο μου, πὼς νὰ κλείνω καὶ σὲ πὼς σημειῶ νὰ βλέπω μὲ τὸ ἄλλο, πὼς νὰ πιέζω καὶ ποιὰ στιγμή τὴ σκανδάλη κ.λ.π.

Ὅταν τέλειωσε τὸ μάθημα, πῆρε τὸ κουτὶ τῶν σιγαρῶν του, σημάδεψε τὸ κέντρο, καὶ τὸ τοποθέτησε σὲ σχετικὴ ἀπόστασι, ἀνάμεσα σὲ δυὸ πέτρες. Ἐγὼ πῆρα τὴν κατάλληλη στάσι, τοποθέτησα τὸ τουφέκι στὸν ὦμο μου, μισόγυρα τὸ κεφάλι δεξιὰ μπρός, ἔκλεισα τὸ ἀριστερὸ μάτι καὶ μὲ τὸ δεξιὸ προσπαθοῦσα νὰ σταματήσω τὴ μοῖρα τοῦ τουφεκοῦ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ κέντρο τοῦ στόχου. Δὲν τὰ κατάφερα ὅμως, γιὰ τὴν τὰ χέρια μου τρέμανε καὶ ὁ ἄντρας μου, φώναξε:

—Ἐμπρός, θάρρος καὶ κράτα κιλὰ τὸ τουφέκι γιὰ τὴν θὰ σὲ χτυπήσῃ στὸν ὦμο...

Ἐπρεπε νὰ πιέσω ἐπὶ τέλους τὴ σκανδάλη. Ὅσο ἤθελα νὰ φαίνομαι ψύχραιμη, τόσο δὲν τὸ κατάφερα. Τὴ στιγμή ἐκείνη ἤμουνα πιὸ κόκκινη ἀπὸ τὴν ἀγωνία μου, παρὰ ὅταν ἀνέβαινα τὸ βουνό, καὶ ὁ φίλος μας μὲ κοιτοῦσε μ' ἓνα ὕφος σὰ νὰ μὲ εἰρυνεύονταν.

Ἐπὶ τέλους, ἀνέπνευσα καὶ ὅταν νόμισα κατάλληλη τὴ στιγμή, πίεσα τὴ σκανδάλη...Τί ἦσαν αὐτό; Ἀπὸ τὸ φόβο μου ἔκλεισα τὰ μάτια μου καὶ νόμισα ὅτι ὁ κορὸς τῆς τουφεκιᾶς βγήκε ἀπὸ μέσα μου. Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε δυνατὰ, τὸ δεξιὸ μου μάγουλο μούδιασε καὶ ὁ ὦμος μου...αὐτὸς δὲ ἦταν πὺν λίγο ἔλειψε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴ θέση του.

Ἐξέσπασα σὲ νευρικὰ γέλια, εἶπα ὅτι δὲ χτύπησα, μὰ πέρασαν μέρες νὰ συνέλθω. Ὅσο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς τουφεκιᾶς μου, ὁ στόχος μὲν πῆρε, γὰρ νὰ μὴ ντροπιαστῶ φαίνεται πολὺ, στὴν ἀκρὴ πρὸς τὰ πάνω, ἓνα ξέφορτο σκάκι.

—Ἐ, γιὰ πρώτη φορὰ γυναῖκα, καλὰ πῆγες,

μοῦπε ὁ ἄντρας μου, καὶ ἀφήσαμε τὸ μάθημα γι' ἄλλη φορὰ.

Ἐγερνε ὁ ἥλιος πρὸς τὸ βουνὸ τῆς Ρογδιᾶς ὅταν γυρίσαμε σιγά, σιγά, γιὰ τὸ Ἡράκλειο. Τὴν ἄλλη μέρα, ὅλοι οἱ φίλοι μας, μάθαιναν τὴν ἐπιτυχία μου ὀλίγον τί...καρυκευμένη.

Συνόδεψα ἀκόμα μερικὲς φορὲς τὸν ἄντρα μου σὲ διάφορα μέρη, καὶ κάθε φορὰ ἔπαιζα καὶ ἀπὸ μιὰ τουφεκιὰ, χωρὶς νὰ κατορθῶν ποτὲ νὰ χτυπήσω τὸ κέντρο τοῦ στόχου.

Γρήγορα ὅμως βρέθηκα στὴν ἀνάγκη ν' ἀντιληφθῶ, ὅτι τὸ κυνήγι γινότανε ἀφορητὴ νὰ χάνω τὴ σιλουέττα μου, γιὰ τὴν κουραζόμουν καὶ ἔτρωγα περισσότερο ἀπὸ τὸ συνειδισμένο μου. Τὸ βάρος μου αὐξάνε διαρκῶς—Αὐτὸ φυσικὰ δὲ μ' ἄρρεσε ἄλλα κοντὰ σ' αὐτὸ καὶ μιὰ ἄλλη ἀκόμα αἰτία μ' ἔκαμε ν' ἀφίσω τὸ κυνήγι, μόνο γιὰ τὸν ἄντρα μου—Σὲ λίγους μῆνες, θὰ γινόμενα μητέρα.

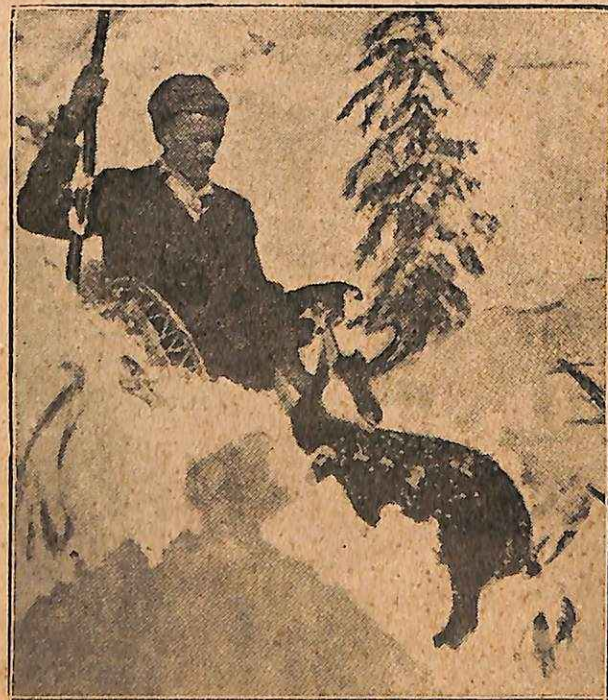
Ἐτσι, γύρισα στὰ βιβλία μου καὶ στὰ χαρτιά μου ἀποκλειστικά.

Καὶ σήμερα, ἐνῶ ἐκεῖνος πηγαίνει, δυὸ καὶ τρεῖς μέρες πολλὰς φορὲς σὲ μακρινὰς κυνηγετικὰς ἐκδρομὰς, ἐγὼ μένω κοντὰ στὰ τρία παιδιά μας καὶ στὰ βιβλία μου.

Ἐτσι δὲν παραπονιέμαι πᾶ πὺν φεύγει κάθε ἐβδομάδα, γιὰ τὴν καθ' ἓνα ἔχει τὴ χαρὰ του καὶ ὅταν στὸ σπίτι ἔρθουν οἱ φίλοι μας, οἱ ὥρες περνοῦν γρήγορα γύρω ἀπ' τὴ συζήτησι φιλολογίας καὶ κυνηγιῶ.

ΘΑΛΕΙΑ ΚΑΛΛΙΓΙΑΝΝΗ

(Ἡράκλειο, Ἰανουάριος 1935)

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ALPHONSE DAUDET

Ὁ Ταρταρίνος καὶ τὰ Ταρασκῶνα

Μετάφρασις κ. ΑΛ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Μόλις ἐπῆλθε εἰς τὴν βάρκα τοῦ πλοίαρχου, νά!

ἓνα ζῶον λαχανιασμένο κατέβαινε ἀπὸ τὴν πλατεῖα καὶ ἔσπευδε γρήγορα σ' αὐτόν. Ἦταν ἡ γκαμήλα, ἡ πιστὴ γκαμήλα ποὺ ἀπὸ εἴκοσι τέσσερες ὥρες ζητοῦσε τὸν ἀφεντικὸ της εἰς τὸ Ἀλγέρι.

Ὁ Ταρταρίνος μὲν τὴν εἶδε ἄλλαξε χρῶμα καὶ ἔκανε ὅτι δὲν τὴν ᾔξερε. Ἀλλὰ ἡ γκαμήλα ἐξεμάνη.

Ἐτρεχε κατὰ μῆκος τῆς παραλίας καὶ ἐκύτταζε τὸν φίλο της μὲ τρυφερότητα.

«Πάρε με μαζί σου» ἐφαίνετο νὰ λέη μὲ τὸ θλιβερὸ βλέμμα της.

—Δικὴ σας εἶναι αὕτη ἡ γκαμήλα; ἐρώτησε ὁ πλοίαρχος.

—Καθόλου, ἀπάντησε ὁ Ταρταρίνος, ποὺ ἀνατρίχιασε τὴν ιδέα νὰ φθάσῃ στὴν Ταρασκῶνα μὲ αὕτη τὴ γελοία συνοδεία.

Καὶ ἀπαρνούμενος χωρὶς ντροπὴ τὸν σύντροφο τῶν ἀτυχιῶν του, ἔσπρωξε τὴ βάρκα μὲ τὸ πόδι του ἀπὸ τὴν παραλία, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ φόρα νὰ φύγουν. Ἡ γκαμήλα πέφτει ἀμέσως στὸ νερὸ καὶ κολυμπᾷ πίσω ἀπὸ τὴ βάρκα πρὸς τὴν διεύθυνσι τοῦ βαποριοῦ, ὅπου βάρκα καὶ γκαμήλα ἔφθασαν σχεδὸν μαζί.

—Στὸ κάτω-κάτω τὴν λυποῦμαι αὕτη τὴν γκαμήλα, εἶπε ὁ πλοίαρχος Μπαρμπασοῦ, μού ἔρχεται νὰ τὴν πάρω ἐπάνω καὶ μὲν φθάσω εἰς τὴν Μασσαλία νὰ τὴν χαρίσω εἰς τὸν ζωολογικὸ κήπο.

Τὴν ἀνέβασαν εἰς τὸ κατὰστρωμα μὲ τὸ βίντζι καὶ ὁ «Ζουάβος» ἐξεκίνησε.

Τὶς δύο ἡμέρες ποὺ διήρκεσε τὸ ταξίδι, ὁ Ταρταρίνος τίς ἐπέρασε ὁλομόναχος εἰς τὴν καμπίνα του, ὅχι γιὰ τὴ θάλασσα ἢ τὸ ἄσχημον, οὔτε γιὰ τὴν

ζαλισθῆκε, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ διάβολος ἡ γκαμήλα, μὲν ἔβλεπε τὸν ἀφεντικὸ της εἰς τὸ κατὰστρωμα, ἔκανε γύρω του ἓνα σωρὸ γελοῖες τρυφερότητες.

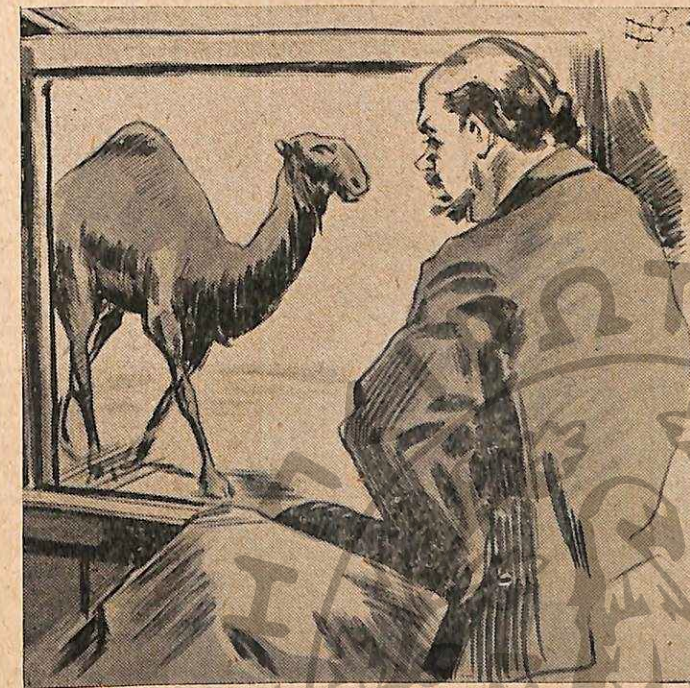
Ἐπὶ τέλους ἔφθασαν καὶ ὁ «Ζουάβος» ἡγκυροβόλησε.

Ὁ Ταρταρίνος ποὺ δὲν εἶχε ἀποσπενέ, κατέβηκε χωρὶς νὰ πῇ τίποτα, διέσχισε γρήγορα τὴν Μασσαλία, διαρκῶς μὲ τὸ φόβο μήπως τὸν ἀκολουθεῖ ἡ γκαμήλα καὶ δὲν ἀνέπνευσε παρὰ ὅταν ἐγκατεστάθη σὲ ἓνα βαγόνι τρίτης θέσεως, ποὺ εἰρεχε ὁλοσχερῶς γιὰ τὴν Ταρασκῶνα.

Δὲν εἶχαν προχωρήσῃ οὔτε δύο χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Μασσαλία, ὅποτε ὁλοι οἱ ἐπιβάται τρέχουν στὰ παράθυρα. Κάτι κυττάζουν καὶ ἀποροῦν. Ὁ Ταρταρίνος μὲ τὴν σειρά του σκύβει καὶ τί βλέπει; Τὴν γκαμήλα, κύριοι, τὴν ἀναπόφευκτη γκαμήλα ποὺ εἰρεχε ἐπάνω εἰς τὴς γραμμὰς, πίσω ἀπὸ τὸ τραῖνο καὶ τὸ συνηγωνίζετο εἰς ταχύτητα. Ὁ Ταρταρίνος ἀποσβολωμένος ἐανακάθησε εἰς τὴν θέσι του κλείνοντάς τὰ μάτια.

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν καταστροφικὴν αὕτη ἐκστρατεία, ἐλογιά- ριασε νὰ γυρίσῃ πίσω ἐν κόγχῃ. Ἀλλὰ τώρα ἡ παρουσία αὐτοῦ τοῦ ὀγκώδους τετραπόδου καθιστοῦσε τὸ πρᾶγμα ἀδύνατον. Θεέ μου! Τί γυρισμὸ ποὺ θὰ ἔκανε! Χωρὶς πεντάρα, χωρὶς λιοντάρια, χωρὶς τίποτα... Μὲ μιὰ γκαμήλα...

—Ταρασκῶνα, Ταρασκῶνα. Ἐφθασαν. Ἐπρεπε νὰ κατεβῇ. Τί ἐκπληξίς! Μόλις τὸ φέσι τοῦ ἥρωος ἐφάνηκε εἰς τὴν πόρτα τοῦ βαγονιοῦ, μιὰ μεγάλη φωνή.

Ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραῖνου ἀντίκρισε τὴ γκαμήλα ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε...

—Ζήτη ο Ταρταρίνος, έκανε να τρέξουν οι τζαμένιοι θόλοι του σταδίου.

—Ζήτη ο Ταρταρίνος, ο μεγάλος κυνηγός των λεόντων.

Και άμέσως άρχισε η φιλαρμονική και η χορωδία. Ο Ταρταρίνος δλίγο έλλειψε να λιποθυμήσει, γιατί ένόμισε πως έπρόκειτο περί κοροϊδίας. Άλλα όχι! Όλοι οι κάτοικοι της Ταρασώνας ήταν εκεί με τα καπέλλα στο χέρι. Να ο γενναίος ταγματάρχης Μπραβίδας, ο όπλοπώλης, ο Πρόεδρος, ο φαρμακοποιός και όλο το εύγενές σώμα των κυνηγών των κασκέττων, που συνωστίζετο γύρω από τον άρχηγό του και που τον έφερε εν θριάμβω στις σκάλες του σταδίου.

Περίεργα άποτελέσματα της φαντασίας! Το δέρμα του τυφλού λιονταριού που έστειλε εις τον Μπραβίδα, ήτο η αίτια όλου αυτού του θορύβου. Χάρης σ' αυτό το δέρμα, (που το είχαν εκθέσει εις την Λέσχη) οι Ταρασωνέζοι έφαντάσθησαν όλόκληρο δράμα. Δεν ήτο πλέον ένα λιοντάρι που είχε σκοτώσει ο Ταρταρίνος, ήταν δέκα λιοντάρια, είκοσι λιοντάρια, άμέτρητα λιοντάρια. Έτσι ο Ταρταρίνος φθάνοντας στην Μασσαλία, ήτο διάσημος χωρίς να το

ξέρη και ένα ένθουσιώδες τηλεγράφημα τον είχε προλάβει στην πατρίδα του.

Άλλα αυτό που ξεχείλισε τον λαϊκό ένθουσιασμό, ήτο όταν είδαν έναν φανταστικό ζωο κατασκοπισμένο και ιδρωμένο να ακολουθή τον ήρωα.

Ο Ταρταρίνος καθυσήχασε τους πατριώτες του.

—Είναι η γκαμήλα μου, είπε.

Και υπό την επίδρασι του Ταρασωνέζικου ήλιου, αυτόν του ωραίου ήλιου που προκαλεί άθελα άθωα ψέμματα, προσέθεσε ένω έχάιδευε την καμπούρα της γκαμήλας.

—Είναι ένα εύγενές ζωο. Με είδε να σκοτώνω όλα μου τα λιοντάρια.

Έπάνω σ' αυτό, έπιασε το χέρι του ταγματάρχου που έκοκκίνησε από ευτυχία και ακολουθούμενος από την γκαμήλα του, περιστοιχισόμενος από τους κυνηγούς των κασκέττων και έψευφημούμενος από τον κόσμο, διηυδύνθη ήσυχα στο σπῆι με το βαοβάβ, και ένω έβράδιζε άρχισε την αφήγησι των μεγάλων του κυνηγιών.

—Ένα βράδυ, που λέτε, μέσα στην καρδιά της Σαχάρας.....

ΤΕΛΟΣ

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Ο Δρ Μανάνα καθηγητής του Γαλλικού Κολλεγίου επέτυχε να καθορίση την ταχύτητα των πτηνών, διορθώσας ούτω τας μέχρι σήμερα άσφαφείς πληροφορίες επί της ταχύτητος τούτων.

Από δεκαετίας και έντευνθεν, γράφει ο Δρ Μανάνα, συνεπεία των μελετών αι όποιαί γίνονται επί της πτήσεως των πτηνών, έν συνδυασμό μετά της έφαρμογής και καταμετρήσεως ταύτης εις την άεροπορίαν, έφημερόσθησαν διάφοροι τρόποι και μέθοδοι προς εξακριβώσιν της ταχύτητος των πτηνών.

Π. χ. Ούτοι ένέντωναν εις δύο άντιθέτους πλευράς, η άπόστασι των όποιων εκ των προτέρων έχει καταμετρηθή άκριβώς, δύο έσχάρας με πολύ λεπτάς κλωστάς, δια των όποιων θα έπέτων τα εξαπολύόμενα πτηνά και τ' όποια, διερχόμενα έκοπτον τας κλωστάς ανά μίαν έκαστον. Έκάστη κλωστή ήτο προσδεδεμένη από του ένός άκρου με ηλεκτρικόν μηχάνημα τ' ό κόψιμον μιάς κλωστής προκαλεί τον κωδωνισμόν μικρού κώδωνος, άφου συγχρόνως σημειούται επί ταινίας ό άκριβής χρόνος. Και ούτω καθωρίζετο το χρονικόν διάστημα από της εξαπολύσεως μέχρι του κωδωνισμού.

Άλλος τρόπος εξακριβώσεως της ταχύτητος ήτο ο έξης: ένένετο το πτηνόν δια του ένός άκρου κλωστής, το άλλο άκρον της όποίας ήτο τυλιγμένον εις καρουλάκι (μακαρά). Το πτηνόν κατά το πέταγμά του ξετύλιγε τον μακαρά. Ο αριθμός των στροφών του μακαρά και συνεπώς το μήκος της έκτυλιχθείσης κλωστής και το χρονικόν διάστημα έσημειούντο συγχρόνως και ούτως κατεχωρείτο

η ταχύτης του πτηνού.

Πλήν τούτου όμως και δι' άλλων μέσων ως π. χ. δια του κινηματογράφου και φωτογραφικής μηχανής ήδυνήθησαν να εξακριβώσουν την ταχύτητα των πτηνών. Έγένοντο όμως δοκιμαί και δι' αυτοκινήτων και άεροπλάνων και ούτω καθωρίσθη η ταχύτης πολλών πτηνών ως π. χ. Η Σαρσέλα πετά με ταχύτητα 135 χιλ. την ώρα ήτοι με 37 μέτρα το δευτερόλεπτον.

Η άγρίοπαπια διανύει 122 χιλμ. την ώρα ήτοι 33 μέτρα το δευτερόλεπτον.

Ο Φασιανός διανύει 95 χιλμ. την ώρα ήτοι 26 μέτρα το δευτερόλεπτον. Η καμπύσια πέρδικα 80 χιλμ. ήτοι 22 χιλμ. το δευτερόλεπτον. Το άγριοπερίστερο 72 χιλ. ήτοι 20 χιλ. το δευτερ. κ.τ.λ.

Ο Φασιανός κατά την άπογίωσίν του αναπτύσσει ταχύτητα 62 χιλ. την ώρα ήτοι 17 μ. το δευτερόλεπτον, η δέ πέρδικη 52 χιλ. ήτοι 14 μ. το δευτερόλεπτον.

Όλοι οι άνω αριθμοί άποδεικνύουν την μεγαλυτέραν ταχύτητα εις καιρόν κανονικόν, ήσυχον. Όταν όμως φυσά άέρας κατά μέτωπον ή πλαγίως, τότε η ταχύτης έλαττούται αναλόγως και συμφώνως προς την δύναμιν του άνέμου.

Το ζήτημα τούτο της ταχύτητος των πτηνών είναι πολύ σπουδαίον δια τους κυνηγούς, οτινες όφείλουν να γνωρίζουν την ταχύτητα έκαστου πτηνού ως και την αναπτυσσομένην ταχύτητα του βλήματος του όπλου των.

ΕΥΘΥΜΑ

Κάποτε, κάποιος νεαρός δικηγόρος, σε ένα μεγάλο κύκλο που ήσαν μερικοί κυνηγοί αλλά περισσότερες ώραιες κυρίες, διηγείτο με σοβαρότητα χιλίων Νεμωδ άθλους του κυνηγετικούς τους όποιους χάρη εις την εύφράδειάν του κατώρθωνε να του: πικρυσιάζη τόσον καλά γαρνιρισμένους ώστε να έχη κινήση άμέριστον την προσοχήν όλων και ίδια των κυριών της συντροφιάς.

Είχε καταντήσει να μη όμιλή πλέον κανείς άλλος!

Σε μία στιγμή που το το ενδιαφέρον όλων είχε φθάσει εις το κατακόρυφον γιατί με μία τουφεκία έσκότωσε τρείς αριθμός 3 λαγού:, ό άθεόφοβος! και που δεν απέμεινε παρά να χειροκροτήσουν όλοι, σηκώνεται από την θέσιν του ό φίλος ό Μανώλης: και με άνάλογον προς την σοβαρότητα της διηγήσεως ύπος, τον πλησιάζει και τεινών το χέρι προς αυτόν του λέγει:

—Τά θεριά μου συγχαρητήρια, άγαπητέ κ. συνάδελφε.

—Εύχαριστώ, άπαντά εκείνος, εύχαριστώ πολύ φίλε μου, αλλά είσθες και σεις δικηγόρος;

—Α όχι άγαπητέ μου! άπλως είμαι κι' εγώ ψεύτης!—Ταμπλώ!!

Χαλκίς

Π. Π.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το μεγάλο κορό που μās έφερεν ό Φεβρουάριος έβόηθησε πολύ τους κυνηγούς διότι έπασαν παντού πολλές μπεκάτσες και άπειράριθμα κοπάδια παπιών έγένισαν κάθε μέρος όπου είχε παραμείνη λιγάκι νερό, ως επίσης και τα ύγρα χωράφια και άμπέλια άκόμη έγένισαν από πάπιες, ιδίως και τα περίε της παλαιάς λίμνης των Γενιτσών χωριά, όπου οι χωρικοί λέγουν, ότι από πολλά χρόνια είχαν να ίδουν τόσον πολλές πάπιες.

Πολλές παρέες έσκότωσαν μεγάλον αριθμόν μπεκασίδων αλλά το ρεκόρ έπήρε, η παρέα του κ. Π. Σταθάτου, ή όποια άποτελουμένη από τας Κυρίας Π. Σταθάτου, Α. Σταθάτου και τους κ. κ. Π. Σταθάτον, Α. Σταθάτον, Εύγενίδην, και Ζαρίφη, είχαν ως όρημητήριον το φιλόξενον κτήμα του κ. Π. Σταθάτου εις Μόδι και έκυνηγούσας από Στανούν μέχρις Άπλωνιάδος και έσκότωσε 400 μπεκάτσες.

Πρόπει όμως να σημειωθεί, ότι όλοι οι άποτελούντες αυτήν την πικράν, μηδ' των κυριών εξαίρουμένων είναι θανμάσιοι σκοπευταί, αι δέ Κυρίαί είναι άκόμη περισσότερον αξιοθαύμαστοι, διότι επέτυχαν όρατα άποτελέσματα με όπλα καλίμπρ 16, με τα όποια έκυνήγησαν άκόμη και πάπιες.

Το δάσος της Κουλούρας εκράτησε τις περισσότερες μπεκάτσες και εκεί έσκότωνε τις περισσότερες μπεκάτσες και εις αυτόν όφείλονται αι έπιτυχίαί του.

Όταν το πράγμα έγνωσθη καθώς και ή άσπλαχνος εγκατάληψις μέσα εις το δάσος, του δεινώς περιπεπλεγμένου κ. Λάκου, ό Πρύτανης των Ποντίων κυνηγών προυσκετικοί, ή διότι έλειπαν οι γουρσου-

ζηδες Άθηναίοι....

Εις αυτό το δάσος συνέβησαν κομικοτραγικά σηναι μεταξύ κυνηγών, οι όποιοι έχάθησαν και δεν ήμπορούσαν να έβγουν περιπλακέντες στις βαττονίες και στα άγκάδια, σάν καρδερίνες στις έσβεργες.

Ετοι ό πρωταθλητής μας του τέτις κ. Λαλάκος Στάλιος εκόλλησε οι κάτι άγκανιές, και δεν ήμπορούσε με κανένα τρόπο να έβγη από μέσα, συγχρόνως είχε χάση τον προσανατολισμόν και το ήθικό του και δια να τα καταφέρει καλύτερα, είχε πετάξη και το όπλο του (λέγεται μάλιστα ότι εκλαίε πυρίνα δάκρυα, αλλά αυτό διαφεύσθη άρμοδιως).

Εις την δύσκολον αυτήν στιγμήν εκάλεσε εις βοήθειάν του τον φίλον μας Βαλεντίνο, αλλά εκείνος έβαλε τα γέλια και έφυγε σφυρίζων ένα τραγούδι Ποντιακό...

Εύτυχώς ότι εκεί κάποιον ένυχεν ό διάσημος Πόντιος επίσης κυνηγός κ. Πελοπίδας ό όποιος ίδων τα χάλια του Λαλάκου και την άπονιά του Βαλεντίνου, έσπευσε μαζί με τους κ. κ. Βάρδα, Νεσπενς και ή Θωμάη και άπελευθέρωσαν τον άτυχό κ. Λαλάκον.

Εις όλα αυτά τα κυνήγια τα πρωτεία πάντοτε είχαν ό Βαλεντίνος, ως ότου το πράγμα κατήντησεν σκανδαλώδες και μετά παρακολούθησαν άνεκαλύφθη, ότι ό φίλος Βαλεντίνος, έπρεπε έναν επαγγελματιάν κυνηγόν από την Κουλούραν, ό όποιος του έσκότωνε τις περισσότερες μπεκάτσες και εις αυτόν όφείλονται αι έπιτυχίαί του.

Όταν το πράγμα έγνωσθη καθώς και ή άσπλαχνος εγκατάληψις μέσα εις το δάσος, του δεινώς περιπεπλεγμένου κ. Λάκου, ό Πρύτανης των Ποντίων κυνηγών προυσκετικοί, ή διότι έλειπαν οι γουρσου-

Βαλεντίνο, «όχι μόνον από κυνηγόν αλλά και από Πόντιον...» Την ανακάλυψιν αυτήν όφείλομεν εις κάποιον ιατρόν ό όποιος μαζί με ένα φίλο του, μηχανικό, άνεκαλύψαν το κόλπο του Βαλεντίνου.

Αντιθέτως, αι εκδρομαί εναντίον των παπιών, δεν επέτυχαν πουνθενά διότι εις τα μέρη όπου έδραιοκνται τώρα, μετά την άποξήρανσιν της λίμνης των Γενιτσών, δεν είναι δυνατόν να κυνηγηθούν έπιτυχώς, διότι τα μέρη είναι άνοικτά και αι κακονχίαί πολύ μεγάλαί.

Μία μεγάλη εκδρομή όργανωθείσα υπό των κ. κ. Π. Σταθάτου, Α. Σταθάτου και της κυρίας του Α. Σταθάτου, εις την όποιαν έλαβον μέρος και οι κ. κ. Ζ. Κλάρκ, Διευθυντής της Στάνταρτ και Γ. Δημητριάδης, μηχανικός εις την όρειαν λίμνην Κερκίνην απέδωκε μικρά σχετικώς άποτελέσματα, περί τις 50 πάπιες, διότι ή λίμνη δεν είναι κατάλληλος δια κυνήγι και δεν παρέχει μέρη κατάλληλα δια να κρυφθούν οι κυνηγοί.

Μία άλλη εκδρομή από βετεράνους των παπιών τους κ. κ. Σμίτ, Υποπρόξενον της Γερμανίας, Πάουλους, Γραμματέα του Γερμανικού Προξενείου, Κλάιμπε, άρχηγόν των Χιτλεριστών Μακεδονίας, Κλάρκ, Διευθυντή της Στάνταρτ και Γ. Δημητριάδην, άρχιτέκτονα, είχε επίσης μικρά άποτελέσματα, καθώς και μία άλλη όργανωθείσα από τον ληισοφάγον ιατρόν κ. Γ. Τζαμαλούκαν, εις Χηναρούν, όπου μετέβησαν με βενζινόπλοιοι οι κ. κ. Τζαμαλούκας, Μοσκόφ, Μιχαηλίδης Βιαγκίνης και Γ. Δημητριάδης διότι έσκότωσαν έλάχιστες πάπιες.

Ο μόνος ό όποιος έκαμεν ένα πραγματικόν θάυμα, είναι ό μετριόφωνος κυνηγός αλλά παλαιός και άτρόμητος θαλασσολύκος κ. Μικίς Άλτίντοπ, ό όποιος μετέβη επίσης εις Χηναρούν με ένα φίλο του επιβαίνοντες μικράς βάρκας, διέσχισαν τον κόλπον της Θεσσαλονίκης, με φοβερή κακοκαιρία και χιονοθύελλα, έκοιμήθησαν

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Ένα στιγμιότυπο, από το γοπτευτικό κλείσιμο της λίμνης των Ιωαννίνων κατά την 3-2-35. Είς την όπ' αριθ. 14 λέμβον διακρίνεται ό πρόεδρος του Κ. Σ. Ν. Ιωαννίνων, κ. Γεώργιος Χρηστίδης.

Δράμα.—'Εξ ἀ-
ριστερῶν δ κ.
'Αθ. Παπανα-
σάλης Γ. Γραμ-
τοῦ Κυν. Συλ-
λόγον μετὰ τῶν
κ. Δ. Κιοσὲ καὶ
Ν. Δερμπούλου,
κατόπιν κνη-
γιουνάλεπτῶν.
Τὰ δύο σκυλιά
κατεσπάραξαν
λύκοι, ὡς ἀ-
ναγροφο-
μεν.

βεβαίωσαν ο δικηγόρος κ. Ζωγράφος, ο οποίος, μεταβαίνων κατά τας μεσονυκτίους ώρας στο σπίτι του, τον συνήγαγε περιδιαβάζοντα έξωθεν του καφενείου «Ελπίδα» και αναμένοντα, ίσως παραγγελθέντα... καφέ του. Εύτυχώς, ο ταύτα διηγούμενος δεν είναι κυνηγός, γιατί αλλιώς, ποιός ξέρει τι θα μάς έφωλλαν πάλι έμεις τους κυνηγούς!

—Το υπό του Κυνηγετικού Συλλόγου μας ληφθέν μέτρον διορισμού έφέτος δύο φυλάκων θήρας, επέφερε καλά αποτελέσματα, σημειούμενα εις γενικά γραμμάς εις το ότι, και μετά την λήξιν ακόμη της κυνηγετικής περιόδου, παρουσιάζεται πληθώρα λαγών, διασωθέντων όχι τόσο από τους κυνηγούς, όσον από τας παγίδας, διά των οποίων τα προηγούμενα χρόνια έγένετο κυριολεκτικώς θραύσις.

—Επίσης εις το αυτό μέτρον του διορισμού φυλάκων θήρας οφείλεται και η έφετηρή αύξησις του αριθμού των άδειών θήρας. Ούτω, ενφ' κατά το 1932—33 έξεδόθησαν υπό του Λαοαρχείου μας 412 άδειαι θήρας, κατά δέ το 1933—34 τοιαύται 696, έφέτος αί άδειαι θήρας ανήλθον εις 810,

σώονος, φονεύσασα 10 εντός ολίγων ώρων.

—Επίσης τον μεγαλύτερον αριθμόν μπεκατόνων, 140 κομμάτια, επέτυχε ή ομάδα των κ. κ. Στ. Τζιτζούλη, Γεωργίου Πετριάκη, Δημ. Πατάικα και Γεωργίου Πατάικα εις το Παπαπούλι.

—Εις το αυτό μέρος οι κ. κ. 'Ιωάν. Δαλθανάσης, Νικόλ. Λάμπρου, Γεώργιος Πετριάκης, 'Ιππόλ. Κούνας και Μιχ. 'Αλέκου, έφονευσαν 50 μπεκατόνες, οι δέ κ. κ. 'Αθ. Χούντρας και Δημ. Παπαδόπουλος δέκα έξ.

—Εις το Μπακογιάντικο Ρουμάνι είχε καλήν έπιτυχίαν μπεκατόνων ή ομάδα των κ. κ. Δημ. Μπακογιάντη, Γ. Πετριάκη και 'Ι. Δαλθανάση ως και επίσης εις το Νυχτερέμ οι κ.κ. Μιχ. 'Αλέκου και Νικ. Λάμπρου.

—Ο Κυνηγετικός Σύλλογός μας έτοιμάζει μία παγάνα για λύκους οι οποίοι απεθρασύνθησαν με τα χιόνια.

Ω. ΔΑΔ.

ΜΕΣΩΡΟΠΗ

—Τον παρελθόντα μήνα, δέκα περίπου μέλη του Κυνηγετικού Συλλόγου «'Αρης» με έπί κεφαλής τον πρόεδρόν μας και φημισμένον γουρουνοκυνηγόν, έξεδραμον για παγάνα εις την θέσιν Τράφοι περιφερείας 'Ακροποτάμου.

—Το καλύτερο πόστο άφείθη εις τον κ. Πρόεδρο, με την βεβαιότητα ότι δεν θα άφηνε να του ξεφύγη κάθε ζουλάπι που θα περνούσε απ' έμπρός του.

—Η παγανιάρθηκε με τα σκυλιά και τους συνεχείς πυροβολισμούς ξεπέταξαν άρκετά γουρούνια, τα όποια πήραν διευθύνη προς τον κ. Πρόεδρο, ο οποίος

δμως άνεπαύετο σταυροπόδι καπνίζων άρρεμανίως.

—Ο Πρόεδρος μας ό όποιος φημίζεται ότι είναι περήφανος στ' αὐτιά, δεν έπρόσεξε το δαιμονιώδη θόρυβο ενός κάπρου, ό όποιος πέρασε δίπλα του και έπεχείρησε να του πυροβολήση τα νώτα, χωρίς ν' αντίληφθῇ τί ζουλάπι πυροβολεί.

—Το γουρούνι, έπληγώθη στο άριστερό πόδι και έξηφανίσθη στη πυκνά φονευθέν παρ' ήμών κατόπιν.

—Εν τῷ μεταξύ περί τα δέκα γουρούνια που άκολούθησαν τον κάπρο, πέρασαν άλλα δέκα και άλλα από πάνω από τον κατατρομαγμένο Πρόεδρο, τον σκούνησαν, τον τσαλαπάτησαν και περιφρονητικώς άντιπαρήλθον.

—Ο δυστυχής Πρόεδρος καταληφθείς υπό τεταρταίου πυρετού, έμεινε άφρονος επί ήμισιαν ώραν και έδικαιολογήθη κατόπιν ειπών ότι ενόμιζεν ότι του έπετέθη άγέλη λύκων και όχι άγριογούρουνα.

—Διαδίδεται έπιμόνως ότι ό κ. Πρόεδρος τόσο φόβο έδοκίμασε, ώστε πετιέται στον ύπνο του τρομαγμένος και με παραληρήματα φόβου.

Δ. και Γ. Μ.

ΧΑΛΚΙΣ

—Η λήξασα κυνηγετική περίοδος υπήρξε ή πενιχρότερη εις θηράματα που ένθυμούνται οι έδω κυνηγοί, παρά τας μάλλον εύνοϊκάς καιρικάς συνθήκας που έπεκράτησαν φέτος, δηλαδή βροχές άρκετες πρώιμα και κατόπιν πτώσις χιόνος γενική.

—Εις τας περιοχάς 'Αχμέτ 'Αγιά, Σκυλόγαννη, Μαντουδιού, Πούργου Τριάδος κλπ., ή μπεκατόνες υπήρξαν λιγοστές, μη ικανοποιούσαι καν τους ντόπιους, πολλὰ δέ μάλλον τους 'Αθηναίους οι όποιοι επανειλημμένας εκδρομάς—πλην άνευ έπιτυχίας—επραγματοποίησαν.

—Τα ένδημικά επίσης δεν ικανοποίησαν τους κυνηγούς μας.

—'Εδη μελετώνται μερικώς παγάνες προς την Βοιωτικήν περιοχήν, προς έξολύθρευσιν των ζουλαπιών.

Π. Π.

ΠΡΕΒΕΖΑ

—Τα κυνήγια μας έφέτος όπωσδήποτε καλά. Καλοκαιρινά τριγόνια είχομεν άρκετά, όρτύκια έπέρασαν ολίγα, άλλα δεν τα έπετύχαμεν. Μπεκατόνες όχι όπως υπολογίζαμε δεν έφύσηξε από πρώιμα.

—Η περιφέρειά μας έχει τοιούτο εάν δεν φνοήξη πρώιμα και από μαύστορο με μαύστορο τρεμυντάνα, δηλαδή βορειοδυτικός ή βορρηάς, δεν έχει ποτέ πολλά πουλιά.

—Οι συνήθεις καιροί που έπεκράτησαν έφέτος ανατολικοί με βορειανατολικοί, δεν φέρουν πουλιά, ή μάλλον τα διευθύνουν προς άλλου, διότι ενφ' από πρώιμο ήμεις δεν είχαμε πουλιά, άλλη περιφέρεια, ή Κέρκυρα, και ή άντικρύ της 'Ηπείρου, είχαν άρκετά.

—Τώρα με τα γνείσματα (έπιστροφία) είναι ολίγα πουλιά. Στις Φιλιπιάδες ιδίως τα μέρη μπορεί μία παρέα να κάμη 30 κομμάτια ήμεροίως, και θα είναι και τον Μάρτιον ακόμη πουλιά έδω κάτω διότι ψηλά έχει πάρα πολλά χιόνια 1 και 1/2 μέτρο χιόνι στα Ζογέρια και την 'Ανατολική 'Ηπειρο.

Χ. ΧΑΣ.

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

Οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι των περισσότερων έπαρχιών της Πελοποννήσου απέστειλαν εις τα γραφεία του περιοδικού αντίγραφα αιτήσεών των προς το 'Υπουργείον Γεωργίας και ψηφίσματα διαμαρτυρίας διά την συνεχιζομένην απαγόρευσιν των ένυδρων και των τριγώνων.

Ο Κυνηγετικός Σύλλογος Πατρών δι' αίτησέως του από 5 παρελθόντος, ζητεί τροποποίησιν του χρόνου θήρας από 16 Αυγούστου μέχρι 16 Μαρτίου δι' όλα τα αποδημητικά, από 16ης Μαρτίου μέχρι 30 'Απριλίου διά τα ένυδρα και από 15 'Απριλίου μέχρις 20 Μαΐου διά τα τριγώνια.

Ομοίως τα άνω ζητεί και ό Κυνηγετικός Σύνδεσμος Δήμου 'Ολυμπίων ή «'Αρτεμις» διά έκτενοϋς άναφοράς του.

Επίσης ό Κυνηγετικός Σύλλογος Πυλίας ή 'Αρτεμις, δι' αίτησέως του ζητεί τα ένυδρα διά τας λίμνας της περιφερείας του μέχρι 15 'Απριλίου.

Επίσης ό Σύλλογος Κυνηγών Βαρθολομιού ή «'Αρτεμις» ζητεί να έπιτραποϋν τα ένυδρα, τα μόνα διαβατικά της περιφερείας του, μέχρι 30 'Απριλίου.

Επίσης ό Σύνδεσμος Κυνηγών Δοξάτου και περιχώρων ή «'Αρτεμις» ζητεί την παράτασιν της θήρας των ύδροβίων.

Επίσης ό Κυνηγετικός Σύλλογος Καλαμών δι' άναφορών του προς το Πολιτικόν Γραφείον και το 'Υπουργείον Γεωργίας, ζητεί τροποποίησιν του Νόμου περί θήρας και κατόπιν πειστικωτάτης είσηγήσεως καταλήγει εις την κατωτέρω υπόδειξιν σχεδίου Νόμου:

Σχέδιον Νόμου περί θήρας
«Η άκροτελεύτιος διάταξις του άρθρου 18 του Νόμου 5785 τροποποιείται ως έξης:

«Άρθρον 18 το άρθρον 2 του αυτού άνω Νόμου 5728 τροποποιείται ως έξης:

«Επιτρέπεται ή θήρα εξαιρετικώς των κάτωθι θηραμάτων και πέραν της θηρευτικής περιόδου και

συγκεκριμένων:

1) Των μέν ένυδρων και παρυδατίων και κατά τους μήνας Μάρτιον και 'Απρίλιον 2) Των Τσιχλών και κοσσύφων και κατά τον μήνα Μάρτιον και 3) των Τρυγόνων και λοιπών ομοειδών των και από 15 'Απριλίου μέχρις 20 Μαΐου εις τους κεκτημένους κανονικάς άδείας θήρας της έκάστοτε ληγούσης θηρευτικής περιόδου ών ή ισχύς παρατείνεται διά τα άνω θηράματα μέχρις 20 Μαΐου πλην όμως ή θήρα άπάντων των άνω θηραμάτων από 1ης Μαρτίου έπιτρέπεται μόνον εις τας λιμνώδεις, έλώδεις παραποταμίους και παραθαλασσίους έκτάσεις.

Πάσα έτέρα διάταξις άντικειμένη εις τον παρόντα Νόμον καταργείται.

Επίσης και πλείστοι άλλοι Κυνηγετικοί Σύλλογοι έήτησαν την τροποποίησιν του Νόμου και παράτασιν της άνοίξεως μέχρι τέλους Μαΐου.

Τι λέγει ό κ. 'Υπουργός

Κατά πληροφορίας μας ό κ. Δεκάζος άπάσας τας αίτήσεις ταύτας και άναφοράς παρέπεμψεν εις το άρχεον, μη θελήσας να άσχοληθῇ καν με τα δίκαια αίτήματα των κυνηγών όρισμένων περιφερειών.

Συντάκτης μας έήτησε παρά του κ. 'Υπουργού να πληροφορηθῇ της διαθέσεως του σχετικώς με την τροποποίησιν του Νόμου.

Ο κ. Δεκάζος είπε περίπου τα έξης:

—Δεν είμαι διατεθειμένος έπισυδενί λόγω να μεταβάλω το «όρθόδοξον» καθεστώς του θηρευτικού Νόμου το όποιον εύρον. Θεωρώ τον Νόμον άρκούντως τέλειον ώστε να μη έπιδέχεται τροποποιή-ωτε.

—Δεν είμαι διατεθειμένος έπισυδενί λόγω να μεταβάλω το «όρθόδοξον» καθεστώς του θηρευτικού Νόμου το όποιον εύρον. Θεωρώ τον Νόμον άρκούντως τέλειον ώστε να μη έπιδέχεται τροποποιή-ωτε.

«Ιδίως διά τον χρόνον θήρας, όχι μόνον εγκρίνω τα ύφιστάμενα όρια, άλλα θα ήτο καλύτερον εάν ήτο πλέον περιορισμένος και ό χρόνος θήρας της 'Ηπείρου, δι' όρισμένα θηράματα.

—Διά τα ένυδρα και τα τρυγώνια κ. 'Υπουργέ, έχουν εξαναστεί οι κυνηγοί.

—Δέν δικαιολογώ την εξέγερσιν των. Έκνήγησαν άρκετά επί 7 μήνας. 'Ας άναπαυθούν ήδη και αυτοί και τα θηράματα, ιδίως εις τας ίεράς στιγμάς της άναπαραγωγής των. Δέν έχουν να ώφεληθούν οι κυνηγοί από τα θηράματα της άνοίξεως. Τοιάντιον θα βλάψουν και το ένδημικόν και την γεωργίαν. Πάντως εκ μέρους μου να μη περιμένουν οι κυνηγοί παρανομίας και έλαστικότητα εις το ζήτημα αυτό.

—Οι πολιτευταί των έπαρχιών κ. 'Υπουργέ, υίοδετοϋν τας διαμαρτυρίας των κυνηγών και θα φέρουν το ζήτημα εις την Κυβέρνησιν και την Βουλήν.

—Θα με εύρουν πρόθυμον συζητητήν και θα ιδωμεν εάν θα με πείσουν ή θα τους πείσω.

Και ό κ. 'Υπουργός άφήκε τελικώς να εκδηλωθῇ ή κατηγορηματική άρνησίς του.

Αί ενεργειαι μας

Κατόπιν των άνωτέρω, έγένετο την παρελθούσαν εβδομάδα σύσκεψις μερικών προέδρων των κυνηγετικών Συλλόγων 'Αττικής εις τα Γραφεία του περιοδικού μας εν 'Αθήναις.

Αντηλλάγησαν σκέψεις επί των ενεργειών προς έπιτυχίαν των δικαίων αιτημάτων μερίδος της κυνηγετικής τάξεως και κατεβλήθη προσπάθεια όπως πεισθῇ ό κ. Διευθυντής των «Κυνηγετικών Νέων» και αναλάβῃ την διευθύνησιν του άγώνος και ένοποίησιν τουτον, καθ' όσον εις το κέντρον έγένετο μεμονωμένοι ενεργειαί μέχρι τοϋδε, αϊτινες όμως δεν έτελεσφόρουν λόγω της άπομονώσεως των ενεργούντων.

Ο κ. Διευθυντής μας έπεφυλάχθη να συγκατατεθῇ εις την πρότασιν ταύτην, άφ' ου συνεννοηθῇ μετά των εν τῷ εν 'Αθήναις και ταις έπαρχίαις διοικήσεων των κυνηγετικών οργανώσεων.

ΛΑΡΙΣΣΑ

—Η βαρυχειμωνιά του τελευταίου μηνός άπεξημίωσε σχετικώς τους κυνηγούς μας, καθ' όσον κατά την λήγουσαν κυνηγετικήν περίοδον, λόγω του ήπιου καιρού, έλάχιστα πουλιά μάς έπεσκέφθησαν.

—Εις τους λαγούς τελευταίως επέτυχε μία ομάδα εκ των κ. κ. 'Ι. Παπαϊωάννου, Χρ. Βολονάση, Δημ. Πατάικα και Γεωργ. Τσαντού παρά τον 'Αγ. Δημήτριον 'Ελασ-

ΠΗΛΙΝΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Εφάμιλλοι και υπέρτεροι των Ευρωπαϊκών, κατασκευής των εργοστασίων του κ.

ΠΑΝ. Κ. ΓΟΥΝΕΛΑ

τιμηθέντος με δίπλωμα έρεσιτεχνίας διά τους πηλίνους δίσκους του και τας έκτοξευτικές μηχανάς του.

Δίσκους Γουνελά

Χρησιμοποιούν τα πλείστα των κυνηγετικών σωματείων

ΕΚΤΟΞΕΥΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΣΚΩΝ

ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ

Εφευρέσεως Π. Γουνελά

Συναγωνίζονται έπιτυχώς τας Ευρωπαϊκάς

Εύχρηστοι—Εύθηναί—Στερεαί

Οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι πρέπει να έφοδιασθούν με 'Ελληνικούς δίσκους και μηχανάς έκτοξεύσεως

Κατασκευή μόνον κατόπιν παραγγελίας.

Προβήτε εις δοκιμάς.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΝ. Κ. ΓΟΥΝΕΛΑ

Οδός Παν. Γουνελά 1 Καμίνια—Πειραιεύς

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΗΡΑΣ

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καταφθάνουν ἀνθρώως αἱ δηλώσεις τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς χώρας μας, περὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκπροσώπων των εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Θήρας.

Οἱ πλείστοι τῶν Συλλόγων, ὑποδεικνύουν τοὺς κ. κ. Α. Μάντζαρον, Πρόεδρον τοῦ Ὀμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς καὶ Πάνον Σαββίδη, Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Φιλοθηραματικῆς Ὁργανώσεως Ἀθηνῶν.

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν προτάσεων λήγει τὴν 10 Ἀρξαμένου μηνός, συνεπῶς οἱ μὴ ἀπαντήσαντες Σύλλογοι δεόν ἐντὸς τῆς ἡμερομηνίας ταύτης νὰ προτείνωσιν ἅπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, τοὺς ἀνωτέρω ὡς ἐκπροσώπους των.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἅμα τῇ ἐκπαλῆσει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, θὰ κατατεθῇ παρὰ τῶν βουλευτῶν καὶ γεροισιαστῶν ἐπερώτησις πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας διὰ ποῖαν αἰτίαν, κατόπιν ποίας εἰσηγήσεως καὶ ἔνεκεν ποίας ἐξαιρετικῆς πράξεως ἀπενεμήθησαν ἑλληνικὰ παράσημα εἰς τὸν κ. Μ. Ντυκρὸ Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. Θήρας καὶ τὸν Γραμματέα του Κόμητα Ντ' Ἀντίξ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἐξύβρισε δι' ἄρθρου του τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς κυνηγετοὺς της.

ΛΥΚΟΙ-ΤΣΑΚΑΛΙΑ

Μέχρι τῆς 25 Φεβρουαρίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας εἶχον ὑποβληθῇ δικαιολογητικὰ παρὰ τῶν δασικῶν ἀρχῶν γιὰ 293 λύκους καὶ 990 τσακάλια.

Τὰ περισσότερα τῶν ἐνταλμάτων ἐξεδόθησαν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Γεν. Λογιστήριον δὲν ἐνέκρινε συμπληρωματικὴν πίστωσιν πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαιούχων, τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰς Δασικὰς ἀρχὰς ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως διὰ λύκους καὶ τσακάλια θὰ γίνεταῖ ἐκ τῶν χρημάτων τῶν κατὰ τόπους Ταμείων θήρας.

Ο Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ὁ τέως Ὑπουργὸς κ. Ι. Θεοτόκης, μετὰ τὴν παραίτησίν του, ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὰς πολιτικὰς ἀσχολίας ἐπεδόθη εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα ὅπου μετέβη, εἰς τὸ ἀγαπημένο του σπὸρ, τὸ κυνήγι μὲ καλὰς ἐπιτυχίας.

Δις δὲ ἐξέδραμεν καὶ εἰς Βύρειον Ἡπειρον, τὴν 19 Ἰανουαρίου μετὰ τῶν κ. κ. Βάρθη καὶ Δαν. Κολα ὅπου μετὰ ὀθήμερον κυνήγι ἐπέστρεψε μὲ ταμπλὼ 102 μπεκατῶν καὶ 22 λαγῶν.

Ἐπίσης μετέβη τὴν 3 Φεβρουαρίου καὶ παρέμεινεν ἐπὶ ὀθήμερον ἐπιτυχῶν 57 μπεκάτσες 48 καθαρὰ πατιὰ καὶ 3 λαγούς. Ὁ κ. Θεοτόκης ἴσως μετὰσχῇ ἐντὸς τοῦ μηνός εἰς κυνήγιον ἀγριοχοίρων εἰς Β. Ἡπειρον.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Φάρσαλα

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Φαρσάλων, ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ κ. Ἀσέν. Καρακίτσος, Ἀντιπρόεδρος Ἀθαν. Γεωργόπουλος, Γραμματεὺς Γεώργ. Ναστόπουλος, Ταμίας Νικ. Πολυμέρον καὶ Σύμβουλοι Βάιος Ριζιώτης, Κων. Παπαδόπουλος καὶ Σωτ. Μπολόντος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμὰς 5 κατὰ στίχον.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πρὸ διμήνου πόλιντερ ἀρσενικὸ 5--6 ἐτῶν, καφέ--λευκὸ μὲ μικρὰ στίγματα, ὄνομα Ντὶκ καὶ μὲ καφέ μονοκόματο μπάλωμα στὴν ὀμοπλάτην. Ὁ εὐρὼν ἡ ὑποδεικνύων ἀμοιφθήσεται γενναίως. Κυρ. Τραπάτας, Λεωχάρου, 2—Πειραιεύς.

ΣΗΜΑΙΑΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΑ
Βύσσης 5

ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΑ

Ἀναγγεῖλάτε μας ἢ ἀποστεῖλάτε μας τὰ διακριτικὰ τῶν φονευμένων δακτυλιοφόρων πτηνῶν, διὰ νὰ σὰς γνωρίσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς δακτυλιδώσεώς των.

—Τὴν 8-9 34 εἰς τὴν περιφέρειαν Πρεβέξης ἀνευρέθη πληγωμένος δακτυλιοφόρος κοῦκος μὲ τὰ διακριτικὰ Polonia Varsovia F 43313.

—Ὁ φίλος κ. Ἰουλ. Βιανέλλης, ἐκ Λαρίσης, μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Καλλιτόπουλος, τὴν 26 1-35 ἐφόνευσεν εἰς τὴν λίμνην Κάρλαν παρὰ τὴν Λάρισσαν ἀγοιόνησαν ψαλλίδαν—pin tail-duck δακτυλιοφόρον μὲ τὰ διακριτικὰ Moskwa 25599 Δ 510 K.

—Ὁ κ. Στεργ. Ἐμποράκης συνέλαβε τὴν 7-2 35 εἰς τὴν θάλασσαν Πλατάνου Κραθίδος ἓνα δακτυλιοφόρον γλάρον μὲ τὰ διακριτικὰ Rossiten E 104261.

—Ὁ Μερὲτ Σατίκ τὴν 4-2-35 ἐφόνευσεν παρὰ τὴν Ὁρεστιάδα μίαν ἀγριόπαπια μὲ τὰ διακριτικὰ 241 6Δ Moskwa.

—Τὸ Βουλγαρικὸν Βασιλικὸν Πτηνοσκοπεῖον μᾶς γνωρίζει ὅτι ἡ παρὰ τὴν Κομοτινὴν φονευθεῖσα μπεκάτσα παρὰ τοῦ λοχαγοῦ κ. Βαρκατζή, τὴν 9-1-35 ἐδακτυλιδώθη παρὰ τὸν Πτηνοσταθμὸν Σκομπέλεβο τῆς Νοτίου Βουλγαρίας τὴν 23-5-34.

—Ἐπίσης μᾶς πληροφορεῖ διὰ τὸ φονευθὲν ψαρόν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Κωνσταντῆ παρὰ τὸν Βόλον τὴν 14-12-34, ἐδακτυλιδώθη εἰς τὸν αὐτὸν πτηνοσταθμὸν τὴν 11-5-34.

—Τὸ Πτηνοσκοπεῖον τῆς Ἑλγολάνδης, μᾶς γνωρίζει ὅτι ὁ φονευθεὶς κεφαλᾶς παρὰ τὴν Γέραν Μυτιλήνης τὸν Σεπτέμβριον 1934 ἐδακτυλιδώθη νεοσσὸς τὴν 28-6-934 παρὰ τὸ Kassel τῆς Γερμανίας.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

"ΡΑΠΙΝΤ,"

Ὁ τίτλος τῆς τοῦ δηλοῦ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσομένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκαπνος πυρίτις **"RAPID"** τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, μὲ ὁμοιομορφίαν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀέρια ἐπιφέροντα ὀξειδώσεις. Ἐλαττώνει τὸ λάκτισμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μὲ ἐν κυτίον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος **"RAPID"** δύνασθε νὰ γεμίσετε 143 φυσίγγια μικρᾶς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλυτέρας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῇτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ
& ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπονόμων.

Δυναμίτιδες, Φορσίτις, Στρήτ, Ἀμμωνίτις, Ὑπερ-ἁμμωνάλ.

Φυσίγγια περιστροφῶν καὶ πολεμικῶν ὅπλων. Θρυαλλίδες, Σιγάγια, Καψύλια Δυναμίτιδος.

Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀκριβείας.

Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.

Ὀβίδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλῆνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὗρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ περιοδικοῦ.

—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς δραχ. 100 ἑκαστον.

—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτικώτερον δῶρον.

ΖΥΘΟΣ ΦΙΞ

Μετὰ
κάθε κυνήγι
τὸ δροσιστικώ-
τερο καὶ δυνα-
μωτικώτερο
ποτὸν

**ΖΥΘΟΣ
ΦΙΞ**

ΤΥΠΩΝ
ΒΙΕΝΝΗΣ
ΠΙΛΣΕΝ
ΜΟΝΑΧΟΥ

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύεται καὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον.

Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας μὲ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ.

ΑΔΕΞ. ΠΕΠΟΥΝΑΚΗ

Πλάτωνος 15 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐθηνότερον καὶ ταχύτερον μέσον.

Προσέτι δύνασθε ὀπισθεν τῆς ἐπιταγῆς νὰ σημειώσητε ὅτι θέλετε ἀνεῦ ἄλλης δαπάνης.

SHPC

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

...Πάντοτε με πυρίτιδα

ΙΔΕΑΛ

ΑΚΑΠΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

ΙΔΕΑΛ

— Η **ΑΚΑΠΝΟΣ ΙΔΕΑΛ** είναι υπερέτερα των εισαγομένων ευρωπαϊκών. Συγκέντρωση άριστη και ταχύτης μεγίστη. Είς διάτρησιν είναι ή πλέον ιδανική πυρίτις.

— Η **Μαύρη ΕΞΤΡΑ** απέδειχθη άπαράμιλλος διά τὰ χειμωνιάτικα περάσματα. Εύθηνή και με άποτελέσματα έκπληκτικά, χωρίς να κουράζη και να λερώνη την κάννην

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ **ΙΔΕΑΛ**
ΤΥΠΟΥ "ΘΑΝΑΤΟΣ"

Με άκαπνον πυρίτιδα **ΙΔΕΑΛ**, είναι μοναδικά είς άπόδοσιν από άπόψεως κανονικής συγκεντρώσεως. Αί δοκιμαί τὰ απέδειξαν έφάμιλλα των καλλιτέρων και ακριβοτέρων Ευρωπαϊκών φυσιγγίων. Κρατούν επί τόπου νεκρόν τὸ θήραμα. Τὰ μόνα κατάλληλα διά τὸ κλίμα μας και είς τιμὰς προσιτάς δι' όλους τοὺς κυνηγούς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ
ΑΜΕΣΩΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΟΠΛΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

SHPC